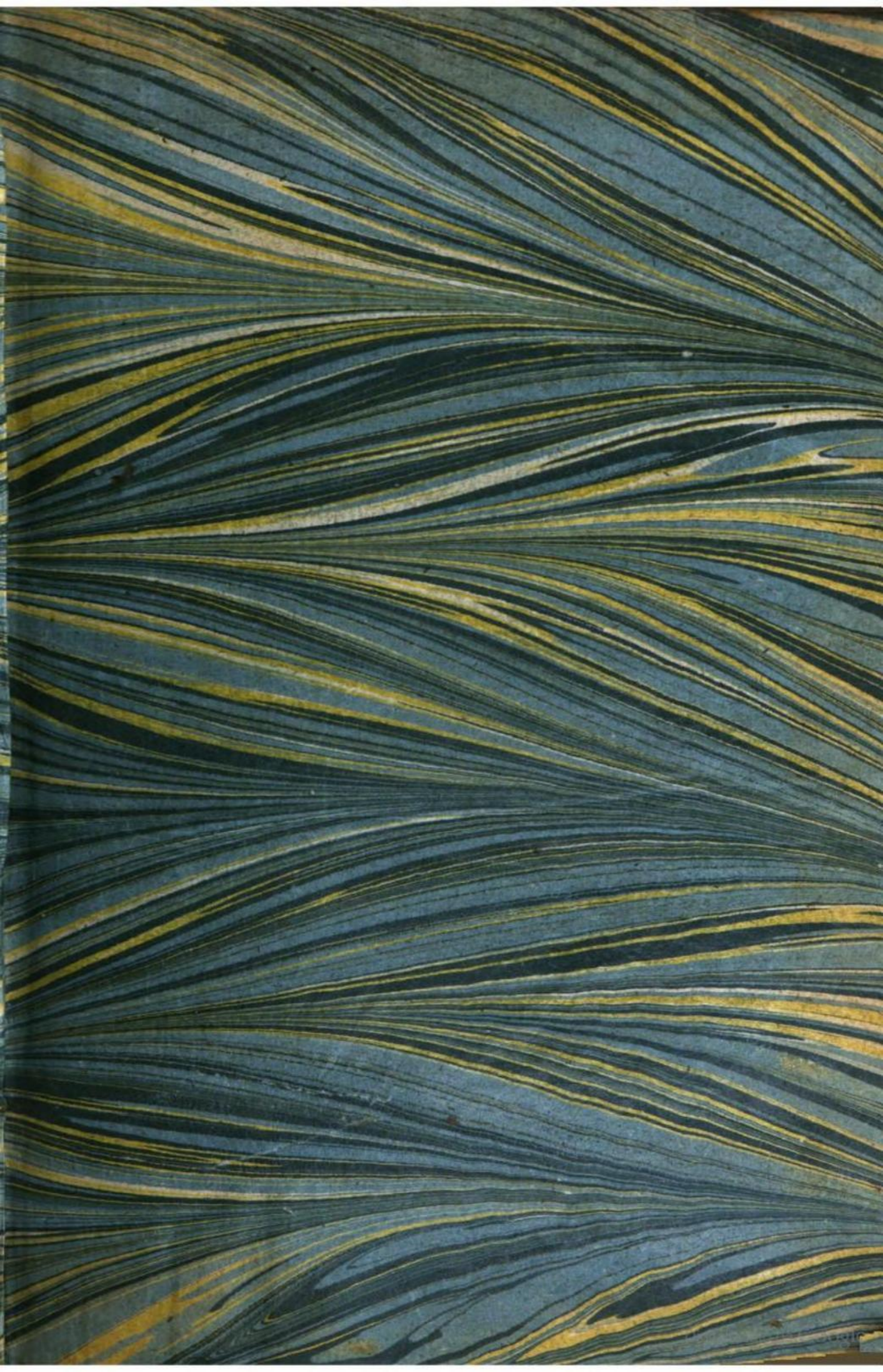

R

Math. P 183

Grandi

n. 5195

Mathesis. Geometria Specialis
289.

R

Die Figurentafeln
fehlen

S E C T I O N V M
C O N I C A R V M
S Y N O P S I S.

**SECTIONVM
CONICARVM
SYNOPSIS**

CLAR. VIRI

D. GVIDONIS GRANDI

CREMONENSIS

Abbatis Camaldulensis, Olim in Pisana Univerſitate
Mathematicae Publici Profefſoris

**ADDITAMENTIS, SCHOLIIS, COROLLARIIS,
ET SCHEMATIBVS**

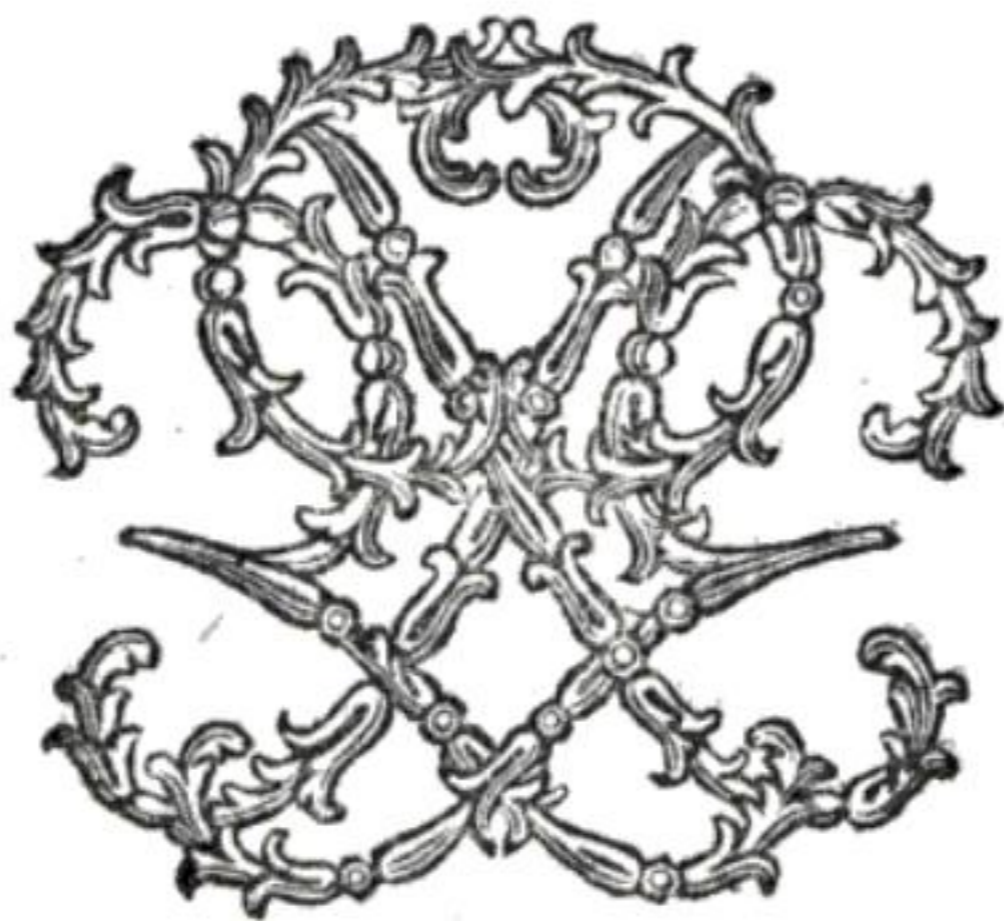
A V C T A

A D. OCTAVIANO CAMETTI

VERCELLENSI

ORDINIS S. BENEDICTI

Congregationis Vallis-Umbrosae, & in eadem Univerſitate
Publico Matheseos Profefſore.

FLORENTIAE ANNO MDCCL. S. C.

Ex Typographio Ioannis Paulli Giovannelli.

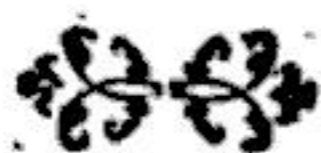
SUPERIORVM PERMISSV.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

Bayerische
Staatsbibliothek
München

EDITOR

AD LECTOREM.

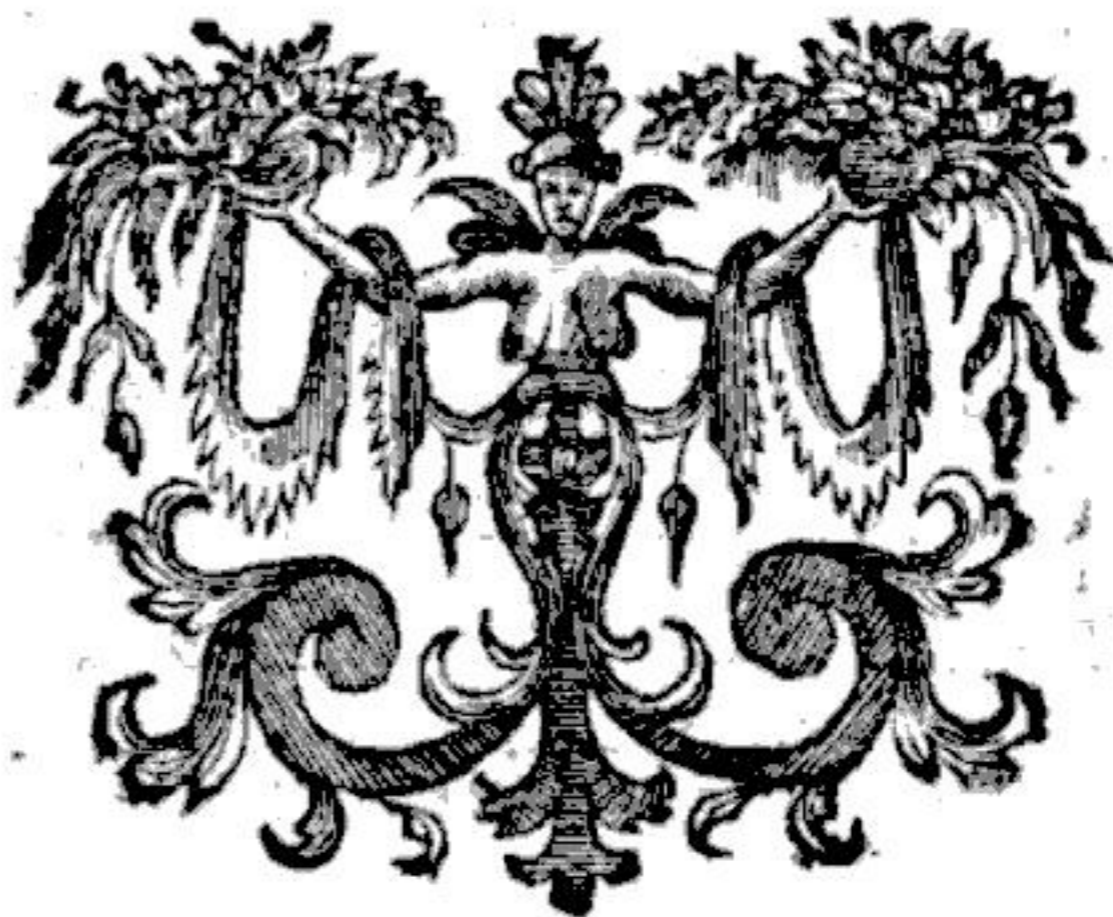
CVM Sectionum Conicarum
Synopsis commentariis meis
adaucta, quae Romae pri-
mum, Venetiis iterum, ter-
tioque impressa est, non in textu so-
lum, sed in additamentis etiam, fi-
gurisque menda plura contineat, quae
Tyrones saepè numero immorantur ;
non abs re futurum putavi, si alte-
ram editionem pararem, in qua er-
rores, qui Typographorum oscitantia
irrepserant, deleverem, & Schemata
in quibus Chalcographus ab institu-
to deflexerat, accuratius formari co-
narer : quod utrumque pro mei inge-
nii viribus praestitisse me arbitror in
prae-

praesentiâ. Quoniam verò usu com-
 pertum, exploratumque mihi est,
 demonstrationes facilius percipi a Ty-
 ronibus, si in textu locati fuerint
 commentarii, quam si essent ab eodem
 seiuncti; illos idcirco diverso characte-
 re impressos, & parenthesi intercae-
 ptos textui sic adiunxi, ut ea, quae
 Auctor indemonstrata passim reliquit,
 stricto quidem, sed perspicuo ostende-
 rim ratiocinio; quae verò brevius,
 obscuriusque demonstravit, suppletis
 quibusdam, & evidentius expositis
 nexibus illationum, faciliora reddi-
 derim, Tyronumque captui accom-
 modata. Cum autem in perlustran-
 dâ hac Sectionum Conicarum Synopsi
 illud incommodi perferatur, quod ni-
 mirum propositiones non raro occur-
 rant, quae veritates aliquot prae-
 supponunt, nec in Euclideis Ele-
 mentis expressas, nec in Theorema-
 tis praecedentibus demonstratas; ne-
 cessum fuit, nonnullis propositioni-
 bus

*bus Lemmata anteferre, aliquibus
 verò Scholia, & Consectaria subne-
 dtere, quae veluti sternunt viam ad
 subsequentia demonstranda. Auctoris
 textus ut integer servaretur, curavi;
 duobus tamén, tribusvè locis exceptis,
 in quibus, Auctoris mente servatâ,
 unum, alterumque verbum oportuit
 immutari, ut indè clarior, planior-
 que fieret demonstratio. Nullas prae-
 tereo, ubi necessariae omninó sunt,
 citationes propositionum Euclidis, à
 Tacqueto sumptarum, quas minùs sae-
 pè innuere Clarissimus Auctor solet,
 licét illis magna ex parte innixa sit
 Theorematis demonstratio. Atque
 haec sunt, Amice Lector, commenta-
 ria, quibus maximè indigebat Se-
 ctionum Conicarum Synopsis, ut à
 Tyronibus posset proprio Marte, &
 inoffenso pede percurri. Nè opus istud
 erroribus vitiaretur, summam curam
 impendi; siqua tamen oculorum a-
 cciem fugerint, aut inter excudendum
 de*

*delapsa fuerint menda, ea ut Tu ipse
tollas, enixè oro, obtestorque. Si,
uti spero, hos conatus qualescum-
que benignè exceperis, Geome-
triam quoquè novâ methodo demon-
stratam propedièm operâ meâ, iisdem-
que Typis in lucem prodituram, pol-
liceor. Vale.*

PRAE.

PRAEFATIO.

Sectionum Conicarum Doctrina, tum scitu valde jucunda, tum maximae utilitatis censenda est, cum earum cognitio, non tantum meris Geometris, sed & Philosophis, Astronomis, Opticis, Horographis, & Architectis necessaria sit, & physicis speculationibus, ac plurimis mechanicis usibus admodum opportuna. Sanè terrestrium corporum transversim projectorum motus per curvas Parabolicas distenditur, ob proximas gravitatis directiones, pro parallelis sensibilibiter habitas, utpote ad centrum maxime distans respicientes; consideratis autem iisdem directionibus, in rigore non aequidistantibus, sed revera invicem inclinatis, utpote ad terrae centrum convenientibus: curvarum Ellipticarum arcus à projectis describitur, cujus remotior Focus ad ipsum globi terrestris centrum pertinet, Focus autem proximior idem est, qui ad Pa-

A

ra-

rabolam pertineret, si dictæ gravium di-
 rectiones pro parallelis essent acceptæ. Ita
 etiam Orbitæ Planetarum circa Solem,
 & cujusvis Satellitis circa primarium
 ejus Planetam, Ellipticæ describuntur,
 juxta Kepleri, & Newtoni hypotheseim: Porro,
 in Reflexionibus, & Refractionibus quoque
 aptè disponendis, harum Sectionum Coni-
 carum cognitio requiritur, quippe ex ea-
 rum Focis pendet reflexio radiorum, qui
 aut in unum punctum concurrant, ubi
 ignem accendant, sive in illud dumtaxat
 colliment, ut obiecti proximiorum imaginem
 reddant, vel paralleli remittantur, ut
 eandem fermè intensiorem ad maximam
 distantiam servent: quin & eorundem ra-
 diorum refractione lentes exigit, aut meni-
 scos, Ellipticos, aut Hyperbolicos, seu
 Parabolicos, & Circularibus figuris su-
 perficiem rotatam habentes, ut ex ea-
 rum Focis refractorum radiorum coniun-
 ctio, vel in proximum punctum collimatio
 quaesitos reddat effectus. In horologiis
 etiam solaribus umbra styli gnomonici,
 in plano, cui insistit, Hyperbolas plerum-
 que describit, in aliquo etiam situ Para-
 bolas, in alio Ellipses, ad quas lineæ ho-
 rariae suos terminos habent. Quin & ab
 Architectis arcus Elliptici saepe in aedifi-
 ciis

ciis sunt describendi, & Fornices, terminis non horizontaliter positis insistentes, in Parabolicae, aut Hyperbolicae figurae speciem disponendos tradidit Cl. F. Blondellus in sua Architectura; Veliformis autem Florentina Testudo, ex hemisphe-rio per quatuor fenestras abscissa quadra-bilis, Ichnographiam Parabolicam habet, ac perimetrum suarum cavitatum Ellipti-cae curvae aequalem, ut in geometrica de-monstratione Problematum Cl. Vincentii Viviani, qui hujusce formae Testudinem proposuerat, ipse demonstravi pag. 37. & 136. dicti Operis: imò & Militaribus Architectis, cavitatem Cuniculorum, pyrio pulvere, in obsidionibus, complen-dam, Parabolica curvatura disponi debe-re tradit Cl. Bernardus Belidorus in suo novo cursu Mathematico num. 609.

Cum verò aded utilis ejusmodi Sectio-num Conicarum scientia, nimis longa me-thodo, in Magni Geometrae Apollonii Pergaei libris exposita videatur, ubi quan-doque binas, aliquando ternas foliorum facies implet unius Theorematis, aut Pro-blematis demonstratio; ideo magis con-gruum reputavi, praecipuas harum cur-varum proprietates, cum quibusdam aliis recentius inventis, hac breviori Synopsi,

compendiosius tradere, ut tempore non admodum prolixo studiosi Adolescentes illas discere faciliori methodo possint; id quod etiam Eruditi Lypsienses comprobaverunt, dum similis illius mei compendii Sectionum Conicarum, italico idiomate dudum expositi, & anno 1722 Florentiae impressi, Relationem exhibentes in supplementis suorum Actuum. Tomo VIII. anno 1724. edito pag. 434. ita sententiam suam exprimunt. In tanto numero scriptorum, qui tradunt proprietates Sectionum Coni, etiamnum desiderabatur liber aliquis, mole parvus, materia plenus, in demonstrationibus brevis, & quod palmarium est, ad Veterum methodum conscriptus Rem igitur fecit gratissimam, & utilissimam Geometriae Studiosis celeberrimus Grandus, qui tam eleganter, tam copiosè, & tanta nihilominus brevitate persecutus est hanc partem Geometriae, quam in Scholis plerique vix hactenus attigerunt, spissitudine voluminum, vel analyticis characteribus deterriti, & idcirco ultra Elementa Euclidis raro progressi.

Et quoniam ibidem pag. 435. mententur etiam Eruditi Lypsienses, Cl. Christianum Aug. Hausen, in ipsa Lypsiensi Accademia,

nia, Matheſeos Profefſorem, utilitate operis permotum, inter perlegendum, verſionem hujus Opusculi latinam adornaffe, in gratiam Auditorum, brevi cùm lectionibus ejus Geometricis prodituram, & ab originali ſuo non differentem &c. *de quo etiam teſtantur, quod alicubi demonſtrationes interdum breviores, & concinniores, ſuppletis quibuſdam, & evidentiùs expoſitis illationum nexibus, faciliores effecerit, & Figuras, in quibus Chalcographus ab hypothefi aberraverat, accuratiùs conſtruxerit. Cùm tamen ejuſmodi editionis nulla adhuc notitia pervenerit, ideò congruum fore duxi, ut haec mea Latina Synopſis Conicarum Sectionum, additis quibuſdam aliis Theorematibus aucta, & quibuſdam ſuperfluis omiſſis, & prioris Italicae impreſſionis erroribus, tam in textu, quam in Figurarum deſcriptione correctis, in publicum prodiret, cujus uſus, non in Italia dumtaxat, ſed in quavis alia Europae provin-
cia, plurimum utilis eſſe poterit, juxtà eorundem Lypſienſium Litteratorum atteſtationem; non enim plurimi, ſed pauciſſimi tantùm, ex Tranſalpinis Europae Studioſis hoc opusculum, betruſca lingua expreſſum, intelligere potuiſſent; unde*

& Egregius Hispanicae Militiae Archite-
 ctus D. Joannes de Aguillar, meum illud
 Italicum Sectionum Conicarum Compen-
 dium in hispaniense idioma traducere ma-
 luit, ut suae nationis Discipulis, Mathe-
 matum studio incumbentibus, intelligen-
 bile fieret: qua tamen versione opportu-
 nior erit haec Latina Expositio, quam
 idèd hic imprimendam permittere malui;
 utpote quæ plerisque Europae Geometris
 magis percipi possit, quam Italica, vel
 Hispanica, seu cuiusvis alterius regionis
 idiomate peculiari rescripta.

SECTIONVM CONICARVM SYNOPSIS.

DEFINITIONES PRIMAE.

I. **P**er fixum punctum A, extra planum circuli BED acceptum, transiens recta linea BAF, utrinque indefinitè producta, si per ejusdem circuli peripheriam circumducatur, illam perpetuò radens, usque dum in eundem situm redeat, à quo moveri coepit: utraque superficies, ex hoc lineae motu, hinc inde a fixo puncto A resultans, *Conica* nuncupatur. Fig. 1.
& 2.

II. Et solida ex his superficiebus, ad circulum BED, vel huic oppositum bed terminatis, comprehensa, *Coni* appellantur.

III. Tam superficiei conicae, quam ipsius Coni *Vertex* dicitur fixum illud punctum A.

IV. Ejusdem autem Coni *Basis* est ipse circulus BED, ad quem terminatur.

A 4

V. Li

8   S E C T.   C O N I C.

V. Linea , quae verticem Coni A cum centro C suae basis circularis coniungit, *Axis* est Coni.

Fig. 1.   VI. Qui axis , si perpendicularis fuerit ad planum basis , Conus ille *Rectus* vocabitur .

Fig. 2.   VII. Si vero fuerit axis ad planum basis obliquè inclinatus , Conus ille *Scalenus* dicetur .

C O N S E C T A R I A .

I. **P**Atet hinc , utramque illam Conicam superficiem , BAD , & AF , ad communem verticem A contrapostas , in infinitum extendi posse , producta utcumque linea illa genitrice harum superficierum .

II. Sumpto quolibet puncto H in Conica superficie , recta lineà illud coniungens cum vertice A , in eadem Conica superficie jacebit : congruet enim cum recta EA , quae superficiem illam , sua circumvolutione describens , per quodvis eius punctum transit , adeoque in idem punctum H impingit .

III. Vnde & quaelibet recta AH , iungens verticem Coni A cum aliquo puncto H eius superficiei Conicae , producta in peripheriam basis , ad aliquod eius punctum E pertinet .

IV. At si duo puncta H , I in eadem Conica superficie accepta fuerint , recta HI , si per verticem A non transierit , intra Conum cadet : Nam iunctis ad verticem A , rectis AH , AI , & (a) ad basis peripheriam productis , cui

a Per cor.

3.

in-

incident ad puncta E, B , utique iuncta EB intra circulum cadet (a). Ergo planum trianguli ABE , intra Conum immergitur, quia a 2. III. Elem. secatur eius basim; itaque recta HI in hoc plano existens, cum iungat duo puncta laterum [AE, AB] talis trianguli, intra Conum & ipsa manebit sua illa portione dictis punctis interiecta; quamquam si ultra hinc inde [*versus* $H, \& I$] producat, utique extra Conicam superficiem se extendet.

V. Si Conus quolibet plano per verticem A transeunte secetur, Sectio triangulum erit: Nam utraque ipsarum linearum AB, AE , aut AB, AD , quae sunt communes Sectiones superficiei Conicae, & planorum ABE , vel ABD ipsam secantium, semper congruit cum ipsa recta mobili AB , transeunte per eadem puncta B, E, D , dum Conicam generat superficiem; & comunis Sectio plani secantis cum plano basis, est pariter (b) recta EB , vel BD , b 3. XI. Elem. ergo ABE , aut ABD sunt triangula rectilinea.

SCHOLIUM.

I. SI de his quoque triangularibus Coni Sectionibus, non de curvis dumtaxat, agendum hic esset; consideranda forent triangula, sive plano per axem transeunte genita, ut ABD, AFE ; quae semper invicem aequalia erunt in Cono recto, ob aequales eorum bases, nempe diametros BD, FE circularis basis, & aequalem altitudinem Axis AC , per-

Fig. 3.

- a *def. 3.* perpendicularis plano, adeoque (a) & omni-
 XI. *Elem.* bus rectis [*veluti* FE , BD ,] per C transeuntibus: sive extra axem traiecto plano ad chordas BE , aut BL protensa ex vertice A [*consideranda forent*] triangula ABE , ABL ; quae in eodem cono recto isoscelia semper erunt, ob latera omnia AB , AE , AL , semper aequalia, quippe [*ob angulos rectos* (b) ACL , ACE , ACB ,] eorum quadrata (c) aequantur quadrato axis AC , & quadrato radii circularis CB , aut CE , vel CL ; Sed inaequalis magnitudinis, ob inaequales bases BE , BL , quae cum aequalibus lateribus [BA , AE , *itemque* BA , AL] iunctae, angulos sibi ad verticem trianguli oppositos BAE , BAL , inaequales efficiunt (d), quorum sinus recti, [*seu ad* AB *perpendiculares*] EN , LO , pariter inaequales erunt; [*iuncta quippe* OE , *erunt latera* LA , AO , aequalia lateribus EA , AO , & *angulus* LAB , *seu* LAO , *maior* (e) *angulo* EAB , *seu* EAO ; igitur LO (f) *maior erit* EO : Sed in triangulo rectangulo NOE est EO (g) *maior* EN , ergo LO *multo maior erit* EN ;] & ad comunem basim AB relata triangula ABE , ABL , erunt ut eorum altitudines inaequales (h) EN , LO .
- b *def. 3.* *Elem.* *pr. 47.* *I. Elem.*
- d 25. *I. Elem.*
- e *ex demonstrationis.*
- f 25. *I. Elem.*
- g 19. *I. Elem.*
- h *cor. I. pr. I. VI. Elem.*
- i *pr. 25. I. Elem.*
- II. Itaque si angulus verticalis BAD trianguli per axem transeuntis rectus fuerit, aut acutus; reliquorum triangulorum extra axem traiectorum anguli BAE , BAL subinde minores fient, pro ut minori chordae BE , BL insistent (i): [*quia vero diameter circularis* BD

BD est omnium chordarum (a) maxima, angulus BAD, eiusque sinus, omnium angulorum, sinuumque maximus sit oportet:] ideoque omnium triangulorum maximum erit per axem transiens, & reliqua subinde minora, pro ut magis ab axe recedent, minorem chordam pro basi habentia. Si vero Angulus verticalis [BAD] per axem traducti trianguli obtusus fuerit; non erit hoc triangulum omnium maximum, sed aliud ipso maius extra axem poterit determinari. Quadratum enim diametri BD, oppositi angulo obtuso BAD, maius erit quadratis laterum (b) AB, AD; ergo aliqua chorda BL minor diametro inveniri poterit, cuius quadratum aequale sit duobus quadratis laterum AB, & AL, ubi Angulus BAL rectus evadet (c); ideoque triangulum BAL extra axem maius erit altero per axem transeunte: accepto enim latere AB pro basi, erit trianguli BAL altitudo LA, quae aequatur AD, & [ob angulum rectum M, maiorem acuto DAM,] maior est perpendiculari DM (d), quae esset altitudo alterius trianguli BAD per axem, nempe sinus rectus anguli DAM, consequentis ad obtusum BAD: & hac ratione triangulum BAL, cuius angulus rectus sit ad verticem Coni, maius erit quolibet alio triangulo, sive per axem, sive extra ipsum transeunte, ob maximam omnium altitudinem. Quod si fiat extra axem triangulum BAE, cuius angulus in A fuerit acutus, aequalis DAM, consequenti ad illum obtusum trianguli per axem BAD, erit ipsum

a pr. 15.
III. Elem.

b 12. II.
Elem.

c pr. 48. I.
Elem.

d 19. I.
Elem.

ipsum triangulum BAE aequale BAD ; quia
 [sumpta AE , vel aequali AD , pro sinu toto]
 perpendicularis EN (a) aequabitur alteri DM ,
 cum sit sinus anguli aequalis, tam haec, quam
 illa ; [quod etiam hinc constat, quia trian-
 gula AEN , ADM , in quibus aequantur (b)
 anguli EAN , DAM , habent rectis, seu
 aequalibus angulis ENA , DMA opposita ae-
 qualia latera EA , DA , adeoque aequales (c)
 quoque habebunt perpendiculares EN , DM ,
 quae sunt altitudines triangulorum BAE ,
 BAD , habentium communem basim AB ; igitur
 triangulum BAE aequabitur BAD .]

Fig. 4. ,
 & 5.

d 18. XI.
 Elem.

e 7. & 8.
 III. Elem.

III. At si conus fuerit Scalenus, demif-
 sa ex vertice A in planum basis perpendicu-
 lari AQ , traductoque plano per axem AC ,
 & per AQ perpendiculum, quod efficiet tri-
 angulum per axem ABD rectum (d) plano
 basis BED ; patet, fore omnium Coni late-
 rum maximum AB , remotissimum a perpen-
 diculo AQ , et omnium minimum latus AD ,
 eidem perpendiculari proximum : aliorum au-
 tem laterum intermediorum AF , AE , maius
 esse, quod est maximo propinquius, minus
 vero quod ab ipso remotius. Nam linearum
 ex puncto Q ad peripheriam circulem de-
 ductarum maxima est QB per centrum traie-
 cta (e), minima vero eius portio QD : ipsae
 autem QF , QE maiores, ac minores sunt,
 pro ut maximae, aut minimae propiores :
 quare & ipsarum quadrata maxima, & mini-
 ma, ac maiora, aut minora respective erunt :
 quemadmodum etiam duo quaelibet quadra-

ta

ta linearum QO , QE , [*attingentium terminos rectae EHO , ad diametrum BD ordinatae, seu perpendiculariter ductae, ideoque ob (a) aequales angulos OQH , EQH] a maxima QB , hinc inde aequè remotarum, adeoque invicem (b) aequalium, aequalia erunt; Unde singulis addito quadrato perpendicularis AQ , resultabit quadratum AB omnium maximum, & AD omnium minimum; & AF , AE quadrata maiora, aut minora, prout illi maximo propiora fuerint, aut remotiora: itemque AO , AE quadrata, attingentia terminos rectae EHO ad diametrum BD ordinatae, erunt aequalia. Patet igitur, maius omnibus Coni lateribus esse AB , & minimum AD ; ac reliqua maiora, aut minora resultare, prout magis accesserint, aut recesserint a maximo; aut aequalia esse si aequè distent ab ipso, ut AO , AE . Quibus, alii-que similiter ad terminos alterius ordinatae ductis, efficitur aequicrura triangulum AOE ; caetera vero scalena semper resultabunt, nisi forte contingat alicui habere basim uni ex lateribus aequalem.*

IV. Si quis angulus verticalis Trianguli per axem in Cono scaleno rectus fuerit; omnes pariter anguli verticales recti erunt, adeoque invicem aequales. Nam semicirculus super diametro BD , in plano trianguli per axem descriptus, (c) per verticem A transiret, ob angulum rectum ibi a lateribus comprehensum, adeoque axis AC semper esset aequalis radio basis CB ; unde in quolibet alio tri-

a 3. III.
Elem., &
4. I. El.
b 7. III.
Elem.

c ex pr.
31. III.
Elem.

an.

quarto constabit, omnia hæc triangula æqualia esse non posse.]

[Si vero triangula NAK , FAE per axem traiecta, habeant bases NK , FE ad diametrum BD æqualiter inclinatas, habebunt quoque æquales angulos ad verticem A constitutos; nam ob æquales angulos NCB , ECB (a), & KCD , FCD , æquari debent tum arcus (b) NB , BE , tum arcus KD , DF ; ideoque AN , AE maximæ AB , quemadmodum AK , AF minimæ AD æquè propinquæ erunt; æquabuntur igitur (c) AN , AE , atque etiam AK , AF , eruntque mutuo æquilatera triangula NAK , FAE , ideoque (d) habebunt æquales angulos ad verticem A constitutos.]

a ex hyp. potb.
 b 28. III. Elem.
 c nu. III.
 d 8. I. Elem.

V. Summæ nihilominus quadratorum ex lateribus cuiusvis trianguli per axem, erunt semper æquales. Nam in quovis triangulo quadrata duorum laterum æquantur duplo quadrati rectæ à vertice ad dimidium basis ductæ, una cum duplo quadrati ipsius semibasis, ut in nostris geometricis institutionibus demonstravimus; [Si enim recta BC , ducta a vertice B ad dimidium basis C , etiam perpendiculariter basim secet, erit quadratum AB æquale quadratis BC , CA (e). Eandem ob causam quadratum BD , æquatur quadratis BC , CD ; unde quadrata AB , BD , æquantur duplo quadrati BC , una cum duplo quadrati CD , vel CA : Si vero recta BC , à vertice B ad dimidium basis C ducta, basim AD ad angulos obliquos secet, ad basim AD demittatur ex vertice B perpendicularis

Fig. 8.
 e pr. 47. I. Elem.

Fig. 9.

laris

latis BH . Quia BD quadratum aequatur quadratis laterum BC , CD minus duplo rectanguli DCH (a); & quadratum AB aequatur quadratis laterum BC , CA plus duplo rectanguli ACH (b), erunt quadrata BD , BA , aequalia quadratis BC , CD , una cum quadratis BC , CA minus duplo rectanguli DCH plus duplo rectanguli ACH : est autem CA (c) aequalis CD , proindeque rectangulum ACH aequale est rectangulo DCH , ergo quadrata laterum BD , BA aequantur duplo quadratorum BC , CD , minus duplo rectanguli DCH , plus duplo rectanguli DCH , seu aequatur duplo quadrati BC , una cum duplo quadrati CD .] Itaque [cum in triangulo $BA\bar{D}$ axis AC bisecet basim BD in puncto C ,] duo quadrata AB , AD aequantur duplo quadrato axis AC , cum duplo quadrato radii CB ; item [eandem ob causam] duo quadrata AE , AF aequabuntur duplo quadrato eiusdem axis AC , & duplo quadrato radii CE , ipsi CB aequalis; ergo duo quadrata AB , AD aequantur duobus quadratis AE , AF : [eodem ratiocinio quadrata AB , AD ostenduntur aequalia duobus quadratis AN , AK ; igitur quadrata AN , AK aequantur quadratis AE , AF , atque ita porro.]

a 13. II.
Elem.

b 12. II.
Elem.

c ex hyp.
poth.

Fig. 4. &
5.

VI. Horum autem triangulorum per axem, minimum erit BAD (d) rectum plano basis, [utpote] transiens per AQ perpendicularum; & maximum erit EAF , cuius basis EF sit alteri diametro BD perpendicularis: aliorum autem PAL magnitudo erit intermedia, ita ut maiora evadant, quae maximo

Fig. 10.
& 11.
d 18. XI.
Elem.

B

pro-

propiora fiunt. Si enim super recta CQ , inter axem, & perpendicularum, velut super diametro, circulus CSQ , in plano basis Coni, describatur, hic erit locus omnium perpendicularium, ex vertice A ad bases quorumlibet triangulorum per axem transeuntium, demissarum. Nam ECF perpendicularis diametro BD , tanget circulum QSC in C (a); & triangulum EAF aequalia latera habebit AE , AF (b); ideoque AC bifariam secans basim trianguli aequicruris, erit ipsi perpendicularis (c): ubi vero alia diameter PL secat illum circulum in S , ducta ex vertice AS , erit ipsi PL pariter perpendicularis: quia iuncta QS , erit quadratum QC aequale quadratis CS , QS (d): quare quadratum AC , quod aequatur quadratis AQ , & QC (e), erit aequale quadratis AQ , QS , SC : at quadratis AQ , & QS est aequale (f) quadratum AS , ergo quadratum AC aequatur quadratis AS , & SC , ideoque angulus ASC rectus erit (g). Quia ergo rectarum ex A ad peripheriam circuli QSC ductarum (ut de lateribus (h) Coni dictum est) maxima erit AC , minima AQ , & intermedia AS mediocris magnitudinis; pro maiori accessu ad maximam AC crescentis; ideo maximum erit triangulum AEF , cuius altitudo AC , minimum BAD , cuius altitudo AQ , intermediae vero magnitudinis PAL , cuius altitudo AS .

Fig. 12. VII. Triangula vero extra axem, licet in Cono recto, cuius axis aequalis, aut maior sit radio basis, nempe in quo angulus verticalis trianguli per axem BAD rectus sit,

fit, vel acutus, minora semper ostensa sint quovis triangulo per axem transeunte (a): in Cono tamen scaleno, sive obtusus fit, sive rectus, aut acutus ille angulus verticalis trianguli per axem BAD, aut EAF, vel PAL, triangula tamen extra axem haberi possunt, tum quolibet illorum minora, tum quaedam etiam maximo FAE maiora, aut aequalia. Ipsi enim EF parallela GO duci potest, ordinata ad diametrum BD in H, & supra ipsam ducto per verticem A plano; si efficiatur triangulum GAO, quod aequicrurum erit (b), eiusque perpendicularis evadet recta AH, fieri potest, ut [minor,] vel aequalis, vel maior sit ratio ipsius AH ad axem AC, comparata rationi EF ad GO, seu CE ad GH; ideoque potest esse triangulum GAO [minus, vel] aequale, vel maius ipso AEF, quod erat maximum omnium per axem AC transeuntium. [Tria nobis sunt in praesentia demonstranda, primum nempe, in Cono Scaleno triangulum aequicrurum GAO haberi posse extra axem, quod minus sit triangulo EAF, maximo omnium per axem scilicet transeuntium: Secundum, triangulum etiam aequicrurum extra axem haberi posse, quod maius sit eodem triangulo EAF: Tertium, posse aequicrurum triangulum extra axem haberi, quod aequet triangulum EAF.]

[Ut a primo exordiar, observandum imprimis est, quod si in triangulo rectangulo BAG ex uno angulo G ad AB ducatur recta GD, haec ad DA maiorem rationem habebit, quam GB ad BA; ducatur enim recta DE

a numer.
III.

b per nu-
mer. III.

Fig. 13.

B 2

ipsi

a 16. I. ipsi BG parallela; & quia rectus est angu-
 Elem. lus DAE, angulus externus DEG (a) obtu-
 b pr. 19. sus erit; maior ergo est DG, quam DE (b),
 I. Elem. & idcirco GD ad DA maiorem rationem ha-
 c 8. V. bet, quam ED ad DA (c), hoc est quam GB
 Elem. ad BA (d).]

d cor. I. [Deinde in triangulo rectangulo BAG,
 prop. 4. si producta hypobenufa BG ad punctum quod-
 VI. El. vis D, iungatur AD; erit BG ad GA in
 Fig. 14. maiori ratione, quam BD ad DA; ducta e-
 nim GO parallela DA; in triangulo rectan-
 e 19. I. gulo GAO erit GO (e) maior GA; quare
 Elem. BG ad GA maiorem (f) habet rationem,
 f 8. V. E- quam BG ad GO: sed BG ad GO est, ut
 lem. BD (g) ad DA; ergo GB ad GA habebit
 g cor. I. maiorem rationem, quam BD ad DA.]

prop. 4. [Tandem si recta A ad B maiorem ra-
 VI. El. tionem habeat, quam G ad DE; erit rectan-
 Fig. 15. gulum sub extremis A, & DE factum, ma-
 ius rectangulo mediarum B, & G. Quoniam
 A est ad B in maiori ratione, quam G ad
 DE, fiat, ut A ad B, ita G ad DZ, quae mi-
 h pr. 10. nor erit DE (h); rectangulum igitur (i) sub A,
 V. El. & DZ aequale erit rectangulo sub G, & B;
 i 16. VI. rectangulum verò sub A, & DE maius est
 Elem. rectangulo sub A, & DZ; ergo rectangur-
 lum sub A, & DE maius est rectangulo sub
 G, & B.]

Fig. 16. [Hisce praemissis ad institutum iam ve-
 nio. Esto Conus scalentis, cuius axis AC de-
 clinat a radio CB, seu constituit cum illo obtra-
 sum angulum ACB. In plano trianguli BAD
 per axem, & perpendicularum transeantis, ipsi
 BD erigatur perpendicularis GM. Quoniam
 BM

BM maior est radio BC (a), esto MZ aequalis a 19. I.
 BC , & ducantur ZH, HN parallelae rectis Elem.
 MC, ZM , adeo ut emergat parallelogram-
 mum $MZHN$, cuius opposita latera $HN,$ b 34. I.
 ZM (b) aequari debent. Demum in plano cir- Elem.
 culi agantur ECF, GHO ad diametrum BD
 normales, iunganturque CG, AO, AG, AE, AF ;
 triangulum $G AO$ minus erit triangulo EAF ; c 47. I.
 nam quadratum HN aequatur quadratis (c) Elem.
 NC, CH , sicuti etiam CG quadratum aequale
 est quadratis GH, HC : estque HN quadra- d ex con-
 tum (d) aequale quadrato CG ; ergo quadra- struct.
 tum HC , cum quadrato CN aequatur HC
 quadrato, cum quadrato HG , ideoque CN
 quadratum aequabitur quadrato HG , seu CN
 aequalis erit HG ; igitur HN ad NC erit,
 ut CG ad GH , vel ut CE ad GH : sed ex
 praemissis est HN ad NC in maiori ratione,
 quam HK ad KC , & HK ad KC in ratione
 maiori, quam HA ad AC ; ergo CE ad GH
 est in multo maiori ratione, quam HA ad
 AC , ideoque rectangulum ACE maius erit e numer.
 rectangulo AHG : est autem triangulum (e) III.
 isosceles EAF , cuius altitudo AC , aequale (f) f ex pr.
 rectangulo ACE , sicuti etiam triangulum iso- 41. I. E-
 sceles (g) $G AO$ aequatur rectangulo AHG ; igitur lem.
 triangulum EAF maius erit triangulo $G AO$.] g per
 eandem.

[Quod etiam in Cono scaleno dari queat
 triangulum extra axem, quod triangulo ma-
 ximo omnium, per axem transeuntium, sit ma-
 ius, demonstrare iam pergo: id vero quam-
 vis generatim ostendi possit, sive Coni axis
 sit minor, vel maior, aut aequalis radio ba-
 seos eiusdem Coni; brevitatis tamen gratia

ipsum triangulum BAE aequale BAD ; quia
 [sumpta AF , vel aequali AD , pro sinu toto]
 perpendicularis EN (a) aequabitur alteri DM ,
 cum sit sinus anguli aequalis , tam haec , quam
 illa ; [quod etiam hinc constat , quia trian-
 gula AEN , ADM , in quibus aequantur (b)
 anguli EAN , DAM , habent rectis , seu
 aequalibus angulis ENA , DMA opposita ae-
 qualia latera EA , DA , adeoque aequales (c)
 quoque habebunt perpendiculares EN , DM ,
 quae sunt altitudines triangulorum BAE ,
 BAD , habentium communem basim AB ; igitur
 triangulum BAE aequabitur BAD .]

Fig. 4. ,
 & 5.

d 18. XI.
 Elem.

e 7. , & 8.
 III. Elem.

III. At si conus fuerit Scalenus , demif-
 sa ex vertice A in planum basis perpendicu-
 lari AQ , traductoque plano per axem AC ,
 & per AQ perpendiculum , quod efficiet tri-
 angulum per axem ABD rectum (d) plano
 basis BED ; patet , fore omnium Coni late-
 rum maximum AB , remotissimum a perpen-
 diculo AQ , et omnium minimum latus AD ,
 eidem perpendiculari proximum : aliorum au-
 tem laterum intermediorum AF , AE , maius
 esse , quod est maximo propinquius , minus
 vero quod ab ipso remotius . Nam linearum
 ex puncto Q ad peripheriam circulem de-
 ductarum maxima est QB per centrum traie-
 cta (e) , minima vero eius portio QD : ipsae
 autem QF , QE maiores , ac minores sunt ,
 pro ut maximae , aut minimae propiores :
 quare & ipsarum quadrata maxima , & mini-
 ma , ac maiora , aut minora respective erunt :
 quemadmodum etiam duo quaelibet quadra-

ta

ta linearum QO , QE , [*attingentium terminos rectae EHO , ad diametrum BD ordinatae, seu perpendiculariter ductae, ideoque ob (a) aequales angulos OQH , EQH] a maxima QB , hinc inde aequè remotarum, adeoque invicem (b) aequalium, aequalia erunt; Unde singulis addito quadrato perpendicularis AQ , resultabit quadratum AB omnium maximum, & AD omnium minimum; & AF , AE quadrata maiora, aut minora, prout illi maximo propiora fuerint, aut remotiora: itemque AO , AE quadrata, attingentia terminos rectae EHO ad diametrum BD ordinatae, erunt aequalia. Patet igitur, maius omnibus Coni lateribus esse AB , & minimum AD ; ac reliqua maiora, aut minora resultare, prout magis accesserint, aut recesserint a maximo; aut aequalia esse si aequè distent ab ipso, ut AO , AE . Quibus, aliiisque similiter ad terminos alterius ordinatae ductis, efficitur aequicrura triangulum AOE ; caetera vero scalena semper resultabunt, nisi forte contingat alicui habere basim uni ex lateribus aequalem.*

IV. Si quis angulus verticalis Trianguli per axem in Cono scaleno rectus fuerit; omnes pariter anguli verticales recti erunt, adeoque invicem aequales. Nam semicirculus super diametro BD , in plano trianguli per axem descriptus, (c) per verticem A transiret, ob angulum rectum ibi a lateribus comprehensum, adeoque axis AC semper esset aequalis radio basis CB ; unde in quolibet alio trian-

a 3. III.
Elem., &
4. I. El.
b 7. III.
Elem.

c ex pr.
31. III.
Elem.

quarto constabit, omnia haec triangula aequalia esse non posse.]

[Si vero triangula NAK , FAE per axem traiecta, habeant bases NK , FE ad diametrum BD aequaliter inclinatas, habebunt quoque aequales angulos ad verticem A constitutos; nam ob aequales angulos NCB , ECB (a), & KCD , FCD , aequari debent tum arcus (b) NB , BE , tum arcus KD , DF ; ideoque AN , AE maximae AB , quemadmodum AK , AF minimae AD aequè propinquae erunt; aequabuntur igitur (c) AN , AE , atque etiam AK , AF , eruntque mutuo aequilatera triangula NAK , FAE , ideoque (d) habebunt aequales angulos ad verticem A constitutos.]

a ex hypotb.
b 28. III. Elem.
c nu. III.
d 8. I. Elem.

V. Summae nihilominus quadratorum ex lateribus cuiusvis trianguli per axem, erunt semper aequales. Nam in quovis triangulo quadrata duorum laterum aequantur duplo quadrati rectae à vertice ad dimidium basis ductae, una cum duplo quadrati ipsius semibasis, ut in nostris geometricis institutionibus demonstravimus; [Si enim recta BC , ducta a vertice B ad dimidium basis C , etiam perpendiculariter basim secet, erit quadratum AB aequale quadratis BC , CA (e). Eadem ob causam quadratum BD , aequatur quadratis BC , CD ; unde quadrata AB , BD , aequantur duplo quadrati BC , una cum duplo quadrati CD , vel CA : Si vero recta BC , à vertice B ad dimidium basis C ducta, basim AD ad angulos obliquos secet, ad basim AD demittatur ex vertice B perpendicularis

Fig. 8.
e pr. 47. I. Elem.

Fig. 9.

laris

latis BH . Quia BD quadratum aequatur quadratis laterum BC , CD minus duplo rectanguli DCH (a); & quadratum AB aequatur quadratis laterum BC , CA plus duplo rectanguli ACH (b), erunt quadrata BD , BA , aequalia quadratis BC , CD , una cum quadratis BC , CA minus duplo rectanguli DCH plus duplo rectanguli ACH : est autem CA (c) aequalis CD , proindeque rectangulum ACH aequale est rectangulo DCH , ergo quadrata laterum BD , BA aequantur duplo quadratorum BC , CD , minus duplo rectanguli DCH , plus duplo rectanguli DCH , seu aequatur duplo quadrati BC , una cum duplo quadrati CD .] Itaque [cum in triangulo BAI axis AC bisecet basim BD in puncto C ,] duo quadrata AB , AD aequantur duplo quadrato axis AC , cum duplo quadrato radii CB ; item [eandem ob causam] duo quadrata AE , AF aequabuntur duplo quadrato eiusdem axis AC , & duplo quadrato radii CE , ipsi CB aequalis; ergo duo quadrata AB , AD aequantur duobus quadratis AE , AF : [eodem ratiocinio quadrata AB , AD ostenduntur aequalia duobus quadratis AN , AK ; igitur quadrata AN , AK aequantur quadratis AE , AF , atque ita porro.]

a 13. II.
Elem.

b 12. II.
Elem.

c ex hypoth.

Fig. 4. & 5.

VI. Horum autem triangulorum per axem, minimum erit BAD (d) rectum plano basis, [utpote] transiens per AQ perpendicularum; & maximum erit EAF , cuius basis EF sit alteri diametro BD perpendicularis: aliorum autem PAL magnitudo erit intermedia, ita ut maiora evadant, quae maximo

B pro-

Fig. 10.
& 11.
d 18. XI.
Elem.

propiora fiunt. Si enim super recta CQ , inter axem, & perpendiculum, velut super diametro, circulus CSQ , in plano basis Coni, describatur, hic erit locus omnium perpendicularium, ex vertice A ad bases quorumlibet triangulorum per axem transeuntium, demissarum. Nam ECF perpendicularis diametro BD , tanget circulum QSC in C (a); & triangulum EAF aequalia latera habebit AE , AF (b); ideoque AC bifariam secans basim trianguli aequicruris, erit ipsi perpendicularis (c): ubi vero alia diameter PL secat illum circulum in S , ducta ex vertice AS , erit ipsi PL pariter perpendicularis; quia iuncta QS , erit quadratum QC aequale quadratis CS , QS (d): quare quadratum AC , quod aequatur quadratis AQ , & QC (e), erit aequale quadratis AQ , QS , SC : at quadratis AQ , & QS est aequale (f) quadratum AS , ergo quadratum AC aequatur quadratis AS , & SC , ideoque angulus ASC rectus erit (g). Quia ergo rectarum ex A ad peripheriam circuli QSC ductarum (ut de lateribus (h) Coni dictum est) maxima erit AC , minima AQ , & intermedia AS mediocris magnitudinis; pro maiori accessu ad maximam AC crescentis; ideo maximum erit triangulum AEF , cuius altitudo AC , minimum BAD , cuius altitudo AQ , intermediae vero magnitudinis PAL , cuius altitudo AS .

Fig. 12. VII. Triangula vero extra axem, licet in Cono recto, cuius axis aequalis, aut maior sit radio basis, nempe in quo angulus verticalis trianguli per axem BAD rectus sit,

fit, vel acutus, minora semper ostensa sint quovis triangulo per axem transeunte (a): in Cono tamen scaleno, sive obtusus sit, sive rectus, aut acutus ille angulus verticalis trianguli per axem BAD, aut EAF, vel PAL, triangula tamen extra axem haberi possunt, tum quolibet illorum minora, tum quaedam etiam maximo FAE maiora, aut aequalia. Ipsi enim EF parallela GO duci potest, ordinata ad diametrum BD in H, & supra ipsam ducto per verticem A plano; si efficiatur triangulum GAO, quod aequicrura erit (b), eiusque perpendicularis evadet recta AH, fieri potest, ut [minor,] vel aequalis, vel maior sit ratio ipsius AH ad axem AC, comparata rationi EF ad GO, seu CE ad GH; ideoque potest esse triangulum GAO [minus, vel] aequale, vel maius ipso AEF, quod erat maximum omnium per axem AC transeuntium. [Tria nobis sunt in praesentia demonstranda, primum nempe, in Cono Scaleno triangulum aequicrura GAO haberi posse extra axem, quod minus sit triangulo EAF, maximo omnium per axem scilicet transeuntium: Secundum, triangulum etiam aequicrura extra axem haberi posse, quod maius sit eodem triangulo EAF: Tertium, posse aequicrura triangulum extra axem haberi, quod aequet triangulum EAF.]

a numer.
III.

b per nu-
mer. III.

[Ut a primo exordiar, observandum imprimis est, quod si in triangulo rectangulo BAG ex uno angulo G ad AB ducatur recta GD, haec ad DA maiorem rationem habebit, quam GB ad BA; ducatur enim recta DE

Fig. 13.

B 2

ipsi

a 16. I. ipsi BG parallela; & quia rectus est angu-
 Elem. lus DAE, angulus externus DEG (a) obtu-
 b pr. 19. sus erit; maior ergo est DG, quam DE (b),
 I. Elem. & idcirco GD ad DA maiorem rationem ha-
 c 8. V. bet, quam ED ad DA (c), hoc est quam GB
 Elem. ad BA (d).]

d cor. I. [Deinde in triangulo rectangulo BAG,
 prop. 4. si producta hypobenusu BG ad punctum quod-
 VI. El. vis D, iungatur AD; erit BG ad GA in
 Fig. 14. maiori ratione, quam BD ad DA; ducta e-
 nim GO parallela DA; in triangulo rectan-
 e 19. I. gulo GAO erit GO (e) maior GA; quare
 Elem. BG ad GA maiorem (f) habet rationem,
 f 8. V. E- quam BG ad GO: sed BG ad GO est, ut
 lem. BD (g) ad DA; ergo GB ad GA habebit
 g cor. I. maiorem rationem, quam BD ad DA.]

prop. 4. [Tandem si recta A ad B maiorem ra-
 VI. El. tionem habeat, quam G ad DE; erit rectan-
 Fig. 15. gulum sub extremis A, & DE factum, ma-
 ius rectangulo mediarum B, & G. Quoniam
 A est ad B in maiori ratione, quam G ad
 DE, fiat, ut A ad B, ita G ad DZ, quae mi-
 h pr. 10. nor erit DE (h); rectangulum igitur (i) sub A,
 V. El. & DZ aequale erit rectangulo sub G, & B:
 i 16. VI. rectangulum verò sub A, & DE maius est
 Elem. rectangulo sub A, & DZ; ergo rectangul-
 um sub A, & DE maius est rectangulo sub
 G, & B.]

Fig. 16. [Hisce praemissis ad institutum iam ve-
 nio. Esto Conus scalenus, cuius axis AC de-
 clinat a radio CB, seu constituat cum illo obtra-
 sam angulum ACB. In plano trianguli BAD
 per axem, & perpendicularum transeantis, ipsi
 BD erigatur perpendicularis GM. Quoniam
 BM

BM maior est radio BC (a), esto MZ aequalis a 19. I.
 BC, & ducantur ZH, HN parallelae rectis Elem.
 MC, ZM, adeo ut emergat parallelogram-
 mum MZHN, cuius opposita latera HN,
 ZM (b) aequari debent. Demum in plano cir- b 34. I.
 culi agantur ECF, GHO ad diametrum BD Elem.
 normales, iunganturque CG, AO, AG, AE, AF;
 triangulum GAO minus erit triangulo EAF; c 47. I.
 nam quadratum HN uequatur quadratis (c) Elem.
 NC, CH, sicuti etiam CG quadratum aequale
 est quadratis GH, HC: estque HN quadra- d ex con-
 tum (d) aequale quadrato CG; ergo quadra- struct.
 tum HC, cum quadrato CN aequatur HC
 quadrato, cum quadrato HG, ideoque CN
 quadratum aequabitur quadrato HG, seu CN
 aequalis erit HG; igitur HN ad NC erit,
 ut CG ad GH, vel ut CE ad GH: sed ex
 praemissis est HN ad NC in maiori ratione,
 quam HK ad KC, & HK ad KC in ratione
 maiori, quam HA ad AC; ergo CE ad GH
 est in multo maiori ratione, quam HA ad
 AC, ideoque rectangulum ACE maius erit e numer.
 rectangulo AHG: est autem triangulum (e) III.
 isosceles EAF, cuius altitudo AC, aequale (f) f ex pr.
 rectangulo ACE, sicuti etiam triangulum iso- 41. I. E-
 sceles (g) GAO aequatur rectangulo AHG; igitur g per
 triangulum EAF maius erit triangulo GAO. eandem.

[Quod etiam in Cono scaleno dari queat
 triangulum extra axem, quod triangulo ma-
 ximo omnium, per axem transeuntium, sit ma-
 ius, demonstrare iam pergo: id vero quam-
 vis generatim ostendi possit, siue Coni axis
 sit minor, vel maior, aut aequalis radio ba-
 seos eiusdem Coni; brevitatis tamen gratia

ipsum triangulum BAE aequale BAD ; quia
 [sumpta AF , vel aequali AD , pro sinu toto]
 perpendicularis EN (a) aequabitur alteri DM,
 cum sit sinus anguli aequalis , tam haec , quam
 illa ; [quod etiam hinc constat , quia trian-
 gula AEN , ADM , in quibus aequantur (b)
 anguli EAN , DAM , habent rectis , seu
 aequalibus angulis ENA , DMA opposita ae-
 qualia latera EA , DA , adeoque aequales (c)
 quoque habebunt perpendiculares EN , DM ,
 quae sunt altitudines triangulorum BAE ,
 BAD , habentium communem basim AB ; igitur
 triangulum BAE aequabitur BAD .]

Fig. 4. ,
& 5.

d 18. XI.
Elem.

e 7. , & 8.
III. Elem.

III. At si conus fuerit Scalenus , demis-
 sa ex vertice A in planum basis perpendicu-
 lari AQ , traductoque plano per axem AC ,
 & per AQ perpendiculum , quod efficiet tri-
 angulum per axem ABD rectum (d) plano
 basis BED ; patet , fore omnium Coni late-
 rum maximum AB , remotissimum a perpen-
 diculo AQ , et omnium minimum latus AD ,
 eidem perpendiculari proximum : aliorum au-
 tem laterum intermediorum AF , AE , maius
 esse , quod est maximo propinquius , minus
 vero quod ab ipso remotius . Nam linearum
 ex puncto Q ad peripheriam circulem de-
 ductarum maxima est QB per centrum traie-
 cta (e) , minima vero eius portio QD : ipsae
 autem QF , QE maiores , ac minores sunt ,
 pro ut maximae , aut minimae propiores :
 quare & ipsarum quadrata maxima , & mini-
 ma , ac maiora , aut minora respective erunt :
 quemadmodum etiam duo quaelibet quadra-

ta

ta linearum QO , QE , [*attingentium terminos rectae EHO , ad diametrum BD ordinatae, seu perpendiculariter ductae, ideoque ob (a) aequales angulos OQH , EQH] a maxima QB , hinc inde aequè remotarum, adeoque invicem (b) aequalium, aequalia erunt; Unde singulis addito quadrato perpendicularis AQ , resultabit quadratum AB omnium maximum, & AD omnium minimum; & AF , AE quadrata maiora, aut minora, prout illi maximo propiora fuerint, aut remotiora: itemque AO , AE quadrata, attingentia terminos rectae EHO ad diametrum BD ordinatae, erunt aequalia. Patet igitur, maius omnibus Coni lateribus esse AB , & minimum AD ; ac reliqua maiora, aut minora resultare, prout magis accesserint, aut recesserint a maximo; aut aequalia esse si aequè distent ab ipso, ut AO , AE . Quibus, aliiisque similiter ad terminos alterius ordinatae ductis, efficitur aequicrura triangulum AOE ; caetera vero scalena semper resultabunt, nisi forte contingat alicui habere basim uni ex lateribus aequalem.*

IV. Si quis angulus verticalis Trianguli per axem in Cono scaleno rectus fuerit; omnes pariter anguli verticales recti erunt, adeoque invicem aequales. Nam semicirculus super diametro BD , in plano trianguli per axem descriptus, (c) per verticem A transiret, ob angulum rectum ibi a lateribus comprehensum, adeoque axis AC semper esset aequalis radio basis CB ; unde in quolibet alio tri-

an.

a 2. III.
Elem., &
4. I. El.
b 7. III.
Elem.

c ex pr.
31. III.
Elem.

a pr. 31. III. Elem. angulo EAF per axem transeunte, semicirculus super diametro EF, in eius trianguli plano descriptus, per A transfret, propter AC aequalem radiis CF, CE, ideoque rectum (a) angulum latera quoque EA, FA continerent. Verum si angulus BAD acutus sit, vel obtusus, reliqua per axem triangula inaequales angulos ad verticem A habebunt, nisi eorum bases hinc inde aequaliter ad diametrum BD fuerint inclinatae.

Fig. 6. &
7.

Fig. 6.

b 13. II. Elem.
c per eandem.
d ex hypothesis.

e 16. VI. Elem.

[Vt autem utrumque demonstretur, illud premissi debet, nempe si in duobus triangulis ABD, FNH, ad B, & N non rectangulis, nedum aequentur bases AD, FH iisque oppositi acuti, vel obtusi anguli B, N, sed etiam quadrata laterum AB, BD, aequalia fuerint reliquorum laterum FN, NH, quadratis; triangula aequalia erunt. Habeant primo triangula acutos angulos B, & N: ductis ad latera AB, FN perpendicularis DC, HE, erit AD quadratum, cum bis rectangulo ABC aequale quadratis (b) laterum AB, BD; quemadmodum etiam quadratum FH, cum bis rectangulo FNE aequabitur (c) quadratis laterum FN, NH: sed quadrata AB, BD (d) aequantur quadratis FN, NH: igitur etiam quadratum AD, cum bis rectangulo ABC, aequatur quadrato FH, cum bis rectangulo FNE: sed aequantur quadrata AD, FH; igitur bis rectangulum ABC, aequabitur bis rectangulo FNE, & rectangulum ABC rectangulo FNE aequale erit; quare est AB ad FN, ut (e) NE ad BC, at

ob

ob similia triangula CBD , ENH , est NE ad a pr. 4. VI
 BC , ut (a) NH ad BD ; igitur ut AB ad $Elem.$
 FN , ita est reciproce NH ad BD , ideoque (b) b 15. VI.
 aequabuntur triangula ABD , FNH] $Elem.$

[Sunto deinde triangulorum ABD , FNH $Fig. 7.$
 obtusi anguli B , & N ; ductis perpendicularibus
 DC , HE , erit AD quadratum aequale qua-
 dratis AB , BD cum bis rectangulo ABC (c); c 12. II.
 sicuti etiam quadratum FH aequabitur (d) $Elem.$
 quadratis FN , NH , cum bis rectangulo FNE ; d per e-
 quare cum (e) aequentur quadrata AD , FH , $andem.$
 erunt quadrata AB , BD cum bis rectangu- e per hy-
 lo ABC aequalia quadratis FN , NH cum bis $poth.$
 rectangulo FNE ; sed quadrata AB , BD (f) f per hy-
 aequalia sunt quadratis FN , NH ; igitur $poth.$
 etiam bis rectangulum ABC , aequabitur bis
 rectangulo FNE ; ideoque aequabuntur re- g 16. VI.
 ctangula ABC , FNE , eritque (g) AB ad $Elem.$
 FN ut NE ad BC , vel ut NH (h), ad BD , h 4. VI.
 ideoque (i) aequantur triangula ABD , FNH .] $Elem.$

[Hinc si angulus verticalis trianguli per i 15. VI.
 axem BA in Cono scaleno acutus sit, vel obtu- $Elem.$
 sus, reliqua per axem triangula, veluti NAK , $Fig. 4. \&$
 EAE inaequales angulos ad verticem A habe- $5.$
 bunt; quippe in hisce triangulis ad (k) verticem A non re-
 ctangulis, non solum aequantur bases k ex num.
 NK , FE ; sed etiam quadrata laterum AN , AK $IV.$
 equalia sunt (l) reliquorum laterum AF , AE l per seq.
 quadratis; Igitur si aequales quoque forent $n. V.$
 anguli ad verticem A , utique ipsa triangu- m ex prae-
 la, sicuti & reliqua omnia per axem AC tra- $missis.$
 iecta (m) aequarentur, quod est absurdum, infe- n per seq.
 rius enim (n) independenter ab hoc numero $n. VI.$
 quar-

quarto constabit, omnia haec triangula aequalia esse non posse.]

[Si vero triangula NAK , FAE per axem traiecta, habeant bases NK , FE ad diametrum BD aequaliter inclinatas, habebunt quoque aequales angulos ad verticem A constitutos; nam ob aequales angulos NCB , ECB (a), & KCD , FCD , aequari debent tum arcus (b) NB , BE , tum arcus KD , DF ; ideoque AN , AE maximae AB , quemadmodum AK , AF minimae AD aequè propinquae erunt; aequabuntur igitur (c) AN , AE , atque etiam AK , AF , eruntque mutuo aequilatera triangula NAK , FAE , ideoque (d) habebunt aequales angulos ad verticem A constitutos.]

a ex hyp.
pob.
b 28. III.
Elem.
c nu. III.
d 8. I. Elem.

V. Summae nihilominus quadratorum ex lateribus cuiusvis trianguli per axem, erunt semper aequales. Nam in quovis triangulo quadrata duorum laterum aequantur duplo quadrati rectae à vertice ad dimidium basis ductae, una cum duplo quadrati ipsius semibasis, ut in nostris geometricis institutionibus demonstravimus; [Si enim recta BC , ducta à vertice B ad dimidium basis C , etiam perpendiculariter basim secet, erit quadratum AB aequale quadratis BC , CA (e). Eandem ob causam quadratum BD , aequatur quadratis BC , CD ; unde quadrata AB , BD , aequantur duplo quadrati BC , una cum duplo quadrati CD , vel CA : Si vero recta BC , à vertice B ad dimidium basis C ducta, basim AD ad angulos obliquos secet, ad basim AD demittatur ex vertice B perpendicularis

Fig. 8.
e pr. 47.
I. Elem.

Fig. 9.

latis BH . Quia BD quadratum aequatur quadratis laterum BC , CD minus duplo rectanguli DCH (a); & quadratum AB aequatur quadratis laterum BC , CA plus duplo rectanguli ACH (b), erunt quadrata BD , BA , aequalia quadratis BC , CD , una cum quadratis BC , CA minus duplo rectanguli DCH plus duplo rectanguli ACH : est autem CA (c) aequalis CD , proindeque rectangulum ACH aequale est rectangulo DCH , ergo quadrata laterum BD , BA aequantur duplo quadratorum BC , CD , minus duplo rectanguli DCH , plus duplo rectanguli DCH , seu aequatur duplo quadrati BC , una cum duplo quadrati CD .] Itaque [cum in triangulo BAI axis AC bisecet basim BD in puncto C ,] duo quadrata AB , AD aequantur duplo quadrato axis AC , cum duplo quadrato radii CB ; item [eandem ob causam] duo quadrata AE , AF aequabuntur duplo quadrato eiusdem axis AC , & duplo quadrato radii CE , ipsi CB aequalis; ergo duo quadrata AB , AD aequantur duobus quadratis AE , AF : [eodem ratiocinio quadrata AB , AD ostenduntur aequalia duobus quadratis AN , AK ; igitur quadrata AN , AK aequantur quadratis AE , AF , atque ita porro.]

a 13. II. Elem.

b 12. II. Elem.

c ex hypoth.

Fig. 4. & 5.

VI. Horum autem triangulorum per axem, minimum erit BAD (d) rectum plano basis, [utpote] transiens per AQ perpendicularum; & maximum erit EAF , cuius basis EF sit alteri diametro BD perpendicularis: aliorum autem PAL magnitudo erit intermedia, ita ut maiora evadant, quae maximo

Fig. 10. & 11. d 18. XI. Elem.

B pro-

propiora fiunt. Si enim super recta CQ , inter axem, & perpendiculum, velut super diametro, circulus CSQ , in plano basis Coni, describatur, hic erit locus omnium perpendicularium, ex vertice A ad bases quorumlibet triangulorum per axem transeuntium, demissarum. Nam ECF perpendicularis diametro BD , tanget circulum QSC in C (a); & triangulum EAF aequalia latera habebit AE , AF (b); ideoque AC bifariam secans basim trianguli aequicruris, erit ipsi perpendicularis (c): ubi vero alia diameter PL secat illum circulum in S , ducta ex vertice AS , erit ipsi PL pariter perpendicularis: quia iuncta QS , erit quadratum QC aequale quadratis CS , QS (d): quare quadratum AC , quod aequatur quadratis AQ , & QC (e), erit aequale quadratis AQ , QS , SC : at quadratis AQ , & QS est aequale (f) quadratum AS , ergo quadratum AC aequatur quadratis AS , & SC , ideoque angulus ASC rectus erit (g). Quia ergo rectarum ex A ad peripheriam circuli QSC ductarum (ut de lateribus (h) Coni dictum est) maxima erit AC , minima AQ , & intermedia AS mediocris magnitudinis; pro maiori accessu ad maximam AC crescentis; ideo maximum erit triangulum AEF , cuius altitudo AC , minimum BAD , cuius altitudo AQ , intermediae vero magnitudinis PAL , cuius altitudo AS .

Fig. 12. VII. Triangula vero extra axem, licet in Cono recto, cuius axis aequalis, aut maior sit radio basis, nempe in quo angulus verticalis trianguli per axem BAD rectus sit,

fit, vel acutus, minora semper ostensa sint quovis triangulo per axem transeunte (a); in Cono tamen scaleno, sive obtusus sit, sive rectus, aut acutus ille angulus verticalis trianguli per axem BAD, aut EAF, vel PAL, triangula tamen extra axem haberi possunt, tum quolibet illorum minora, tum quaedam etiam maximo FAE maiora, aut aequalia. Ipsi enim EF parallela GO duci potest, ordinata ad diametrum BD in H, & supra ipsam ducto per verticem A plano; si efficiatur triangulum GAO, quod aequicrura erit (b), eiusque perpendicularis evadet recta AH, fieri potest, ut [minor,] vel aequalis, vel maior sit ratio ipsius AH ad axem AC, comparata rationi EF ad GO, seu CE ad GH; ideoque potest esse triangulum GAO [minus, vel] aequale, vel maius ipso AEF, quod erat maximum omnium per axem AC transeuntium. [Tria nobis sunt in praesentia demonstranda, primum nempe, in Cono Scaleno triangulum aequicrurae GAO haberi posse extra axem, quod minus sit triangulo EAF; maximo omnium per axem scilicet transeuntium: Secundum, triangulum etiam aequicrurae extra axem haberi posse, quod maius sit eodem triangulo EAF: Tertium, posse aequicrurae triangulum extra axem haberi, quod aequet triangulum EAF.]

[Ut a primo exordiar, observandum imprimis est, quod si in triangulo rectangulo BAG ex uno angulo G ad AB ducatur recta GD, haec ad DA maiorem rationem habebit, quam GB ad BA; ducatur enim recta DE

a numer.
III.

b per nu-
mer. III.

Fig. 13.

B 2

ipsi

a 16. I. ipsi BG parallela; & quia rectus est angu-
Elem. lus DAE, angulus externus DEG (a) obtu-
b pr. 19. sus erit; maior ergo est DG, quam DE (b),
I. Elem. & idcirco GD ad DA maiorem rationem ha-
c 8. V. bet, quam ED ad DA (c), hoc est quam GB
Elem. ad BA (d).]

d cor. I. [Deinde in triangulo rectangulo BAG,
prop. 4. si producta hypotenusula BG ad punctum quod-
VI. El. vis D, iungatur AD; erit BG ad GA in
Fig. 14. maiori ratione, quam BD ad DA; ducta e-
nim GO parallela DA; in triangulo rectan-
e 19. I. gulo GAO erit GO (e) maior GA; quare
Elem. BG ad GA maiorem (f) habet rationem,
f 8. V. E- quam BG ad GO: sed BG ad GO est, ut
lem. BD (g) ad DA; ergo GB ad GA habebit
g cor. I. maiorem rationem, quam BD ad DA.]

prop. 4. [Tandem si recta A ad B maiorem ra-
VI. El. tionem habeat, quam G ad DE; erit rectan-
Fig. 15. gulum sub extremis A, & DE factum, ma-
ius rectangulo mediarum B, & G. Quoniam
A est ad B in maiori ratione, quam G ad
DE, fiat, ut A ad B, ita G ad DZ, quae mi-
nor erit DE (h); rectangulum igitur (i) sub A,
h pr. 10. & DZ aequale erit rectangulo sub G, & B:
V. El. rectangulum verò sub A, & DE maius est
i 16. VI. rectangulo sub A, & DZ; ergo rectangul-
Elem. um sub A, & DE maius est rectangulo sub
G, & B.]

Fig. 16. [Hisce praemissis ad institutum iam ve-
nio. Esto Conus scalenus, cuius axis AC de-
clinat a radio CB, seu constituat cum illo obtra-
sam angulum ACB. In plano trianguli BAD
per axem, & perpendicularum transeantis, ipsi
BD erigatur perpendicularis GM. Quoniam
BM

BM maior est radio BC (a), esto MZ aequalis a 19. I.
 BC , & ducantur ZH, HN parallelae rectis Elem.
 MC, ZM , adeo ut emergat parallelogram-
 mum $MZHN$, cuius opposita latera $HN,$ b 34. I.
 ZM (b) aequari debent. Demum in plano cir- Elem.
 culi agantur ECF, GHO ad diametrum BD
 normales, iunganturque CG, AO, AG, AE, AF ;
 triangulum $G AO$ minus erit triangulo EAF ; c 47. I.
 nam quadratum HN aequatur quadratis (c) Elem.
 NC, CH , sicuti etiam CG quadratum aequale
 est quadratis GH, HC : estque HN quadra- d ex con-
 tum (d) aequale quadrato CG ; ergo quadra- struct.
 tum HC , cum quadrato CN aequatur HC
 quadrato, cum quadrato HG , ideoque CN
 quadratum aequabitur quadrato HG , seu CN
 aequalis erit HG ; igitur HN ad NC erit,
 ut CG ad GH , vel ut CE ad GH : sed ex
 praemissis est HN ad NC in maiori ratione,
 quam HK ad KC , & HK ad KC in ratione
 maiori, quam HA ad AC ; ergo CE ad GH
 est in multo maiori ratione, quam HA ad
 AC , ideoque rectangulum ACE maius erit e numer.
 rectangulo AHG : est autem triangulum (e) III.
 isosceles EAF , cuius altitudo AC , aequale (f) f ex pr.
 rectangulo ACE , sicuti etiam triangulum iso- 41. I. E-
 sceles (g) $G AO$ aequatur rectangulo AHG ; igitur triangulum EAF maius erit triangulo $G AO$.] lem.
 g per
 eandem.

[Quod etiam in Cono scaleno dari queat
 triangulum extra axem, quod triangulo ma-
 ximo omnium, per axem transeuntium, sit ma-
 ius, demonstrare iam pergo: id vero quam-
 vis generatim ostendi possit, sive Coni axis
 sit minor, vel maior, aut aequalis radio ba-
 seos eiusdem Coni; brevitatis tamen gratia

Fig. 12.

praestat in primo tantum casu theorema ostendere, dum alias reliquorum casuum demonstrationes apud Serenum Antisensem videre licet. Itaque esto Conus Scalenus, cuius Axis AC semidiametro basis minor, aptetur HA aequalis semidiametro BC , vel CD , perque puncta C , H traiciantur in basi circulari rectae EF , GO ad rectos angulos diametro BD insistentes; triangulum aequicrurum OAG maius erit triangulo FAE . Fiat angulo AHC aequalis HCK , & iungatur HK . Quia in triangulis CAH , CKH latera AH , HC aequantur lateribus CK , CH , & angulus AHC aequatur angulo HCK (a), erit tum AC (b) aequalis HK , tum obtusus angulus ACH aequalis angulo CHK , qui proinde obtusus erit, maiorque recto CHG , ideoque (c) HG maior erit HK . Deinde cum AH , CE (d), itemque (e) AC , HK sint aequales, erit AH ad AC , ut CE ad HK : sed CE ad HK maiorem (f) habet rationem, quam CE ad HG ; ergo etiam AH ad AC est in maiori ratione, quam CE ad HG , ideoque (g) rectangulum AHG , seu triangulum OAG maius erit rectangulo ACE , seu triangulo FAE .]

a ex construct. b 4. I. Elem. c 7. III. Elem. d ex construct. e ex demonstr. f 8. V. Elem. g ex praemissis.

[Cum igitur in Cono scaleno dari queant triangula extra axem, quae basim habeant inter extremitates C , B radii CB , a quo axis AC declinat, quorum alterum sit minus, alterum maius, maximo FAE per axem AC transeuntium; liquet, aliud triangulum inter utrumque haberi posse, quod maximo FAE sit aequale.]

Se-

Verum haec de triangularibus Coni sectionibus indicasse sufficiat: Iam de curvis sectionibus Conicis est deinceps agendum.

PROPOSITIO I.

SI Conus ABD, aut illi ad verticem oppositus, secetur plano basi BED parallelo, Fig. 17. sectio FHG, aut fhg circulus erit.

Ducatur axis AC, occurrens plano secanti in puncto L, & per axem idem Conus secetur plano triangulari ABD, cuius & prioris plani secantis communis sectio a 16. XI. FG parallela (a) erit diametro basis BD; ac Elem. sumpto quolibet puncto H in perimetro sectionis, iuncta ad verticem AH protrahatur ad peripheriam basis in E, ac iungantur EC, HL, b 16. XI. Elem. [quae (b) erunt invicem parallelae]; nam sunt communes sectiones plani trianguli ACE cum illis parallelis planis BED, FHG, ideo c cor. I. similia erunt triangula ACE, ALH (c): item- prop. 4. VI. El. que [BC, FL cum sint communes sectiones plani trianguli ACB cum illis parallelis planis BED, FHG, erunt invicem (d) parallelae, adeoque etiam erunt] similia [triangula] CBA, LFA (e); propterea erit CE ad LH, ut CA ad LA; & ut CA ad LA, ita (f) BC ad FL; quare (g) CE ad LH est, f cor. I. ut BC ad FL: sed radius CE aequatur radio BC, ergo & LH aequatur (h) ipsi FL. Et VI. El. eodem modo ostendetur, quamlibet aliam re- g 11. V. Elem. ctam iungentem quodvis punctum perimetri h 14. V. huius sectionis cum puncto L, aequari eidem h 14. V. FL, Elem.

B 4

FL, Elem.

FL ; ergo haec sectio circulus erit, cuius centrum L, quippe omnes rectae hinc ad perimetrum sectionis ductae, ostenduntur aequales. [Eodem prorsus ratiocinio, si loco punctorum F, H, G, L, planique FHG substituantur in demonstratione puncta f, h, g, l, planumque fhg, demonstrabitur, sectionem fhg circulum esse.] Q. E. D.

COROLLARIUM.

Hinc axis Coni AC transit per centra quaelibet L, omnium circulorum, quibus aequidistanter basi Conus secatur; idque etiam in alio opposito Cono Agf contingit.

PROPOSITIO II.

SI Conus scalenus ABED secetur plano per axem transeunte, ad basim recto ABD; mox altero plano KHM ad illud planum ABD recto iterum secetur per rectam KM, quae triangulum KAM efficiat simile ipsi BAD, sed subcontrarie positum, ut nempe sit angulus AKM aequalis ADB, unde & alius AMK erit (a) alteri ABD aequalis, ob angulum A utrique triangulo communem: haec quoque sectio circulus erit.

Fig. 18.
a cor. 9.
pr. 32.
I. Elem.

Ducta ex quolibet puncto H perimetri huius sectionis recta HI, quae sit perpendicularis plano ABD, atque in communem planorum sectionem KM incidet (b), agatur per I recta FIG parallela diametro basis BD, ac percipias

b 38. XI.
Elem.

ipsas FG , HI ducatur planum FHO , quod
 erit parallelum (a) plano basis transeunti per
 BD , & per ER huic perpendicularem, quae
 erunt ipsis FG , HI parallelae; [quippe cum
 planum basis BED sit (b) rectum plano trian-
 guli BAD , etiam ER , quae perpendicularis
 est (c) ad communem sectionem BD , recta (d)
 erit plano trianguli BAD , cui cum sit recta
 quoque HI (e), aequidistant ER, HI (f),
 quemadmodum mutuo aequidistant (g) BD ,
 FG :] Quare Sectio (h) FGH erit circulus,
 cuius centrum L in axe, ubi secat eius dia-
 metrum FG : & bifariam pariter secta KM in
 O , iungantur HL , HO ; erit quadratum HL
 aequale quadrato alterius radii GL , idest re-
 ctangulo FIG , cum quadrato LI (i): sed [ob
 HI rectam plano (k) trianguli BAD , adeo-
 que normalem (l) ad FIG ;] idem quadratum
 HL aequatur quadratis HI , & LI (m); er-
 go [rectangulum FIG , cum quadrato LI ae-
 quale est quadratis HI , LI , unde] qua-
 dratum HI aequatur rectangulo FIG . Sed ob
 angulum AKM aequalem ADB (n), adeoque
 etiam angulo externo parallelarum MOI (o), &
 angulos ad verticem I aequales KIF , GIM (p),
 similia sunt (q) triangula FIK , GIM ; unde
 KI ad IF est, ut GI ad IM , adeoque re-
 ctangulum FIG aequatur rectangulo KIM (r);
 ergo quadratum HI , [quod ostensum est ae-
 quale rectangulo FIG ,] aequatur etiam re-
 ctangulo KIM : & addito quadrato IO , erunt
 quadrata HI , & IO , aequalia rectangu-
 lo KIM , cum quadrato IO ; idest [ob rot
 tum angulum (s) HIO ,] quadratum OH (t)
 aequa-

a 15. XI.
 Elem.
 b ex hy-
 poth.
 c ex con-
 struct.
 d def. 4.
 XI. El.
 e ex con-
 struct.
 f 6. XI.
 Elem.
 g ex con-
 struct.
 h ex pr. I.
 i 5. II. El.
 k ex con-
 struct.
 l def. 3.
 XI. El.
 m 47. I.
 Elem.
 n ex hy-
 poth.
 o 27. I. El.
 p 11. I. El.
 q 4. VI.
 Elem.
 r 16. VI.
 Elem.
 s def. 3.
 XI. El.
 t 47. I.
 Elem.

a 5. II. *Elem.* aequabitur quadrato OM (a); est igitur re-
cta OH aequalis OM ; & de qualibet recta
ex alio puncto perimetri KHM ad idem pun-
ctum O ducta idem demonstrabitur; ergo
haec quoque sectio est circulus cuius cent-
rum O . Q. E. D.

COROLLARIA.

I. **H**inc habetur, quod in circulo quadra-
tum perpendicularis ductae ad dia-
metrum ex quolibet puncto circumferentiae,
aequatur rectangulo ex partibus diametri ab
ipsa divisus, nempe HI quadratum aequatur
rectangulo FIG in circulo GHE ; & vicissim
si in aliqua figura KHM , quadratum cuius-
vis perpendicularis ex perimetro ad basim
ductae HI aequatur rectangulo partium ba-
sis KIM ; haec figura erit circulus, cuius
diameter ipsa basim KM .

II. Si planum secans, neque sit paralle-
lum basi, neque subcontrarie positum tri-
angulum abscindat simile triangulo per axem
ad basim recto, sectio non erit circulus;
quia ob inaequalitatem angulorum, trian-
gula FKI , MGI non erunt similia, nec erit
 KI ad IF , ut GI ad IM ; unde rectangulum
 FIG , seu quadratum HI , non aequabitur re-
ctangulo KIM ; & addito quadrato IO , non
evadet quadratum OH aequale OM , adeoque
radii non erunt aequales.

III. Quoniam in huiusmodi subcontraria
sectione triangula per axem AKM , BAD
sunt (b) similia, ideoque DA ad AB est, ut
 AK

b 4. VI.
Elem.

AK ad AM: rectangula DAM, BAK sunt aequalia (a), & circulus per puncta B, K, M, D transire possit; [si enim circulus, qui transit per puncta B, D, M (b), non transiret quoque per K, non esset rectangulum BAK aequale rectangulo (c) DAM.] Ducta vero BN eidem KM parallela, circulus triangulo DNB circumscriptus, tangetur a latere AB in B; Quia [ob angulum ABN aequalem angulo AKM (d) seu ADB (e), & angulum BAN aequalem angulo BAD,] triangulorum ADB, ABN similitudo (f) dat AD ad AB, ut AB ad AN; ideoque AB quadratum rectangulo DAN aequale redditur (g), unde AB fit tangens (h) circuli per B, N, D transeuntis.

IV. Et quia omnes sectiones ipsi circulo KHM parallelis planis effectae, pariter circuli erunt, iuncta ex Coni vertice A ad centrum O recta AO, per centra omnium circulorum ipsi aequidistantium transibit; quippe omnes rectas KM parallelas bifariam (i) secabit, ut ipsa secatur in O, & BN in S; unde erit alius axis huius Coni recta AO, secans tamen inaequaliter diametrum basis in R. Ideo in Conis scalenis erunt bini axes AC, AR, per circulorum suorum centra deducti; quando Coni recti unicum habent eiusmodi axem.

V. Secabitur autem ab hoc axe secundario diameter basis in R, ut sit BR ad RD, quemadmodum lateris AB quadratum ad quadratum DA, seu quadratum rectae AN ad quadratum lateris AB, [ob AB ad AD, ut (k) AN ad AB]: axis

a 16. VI. Elem.

b 5. IV. Elem.

c cor. I. pr. 36.

I. Elem. d 27. I. Elem.

e per hyp.

f 4. VI. Elem.

g 17. VI. Elem.

h 37. III. Elem.

i cor. 2. prop. 4. VI. El.

k ex coroll. III.

a ex super
 rins di.
 ctis.
 b II. V.
 Elem.
 c 4. VI.
 Elem.
 d ex Co-
 roll. IV.
 e cor. I.
 prop. 4.
 VI. El.
 f ex pr.
 I. VI. El.
 g ex pr.
 17. VI.
 Elem.
 h cor. I.
 prop. 4.
 VI. El.
 i ex pr. I.
 VI. El.
 k 17. VI.
 Elem.

axis vero primarius AC secabit diametrum
 circuli subcontrarie positi, velut BN in Q,
 ita ut sit BQ ad QN, ut quadratum AB ad
 AN quadratum, [vel invertendo QN ad BQ,
 ut quadratum AN ad AB quadratum, vel (a)
 ut BR ad RD;] ideoque BR ad RD erit (b)
 ut NQ ad BQ. Nam ducta NPT parallela
 BD, erunt (c) similia triangula BSR, NST,
 & [BS ad SN erit, ut BR ad NT; unde]
 ut BS aequatur SN, (d) ita BR aequabitur
 NT; ergo BR ad RD est, ut TN ad RD,
 scilicet ut (e) AN ad AD, quae (f) sunt,
 [ut rectangulum DAN ad quadratum AD,
 vel] ut quadratum AB (g) ad quadratum AD,
 quia ostensae sunt AN, AB, AD continue
 proportionales: similiter BQ ad QN erit,
 ut BC, ad NP (ob similia triangula BQC,
 PNQ,) sive ut DC, quae aequatur BC, ad
 NP, id est (h) DA ad AN, nempe [ut qua-
 dratum DA ad (i) rectangulum DAN, vel
 ut quadratum DA ad (k) quadratum AB
 aut] ut quadratum AB ad quadratum AN,
 [quia ostensae sunt AN, AB, AD, continue
 proportionales.]

PROPOSITIO III.

Fig. 19. **S**I Conus ABD triangulo per axem transe-
 unte secetur, tum ex quovis puncto H su-
 perficie Conicae agatur recta HIL parallela
 cuidam EF, quae diametro basis Coni BD sit
 perpendicularis: dico rectam illam HIL oc-
 currere plano ipsius trianguli per axem, &
 inde ad alteram superficie Conicae partem
 in

in L ita protendi, ut in dicto occurfu I cum plano trianguli bifariam secta remaneat, nempe ut HI aequetur IL .

Iuncta enim ex vertice Coni A recta AH producatuſ uique dum peripheriae basis occurrat in M , & ex M in plano basis ducta MKG parallela ipsi EF , diametrum perpendiculariter secante, & ab ipſo bifariam diſiſa in K (a), iungatur quoque recta AG , quae iacens in ſuperficie Conica conveniet cum ipſa HIL in L . Etenim HL , MG aequidistantes tertiae EF , ſunt parallelae (b) inter ſe, adeoque in eodem plano trianguli AMG ; [hinc ſicuti AG convenit cum MG in Conicae ſuperficie puncto G , ita eadem AG conveniet cum HIL in Conicae ſuperficie puncto L ;] & iuncta AK erit communis (c) ſectio plani trianguli per axem BAD , & plani alterius trianguli AGM , unde per punctum I tranſibit, utrique plano (d) commune. Quia ergo erit MK ad HI , ut (e) KA ad AI , & ut GK ad IL ; eſtque MK aequalis GK (f), erit quoque HI aequalis IL ; ergo HL ab ipſo plano per axem bifariam ſecatur. Q. E. D.

COROLLARIA.

I. **H**inc habetur, quod ſi Conus triangulo per axem ſectus, alio plano per rectam MG diametro basis perpendiculariter tranſeunte, iterum ſecetur, cuius & alterius plani communis ſectio ſit recta NK ; haec bifariam ſecabit omnes lineas, veluti HL , in eadem

a 3. III.
Elem.

b 9. XI.
Elem.

c 3. XI.
Elem.

d ex hyp.
poſit.

e cor. I.
prop. 4.

VI. El.

f ex demonstr.

Fig. 20.

a ex hac
prop. eadem sectione ductas ipsi MG parallelas;
[Singulae enim plano trianguli BAD, vel
huius, & plani MNG communi sectioni NK
ita occurrent, ut ab ipsa (a) bifariam divi-
dantur.]

b 18. XI.
Elem. II. Et si eadem recta MG, per quam
planum GNM deducitur, nedum sit perpen-
dicularis diametro BD, sed etiam plano tri-
anguli per axem (quod evenit, ubi triangu-
lum per axem est (b) rectum ad planum basis,) tunc rectae illae MG, HL non solum bifa-
riam, sed etiam ad rectos angulos secabun-
tur ab illa communi sectione KN: quippe non
c def. 3. tantum angulus MKD rectus erit, sed etiam
XI. El. MKN (c), & illi aequalis HIN (d). Vbi
d 27. I. vero recta MKG non fuerit perpendicularis
Elem. plano trianguli per axem, seu nisi triangu-
e 18. XI. lum per axem sit (e) rectum plano basis,
Elem. transeundo per rectam ex vertice Coni A du-
f ex hac ctam basi perpendicularem; tunc NK bifa-
prop. riam (f) quidem secabit rectas illas paralle-
g 27. I. las HI, GM, sed ad angulos obliquos, non a-
Elem. utem rectos, iuxta (g) inclinationem linea-
MK ad ipsam KN.

Fig. 21.

22. 23.

24.

DEFINITIONES SECUNDAE.

I. **I**psa linea KN, bifariam secans omnes
rectas HL eidem MG parallelas, in
qualibet sectione GNM ductas, eius sectio-
nis *diameter* vocabitur.

II. Et diametri terminus N (vel etiam
si terminus alius Q ipsi oppositus fuerit, e-
tiam Q) *vertex* sectionis dicetur.

III. Ipsae

III. Ipsae autem sectae HL, MG (vel etiam earum medietates HI, MK) *ordinate* ad ipsam diametrum NK appellantur.

IV. Quod si nedum bifariam, sed etiam perpendiculariter fecentur ordinatae a diametro, praeter generale *diametri* vocabulum, speciale nomen *axis* eidem diametro tribuetur.

[V. Si recta AD ita dividatur in B, C, ut sit tota AD ad utramvis extremam partem CD, ut reliqua extrema AB ad mediam BC: recta AD harmonice divisa dicitur in punctis A, B, C, D, quae idcirco harmonicalia nuncupantur.]

Aliae definitiones in sequentibus aliquibus propositionibus, & earum Corollariis quibusdam designabuntur.

PROPOSITIO IV.

SI Conus ADM? plano per axem sectus, a-
lio plano MNG secetur, per rectam MG
diametro circuli basis perpendiculararem, a qua
bifariam secatur ipsa in K, & per rectam
KN, uni ex lateribus AB trianguli per axem
parallelam, deducto; erunt in huiusmodi se-
ctione quadrata ordinatarum MK, HI pro-
portionalia abscissis a vertice sectionis N por-
tionibus diametri NK, NI. Vocetur autem
huiusmodi sectio *Parabola*.

Per quodlibet punctum I communis se-
ctionis KN, cui est ordinata HIL, ducta PIV
parallela diametro basis BD; si agatur per
ipfas

Fig. 25.

Fig. 26.

a 15. XI. Elem.
 b ex pr. I.
 c 10. XI. Elem.
 d ex cor. I. pr. 2.
 e I. VI. Elem.
 f 34. I. Elem.
 g Coroll. I. pr. 4. VI. El.

ipsas VP, HL planam PHV, quod erit parallelum basi, per BD, MG illis aequidistantes transeunti (a), adeoque circulum efficiet (b), unde [ob rectum angulum PIH, ut pote aequalem recto BKM (c),] resultabit quadratum HI aequale rectangulo PIV, ut quadratum MK aequatur (d) rectangulo BKD, ergo quadratum MK ad quadratum HI est, ut rectangulum BKD ad rectangulum PIV, id est ut KD ad IV (e); nam BK (f) aequatur PI, cum sit BPK parallelogrammum lineis oppositis aequidistantibus comprehensum. Est autem KD ad IV, ut KN ad IN, ob similia triangula (g) NKD, NIV, ergo quadrata ordinarum MK, HI, sunt ut partes diametri a vertice abscissae NK, NI. Q. E. D.

Nomen autem huius sectionis, hanc proprietatem habentis, est *Parabola*.

COROLLARIA.

h 17. VI. Elem.
 i 1. VI. Elem.
 k per hanc prop. I 14. V. Elem.

J. Hinc habetur, quod si fiat ut NK, ad KM, ita KM ad aliam NF, vertici N diametri NKI perpendiculariter applicatam; ut quadratum MK erit aequale rectangulo KNF (h), ita cuiusvis alterius ordinatae HI quadratum erit aequale rectangulo INF: quia haec rectangula [KNF, INF] eandem altitudinem NF habentia sunt, ut abscissae KN, IN (i), adeoque ut ordinarum quadrata MK, HI illis (k) proportionalia; [est autem rectangulum KNF quadrato MK aequale; ergo & rectangulum INF (l) aequabitur HI quadrato.] Et haec constans linea

linea NF ab antiquis *Latus rectum*, a recentioribus *Parameter Parabolae* appellatur.

II. Ducta quoque NE diametro basis Coni parallela, lateribus trianguli per axem terminata, si fiat ut NK ad KD, vel [ut (a) AB ad BD, aut] ut AE (b) ad EN, ita EN ad NF; erit eadem NF latus rectum, seu parameter ipsius parabolae. Nam BK (c) aequalis EN (ob parallelogrammum BENK), erit ad NF, ut AE ad EN, sive (ob similia triangula AEN, NKD), ut NK ad KD; & ideo (d) rectangulum BKD, idest quadratum MK (e), aequabitur rectangulo KNF; [ideoque erit (f) NF parameter.]

III. Idem parameter NF reperitur, si fiat, ut rectangulum laterum trianguli per axem BAD ad quadratum basis BD, ita AN ad NF; Nam rectangulum BAD ad quadratum BD est [in ratione (g) composita ex rationibus AB ad BD, & AD ad ED, seu (h) ex rationibus AE ad EN, & AN ad EN, seu] ut rectangulum (i) EAN ad quadratum EN: sed (k) quadratum EN aequatur rectangulo EA in NF parametrum, (cum sint lineae (l) EA, EN, NF continue proportionales); ergo BAD rectangulum ad BD quadratum est, ut EAN rectangulum ad EA in NF, adeoque (m) ut AN ad NF, ob communem horum rectangulorum altitudinem EA.

PROPOSITIO V.

Isdem positus, ut in praecedenti propositionis titulo, sed communi Sectione trianguli per axem, & plani secantis per rectam

C

MKG

a cor. I.

prop. 4.

VI. El.

b per i-

dem Co-

roll.

c 34. I.

Elem.

d 16. VI.

Elem.

e cor. 1.

prop. 2.

f ex Co-

roll. I.

g cor. 2.

pr. 23.

VI. El.

h cor. 1.

prop. 4.

VI. El.

i cor. 2.

prop. 23.

VI. El.

k 17. VI.

Elem.

l ex Co-

roll. pre-

ced.

m I. VI.

Elem.

Fig. 27.

MKG diametro basis perpendicularem traducti, non iam aequidistante uni laterum trianguli per axem, verum ita inclinata, ut cum uno latere AD infra verticem A Coni ad punctum N, & cum altero latere AB supra verticem A conveniat ad punctum Q; ordinatarum Sectionis MNG quadrata MK, HI erunt, ut rectangula QKN, QIN diametri partibus inter easdem ordinatas, & utrumque terminum N, Q diametri ipsius interiectis comprehensa. Eodemque plano ad alteram oppositam superficiem Conicam producto, similis sectio lQh inde resultabit, cuius ordinatarum quadrata, sive invicem, sive cum quadratis ordinatarum inferioris sectionis MNG comparata, erunt pariter, ut rectangula diametri partibus, inter ipsas, & utrumque verticem Q, N positis, comprehensa.

Vocentur autem ambae *sectiones oppositae*, & utraque ipsarum *Hyperbola*, ac diametri portio NQ, utriusque vertici interiecta, *Latus transversum* nuncupetur.

Ducta per punctum l, ubi quaelibet ordinata HI ad diametrum NK Sectionis huius applicatur, recta PIV diametro basis BD parallela; utique planum per ipsas VP, HIL traductum, utpote basi DMB aequidistans, efficiet circulum HVP (a); adeoque quadratum MK ad quadratum HI erit, ut rectangulum BKD ad rectangulum PIV; quorum (b) ratio componitur ex ratione BK ad PI, quae eadem est KQ (c) ad QI, & ex ratione DK ad

a ex pr.

I.

b cor. 2.

pr. 23.

VI. El.

c cor. 1.

prop. 4.

VI. El.

ad

ad VI, quae eadem (a) est KN ad NI; a cor. 1.
 [igitur est quadratum MK ad HI quadratum prop. 4.
 in ratione composita ex ratione KQ ad Qi, VI. El.
 & ex ratione KN ad NI;] quemadmodum,
 & ratio rectanguli QKN ad rectangulum QIN
 ex iisdem (b) rationibus componitur: quare b cor. 2.
 est quadratum MK ad quadratum HI, ut QKN pr. 23.
 ad QIN. Idemque probabitur de ordinatis VI. El.
 superioris oppositae sectionis IQh, [atque
 de ordinatis MK, hi ad sectiones oppositas
 MNG, h Qi spectantibus; est quippe qua-
 dratum MK ad quadratum hi (c), ut rectan- c cor. 1.
 gulum BKD ad rectangulum piu, seu in ra- pr. 2.
 tione (d) composita ex ratione BK ad pi, d cor. 2.
 quae eadem est (e) KQ ad Qi, & ex ratio- pr. 23.
 ne KD ad iu, quae eadem est (f) KN ad VI. El.
 Ni; Igitur quadratum MK est ad quadra- e 4. VI.
 tum hi in ratione composita ex ratione KQ Elem.
 ad Qi, & ex ratione KN ad Ni, seu ut f per
 rectangulum (g) QKN ad QiN]; unde con- eandem.
 stat propositum. Vocatur autem quaelibet g cor. 2.
 ex hisce oppositis Sectionibus Hyperbola, & pr. 23.
 diametri portio QN Latus transversum nun- VI. El.
 cupatur.

COROLLARIA.

I. SI fiat NK ad KM, ut KM ad KZ, ad
 punctum K diametri NK perpendicula-
 riter applicanda, & iuncta QZ, ad ipsam
 producantur rectae NF, IS parallelae KZ;
 ipsa NF ex vertice N ducta Latus rectum, si-
 ve Parameter hyperbolae erit: cui haec proprie-
 tas convenit, quod ut quadratum MK mediae

a 24. VI. *Elem.* proportionalis inter NK, & KZ, aequatur re-
 ctangulo NKZ, quod parametro NF appli-
 catur, sed cum excessu rectanguli FIZ similis
 QNF (a) rectangulo, ex latere transverso
 QN; & recto NF comprehenso; ac similiter
 quadratum cuiusvis alterius ordinatae HI ae-
 quabitur rectangulo NIS, eidem parametro
 NF applicato, sed (ducta FRY parallela
 NK, secante IS, KZ in R, Y) cum exces-
 su rectanguli FRS, pariter (b) similis dicto
 rectangulo QNF. Nam quia KZ ad IS est,
 ut (c) KQ ad QI, ratione KN ad NI utrin-
 que adiecta, [erit ratio composita ex ratio-
 nibus KZ ad IS, & KN ad NI eadem ac
 VI. El. ratio, quae componitur ex rationibus KQ ad
 QI, & KN ad NI: sed ratio composita ex
 rationibus KZ ad IS, & KN ad NI est ra-
 tio, quam habet rectangulum ZKN (d) ad re-
 ctangulum NIS; & ratio composita ex ratio-
 nibus KQ ad QI, & KN ad NI, est illa,
 quam habet (e) rectangulum QKN ad rectan-
 gulum QIN, igitur] erit rectangulum ZKN
 ad rectangulum NIS, ut rectangulum QKN
 ad QIN, sive (f) ut MK quadratum ad HI qua-
 dratum; unde, ut MK quadratum aequatur
 ZKN, ita HI quadratum aequatur NIS.

II. Item si fiat, ut NK ad KB, ita KD
 ad KZ, iuncta, ut supra, QZ, cui occur-
 rat in F recta NF ipsi KZ parallela, erit NF
 eadem parameter; nam [cum sit NK ad KB,
 ut KD ad KZ,] ZKN rectangulum (g) ae-
 quabitur BKD, adeoque & KM (h) quadra-
 to, unde etiam NIS aequabitur (i) quadra-
 to HI.

g 16 VI. *Elem.*
 h cor. 1. *pr.* 2.
 i Coroll. *preced.*

III. Si-

III. Similiter ducta NE parallela DB, si fiat ut NK ad KD, ita NE ad NF, erit haec parameter: nam iuncta QF, ac producta, ut fecet rectas IS, KZ eidem NF parallelas in S, & Z, [ob parallelas EN, BK, itemque NF, KZ,] erit tam BK ad NE, quam KZ ad NF in eadem ratione (a) KQ ad QN, unde [BK ad NE est, ut KZ ad NF (b), & permutando,] BK ad KZ, ut NE ad NF, sive (c) ut NK ad KD; & ideo rectangulum BKD, quod idem est cum quadrato (d) MK, aequabitur (e) NKZ, ut supra, [proindeque NF ipsi KZ parallela, est (f) parameter.]

IV. Ducto vero ex vertice Coni A in plano trianguli per axem recta AO parallela NK; cum sit FN ad NE, ut KD ad NK (g), sive (h) ut DO ad OA, itemque NE ad NQ, ut BO ad OA; erit [ex tribus rectis FN, NE, NQ, prima ad tertiam, seu] FN ad NQ in ratione (i) composita ex [FN ad NE, seu] DO ad AO, & ex [NE ad NQ, seu] BO ad AO, videlicet ut rectangulum DOB ad quadratum AO (k): Vnde si fiat ut quadratum AO ad rectangulum DOB, ita latus transversum QN ad NF, erit haec latus rectum, seu parameter.

V. Immo etiam ducta AT ex Coni vertice parallela diametro basis DB, & conveniente cum transverso latere NQ in T, erit rectangulum QTN ad quadratum AT, ut transversum latus NQ ad rectum NF: quippe [ob triangula KND, TNA similia,] cum sit (l) NT ad TA, ut NK ad KD, si-

a cor. 1.
prop. 4.
VI. El.
b II. VI.
Elem.
c ex hyp.
potb.
d cor. I.
prop. 2.
e 16. VI.
Elem.
f per. cor.
1. huius
prop.
g Coroll.
praeced.
h cor. 1.
prop. 4.
VI. El.
i ex num.
12. par.
3. V. El.
k cor. 2.

pr. 23,
VI. El.

prop. 4.
VI. El.

a cor. I. ve (a) ut AO ad OD; nec non QT ad TA,
 prop. 4. ut AO ad OB, [ratio composita ex rationi-
 VI. El. bus NT ad TA, & QT ad TA, seu (b) ra-
 b cor. 2. tio rectanguli QTN ad TA quadratum, ae-
 pr. 23. quabitur rationi compositae ex rationibus AO
 VI. El. ad OD, & AO ad OB, seu rationi, quam (c)
 c cor. 2. habet quadratum AO ad rectangulum BOD;
 pr. 23. quocirca] erit rectangulum QTN ad qua-
 VI. El. dratum TA, ut quadratum AO ad DOB re-
 d Coroll. ctangulum, adeoque ut QN ad NF (d).
 praeced.

VI. Denique cuiuslibet ordinatae MK
 quadratum ad rectangulum QKN, vel qua-
 dratum HI ad QIN rectangulum erit, ut re-
 ctum latus NF ad tranversum NQ: Nam
 e cor. I. etiam rectangulum ZKN, quod aequatur
 huius quadrato MK (e), ad QKN est, ut ZH (f) ad
 proposit. QK (ob eandem altitudinem NK), & SIN,
 f. I. VI. quod aequatur quadrato HI (g), est ad QIN,
 Elem. ut IS ad QI (h): verum hae rationes ZK ad
 g Coroll. QK, aut SI ad IQ sunt eadem, ac (i) ra-
 i. huius tio lateris recti NF ad NQ transversum;
 prop. ergo quadrata ordinatarum [MK, HI] ad
 h I. VI. rectangula ex diametri partibus sibi corres-
 Elem. pondentibus [QKN, QIN] sunt, ut pa-
 i cor. I. rameter, seu latus rectum [NF] ad latus
 prop. 4. transversum [NQ].
 VI. El.

VII. [Hinc si Hyperbola MNG habeat
 latus rectum NF aequale transversum QN;
 etiam ordinatarum MK, HI quadrata aequa-
 buntur rectangulis QKN, QIN. Huiusmodi
 Hyperbola acuilatera nuncupatur.]

PROPOSITIO VI.

QUod si KN communis Sectio trianguli per axem, & plani secantis, per rectam MKG diametro basis BD, vel alterius aequidistantis circuli diametro ordinatam, transeuntis, conveniat cum utroque latere infra verticem A, ad puncta N, Q: erunt huius Sectionis QHN ordinarum MK, HI quadrata, ut rectangula partium diametri, inter utrumque terminum Q, N ab ipsis ordinatis secti, nempe ut QKN ad QIN; Et eiusmodi Sectio (si nec sit basi parallela, nec ipsi subcontrarie posita, adeoque circulus non fuerit) speciali nomine *Ellipsis* nuncupabitur, cuius pariter latus tranversum erit ipsa QN.

Fig. 28.

Eadem demonstratione, qua superior propositio, haec quoque probatur: unde non interest hic illam iterare, sed huic figurae ipsa est a lectoribus applicanda.

COROLLARIA.

I. SI fiat NK ad KM, ut KM ad KZ, diametro QN in puncto K perpendiculariter applicatam, & iuncta QZ fecet in F rectam NF ipsi KZ parallelam, cui etiam aequidistans ducatur IS, cuilibet alteri ordinatae HI correspondens; erit NF *latus rectum*, seu *parameter* huius sectionis: & quarumlibet ordinarum quadrata MK, HI erunt respecti-

ve aequalia rectangulis ZKN, SIN, quae sunt applicata parametro NF, sed cum defectu rectangulorum, (ducta FRY parallela NQ, secante ipsas KZ, IS in Y, R) ZYF, SRF similium rectangulo QNF sub transverso latere QN, & sub recto NF comprehenso. Idque probatur; ut in Cor. 1. prop. praeced. permutato in defectum illo excessu rectangulorum applicatorum parametro, aequalium quadratis ordinarum hyperbolae, a dicto excessu sic nuncupatae, uti ab hoc defectu nomen Ellipsis deducitur.

II. Si pariter fiat ut NK ad KB, ita KD ad KZ, iuncta QZ secans NF in F determinabit parametrum. Vt in cor. 2. prop. praeced.

III. Item si fiat ut KN ad KD, ita NE, parallela BD, ad NF, erit haec latus rectum. Vt in cor. 3. prop. praeced.

IV. Ducta quoque AO parallela NQ, erit ut AO quadratum ad rectangulum DOB, ita latus transversum QN ad rectum NF. Vt in cor. 4. prop. praeced.

V. Et similiter ducta AT parallela BD, conveniente cum QN in T, erit rectangulum QTN ad AT quadratum, ut transversum latus QN ad rectum NF. Vt in cor. 5. prop. praeced.

VI. Quodlibet autem quadratum ordinatae ad rectangulum sub diametri partibus puta MK quadratum ad QKN, aut HI quadratum ad QIN est, ut latus rectum NF ad transversum NQ. Vt in cor. 6. prop. praeced.

PRO-

PROPOSITIO VII.

SI ex eodem Cono ABD per plana invicem parallela MNG, SVR duae Parabolae, aut duae Hyperbolae, vel duae Ellipses (aut etiam quovis numero plures), secantur, earum parametri, seu latera recta NF, VT, erunt proportionalia distantis NA, VA suorum verticum N, V, a Coni vertice A.

Fig. 29.
30. 31.

Nam est KN ad KD, ut EN ad parametrum NF (a): ac similiter foret, ut VO ad OD, ita PV ad parametrum VT alterius Sectionis priori parallelae; Quare cum (b) sit eadem ratio NK ad KD, & VO ad OD ob rectas NK, VO parallelas, erit quoque ratio EN ad NF eadem, quae PV ad VT (c) ac permutando, erit NF ad VT, ut EN ad PV, sive (d) ut NA ad VA. Q. E. D.

a cor. 2.
pr. 4. &
cor. 3. pr.
5. & 6.

b cor. 1.
prop. 4.
VI. El.

c II. V.
Elem.

d cor. 1.
prop. 4.
VI. El.

COROLLARIUM.

IN Hyperbolis, & Ellipsis, quoniam pariter transversa latera QN, LV [utpote invicem parallela] sunt (e), ut distantiae a Coni vertice NA, VA, erunt etiam recta latera NF, VT (f) proportionalia transversis QN, VL: & ideo hae Sectiones parallelis planis ab eodem Cono deductae *similes* dicuntur. Parabolae autem quaelibet semper similes sunt quippe ob diametrum uni ex lateribus Coni equidistantem (g), semper planis parallelis ex eodem Cono deduci possunt.

e cor. 1.
prop. 4.
VI. El.

f II. V.
Elem.

g ex pr.
4.

PRO.

PROPOSITIO. VIII.

Fig. 32. **I**N omni Sectione Conica, si rectum latus
33. 34. NF positum perpendicularare diametro, bi-
fariam secetur in R, ducta RT, quae in Pa-
rabola aequidistet diametro, in reliquis au-
tem Sectionibus bifariam secet in C transver-
sam diametrum QN: dico quadratum cuiusli-
bet ordinatae MK fore duplum quadrilateri
NRTK sibi correspondentis, quod recta KT
eidem NF parallela; cum dictis aliis lineis
concludit.

a 2. VI. **D**ucatur enim recta FB, in parabola qui-
Elem. dem parallela diametro, in aliis vero Sectioni-
bus, cum alio termino Q transversis lateris, ter-
minum F lateris recti coniungens, unde in
omnibus (a) evadet ipsi RT parallela, ob
QN in C, ac NF in R ab ipsa bifariam,
[adeoque proportionaliter] sectas, dum utra-
que FB, RT in parabola aequidistet diame-
tro; ac iuncta NB ab eadem RT bifariam
secabitur in S, ut NF ab ipsa bifecatur in
R. Quare triangula NSR, SBT, cum ha-
beant ad verticem S (b) aequales angulos,
& alios (c) alternos [SNR, TBS] parallela-
rum [NR, TB] pariter aequales, cum ae-
qualibus lateribus NS, SB, erunt invicem
d 26. I. aequalia (d); & communi addito quadrilineo
Elem. NSTK, erit triangulum NKB aequale qua-
drilatero NRTK: Sed ex genesi Sectionum
e cor. I. patet, ordinatae MK quadratum (e) aequa-
pr. 4. & ri rectangulo NKB, adeoque duplo trianguli
cor. I. pr. 5. & 6. NKB,

NKB ; ergo idem quadratum ordinatae duplum est quadrilateri NRTK. Q. E. D.

Punctum illud C, quod in hyperbolis, & Ellipsis bifariam secatur transversum QN, Centrum harum Sectionum vocabitur. Recta vero QF, sive FB *directrix*; & CR, sive RT (etiam in Parabola) *Subdirectrix* poterit appellari.

COROLLARIUM.

[**Q**uemadmodum ordinatae MK quadratum duplum est quadrilateri NRTK, ita alterius ordinatae PV quadratum duplum erit quadrilateri NRXV]: Excessus [igitur] quadrati cuiuslibet ordinatae PV supra quadratum alterius ordinatae MK aequabitur duplo excessui quadrilateri NRXV, supra NRTK, idest duplo quadrilanei KVXT: & ille quadratorum excessus (ducta MG diametro parallela) est rectangulum PGD (a); Quare hoc rectangulum aequatur duplo KVXT. a 5. II.
Elem.

PROPOSITIO IX.

Datae cuilibet Coni Sectioni tangentem, ducere ad punctum in eius perimetro datum.

Vel datum punctum est in Sectionis vertice N, & tunc ducta NE parallela ordinatis, erit tangens: si enim ex puncto N infra Sectionem caderet, ab una tantum parte diametri chordam efficeret, unde diameter

Fig. 35.
36. 37.

ter bifariam non secaret omnes parallelas ordinatis intra Sectionem positas; quod est contra primam ex secundis definitionibus; tangit ergo haec recta in dato puncto Sectionem.

Vel datum punctum extra verticem in perimetro Sectionis est, puta in M; & tunc ducta subdirectrice RT, ordinerur MK ad diametrum Sectionis, & KT parallela femi-parametro NR, usque ad subdirectricem pertingens in T, atque ipsis KT, MK tertia proportionalis KG in diametro ponatur supra ordinatam; iuncta GM tanget Sectionem. Ducatur enim recta GT, & ordinetur ad diametrum alia quaevis HL, occurrens ipsi GM in P; nec non ducatur LV parallela KT, subdirectricem secans in V, & rectam GT in D. Quoniam igitur sunt tres proportionales KT, KM, & KG, rectangulum GKT aequatur (a) quadrato MK, adeoque est duplum quadrilateri NRT K (b): sed idem rectangulum est quoque duplum (c) trianguli GKT; ergo hoc triangulum dicto quadrilatero aequabitur. Et quia ut TK ad KG, ita (d) DL ad LG, atque ut GK ad KM, ita (e) GL ad LP, [erit ex aequo TK ad KM, ut DL ad LP: sed TK est ad KM, (f) ut KM ad KG, ut LP ad LG; ergo etiam est DL ad LP, ut LP ad LG; unde] quemadmodum proportionales sunt TK, KM, KG, ita etiam DL, LP, LG erunt continue proportionales; unde quadratum LP aequabitur (g) rectangulo GLD, seu duplum (h) erit trianguli GLD, uti

a 17. VI. Elem.
 b pr. prae-
 ced.
 c ex. pr.
 34. I. El.
 d cor. I.
 prop. 4.
 VI. El.
 e per i-
 dem cor.
 f per
 constru.
 g 17. VI.
 Elem.
 h 34. I.
 Elem.

uti quadratum ordinatae HL duplum est quadrilateri (a) NLVR. Sed triangulum GLD a *ex pr.* 8. semper maius erit ipso quadrilatero NLVR; quia si LH est ordinata infra MK, triangulo GKT additur trapezium RLDT maius quadrilatero KLVT, quod adiungitur NKTR; si vero h l sit supra MK, triangulo GKT auferitur trapezium IK T d minus quadrilatero I K T u, quod auferitur ab ipso NKTR; unde semper maius resultat triangulum GLD quadrilineo NLVR, aut triangulum Gld quadrangulo NluR. Itaque quadratum PL maius est quadrato HL, & quadratum pl maius quadrato h l; unde quaelibet puncta P, aut p, praeter punctum M, rectae GM sunt extra Sectionem; & ideo GM est eius tangens. Q. E. D.

Illa diametri portio KG, quae inter ordinatam, & concursum tangentis intercipitur, *subtangens* vocatur.

COROLLARIA.

I. **H**inc patet, tangentem harum Sectionum in unico puncto cum earum curva convenire.

II. Producta KT ad directricem FB in B, quoniam ex natura harum Sectionum, rectangulum NKB aequatur quadrato ordinatae MK (b), & hoc quadratum (c) aequatur rectangulo GKT, erit NKB aequale GKT; & ideo (d) subtangens GK ad abscissam a vertice NK erit, ut KB ad KT, [& *invertendo KT ad KB, ut NK ad GK:*] unde tangens dati puncti M etiam determinabitur, si fiat

b. cor. I.
pr. 4. 5.
& 6.
c. ex demonstr. huius pr.
d. 16. VI.
Elem.

fiat, ut KT ad KB , ita KN ad KG , & ad M iuncta GM erit tangens.

a Coroll.
praeced.

b cor. 1.

pr. 18.

V. El.

c 34. I.

Elem.

d ex hy-

poth.

e cor. 3.

f cor. 3.

huius pr.

Fig. 35.

g pr. 34.

I. El.

h per

eandem.

i cor. 1.

prop. 4.

VI. El.

Fig. 36.

37.

k cor. 1.

prop. 4.

VI. El.

l ex Co-

roll. 2.

III. [Quoniam KB est ad KT , ut (a) GK ad KN] per conversionem rationis (b) erit ut KB ad BT , scilicet ad dimidium parametri (nam BT aequatur RF (c), sive (d) NR), ita subtangens KG ad GN , tangente, & vertice curvae interceptam.

IV. Item [cum sit KB ad TB , (e) ut GK ad GN ,] dividendo, KT ad TB aequalem semiparametro, erit, ut KN ad NG .

V. Item si iungatur BR , quae occur- rat diametro in G , erit (f) KG subtangens, cum sit KB ad [dimidium Parametri] NR , ut KG ad GN .

VI. Hinc in Parabola semper subtangens KG dupla est KN abscissae per ordinatam a vertice, uti etiam dupla reliquae NG , inter verticem, & tangentis occursum cum diametro, quia KB semper aequatur parametro (g) NF , cum sit directrix FB parallela diametro; adeoque semper KB est dupla semiparametri NR , aut (h) KT , unde [cum sit KB ad NR , ut (i) GK ad GN ,] etiam GK est dupla GN , aut NK .

VII. At in Hyperbola, & Ellipsi [ob parallelas CT , QB ,] est QK ad CK , ut (k) BK ad KT , adeoque etiam, ut (l) GK ad KN , [& invertendo, CK ad QK , ut KN ad GK]. Vnde si fiat, ut distantia ordinatae a centro CK ad eius distantiam a remotiore termino transversi QK , ita distantia a

ver-

vertice proximiori KN ad aliam GK, erit haec subtangens quaesita.

VIII. Vnde rectangulum QKN aequabitur rectangulo CKG (a), propter QK ad CK, ut (b) GK ad KN. a 16 IV. Elem.

IX. Erit quoque per conversionem rationis (c), QK ad CQ, seu ad CN dimidium transversii lateris, ut subtangens GK ad GN interceptam vertice, & tangente. b ex coroll. 7. c cor. I. pr. 18. VI. El.

X. Et quia, ob parallelas QB, CR, est QG ad GC, ut (d) BG ad GR, quae sunt ut (e) GK ad GN (ob parallelas KB, NR,) ideo erit QG ad GC, ut QK ad CQ, vel CN, cum istae (f) sint in eadem ratione ipsius GK ad GN. d cor. I. prop. 4. VI. El. e per idem Coroll.

XI. Et dividendo erit QC ad CG, ut CK ad CQ, vel CN, [*& invertendo CG ad QC, ut QC ad CK;*] unde erunt continue proportionales CK, CQ, CG, sive, CK, CN, CG; & rectangulum KCG aequabitur (g) quadrato semitransversi lateris CN, vel CQ: unde tangens invenietur, sumpta ipsis CK, CN tertia proportionali CG, & iungendo ad punctum M rectam GM. f ex Coroll. 9. g 17. VI. Elem. h ex Coroll. 9. i II. V. Elem.

XII. Quoniam QK ad CQ est, ut GK ad GN (h), & CQ ad GQ, ut (i) KN ad GK, (cum utraque (k) harum rationum aequetur [*rationi*] RB ad BG,) ergo ex aequo perturbate QK ad GQ est, ut KN ad GN (l), & permutando, QK ad KN, ut GQ ad GN: unde est armonice secta diameter (m) hyperbolae, & Ellipsis per terminos transversii lateris, concursum ordinatae, & tangentis; adeoque tangens determinatur, faciendo hu-

iu-

iufmodi Sectionem harmonicam, nempe ut QK ad KN, ita punctum G statuendo, ut fit GQ ad GN in eadem ratione.

XIII. Hinc alia eruitur generalis constitutio pro tangente cuiusvis sectionis Conicæ ad datum punctum M. Ducta enim ordinata MK, & ex vertice N huic parallela NI, quae erit tangens verticalis (a); si ex M ducatur in Parabola MI parallela diametro, in Ellipsi vero, & Hyperbola iungatur ad alium transversi lateris terminum Q recta MQ, secans verticalem illam tangentem in I, si ubique secetur bifariam NI in E, iuncta ME erit tangens. Nam si haec ad diametrum producat in G, [erit MK ad EN, ut (b) KG ad GN, adeoque] patet fore in parabola GK duplam GN, ut MK (c) aequalis NI, est dupla EN, & ideo (d) GM est tangens. In hyperbola vero, & ellipsi ducta etiam QO parallela ipsi NE quae a recta GM producta secabitur in O, erit QO ad NE, ut (e) QG ad GN; sed in eadem ratione [QO ad NE] est etiam QO ad IE (utpote aequalem ipsi NE,) vel (f) QM ad MI, vel (g) QK ad KN; ergo QG ad GN est, ut QK ad KN: unde harmonice secta est diameter in G (h), atque in terminis transversi lateris, & occurfu ordinatae; ergo MG est tangens (i).

XIV. Quaelibet Hyperbolae tangens MG semper infra centrum C, supra verticem N cum diametro concurrit: nam [QG (k) est ad GN, ut QK ad KN: sed] QK maior est KN, ergo & QG est maior GN.

est

a per
hanc pr.

b cor. I.
prop. 4.
IV. El.

c 34. I.
Elem.

d cor. 6.
huius pr.

e pr. 4.
VI. El.

f cor. I.
prop. 4.
VI. El.

g per i-
dem Co-
roll.

h per 5.
ex sec.
def.

i cor. 12.
huius pr.

k cor. 13.
huius pr.

XV. Ducta ex centro C ellipsis, & hyperbolae, recta CX parallela NE, conveniente cum MQ in X, patet [esse CQ ad QN, ut (a) CX ad NI, proindeque] fore CX medietatem NI, ut CQ medietas est QN, adeoque aequari NE, vel IE, ac iunctis CE, XE, fieri parallelogramma (b) CXEN, CXIE, QXEC; Quare ad ducendam tangentem ex dato puncto M, sufficit iungere ad remotiorem diametri terminum Q rectam MQ, & ex centro ducta CX parallela ordinatis, factoque uno ex dictis parallelogrammis, iuncta ex M ad angulum E, (sive ducta XE dumtaxat, parallela, & aequali semidiametro CN, iunctaque ex M ad punctum E), ipsa recta ME tangens erit (c).

XVI. Denique, si diameter NK in quolibet Sectione sit eius axis, posita in ipso KS aequali KT, ad partem subtangenti oppositam, iuncta SM erit perpendicularis curvae. Nam cum tangente GM rectum angulum efficiet SMG; nam cum sit TK, sive KS illi aequalis, ad KM, ut KM ad KG (d) quadratum MK aequatur (e) rectangulo SKG, [& duplum quadrati MK aequatur duplo rectanguli SKG, additisque communiter quadratis SK, KG, erit duplum quadrati MK, cum quadratis SK, KG, aequale quadratis SK, KG, cum duplo rectanguli SKG, seu aequale (f) quadrato SG,] & ideo cum sit MK perpendicularis axi GS, [proindeque duplum quadrati MK cum quadratis SK, KG aequale sit quadratis SM, MG (g); quadrata

a cor. 1.
prop. 4.
VI. El.
b 33. I.
Elem.

c ex Coroll. 13.

Fig. 38.
39. 40.

d ex demonstratione huius prop. e 17. VI. Elem.

f 4. II. Elem.

g 47. I. Elem.

D

ta

- a 48. I. *Elem.* *ta SM, MG aequabuntur quadrato SG, a-*
deoque] erit SMG triangulum rectangulum (a),
 cuius normalis MK est media [*proportionalis*]
 b 8. V. *Elem.* inter segmenta (b) basis SK, MG. Dicitur au-
 tem ipsa KS *Subnormalis*, quae in Parabola
 c 34. I. *Elem.* semper erit aequalis semiparametro NR, cui (c)
 aequatur KT; in hyperbo a vero, & Ellipsi erit
 ad semiparametrum, ut distantia ordinatae a
 centro CK ad semiaxem transversum CN,
 d cor. 1. *prop. 4. VI. El.* ita (d) enim est & KT ad NR, sive eadem
 subnormalis KS aequalis KT est ad distantiam
 e 4. VI. *Elem.* ordinatae a centro CK, ut (e) rectum latus NF
 ad transversum QN, ob triangulorum TKC,
 FNQ similitudinem.

PROPOSITIO X.

Fig. 41.

IN Parabola quaelibet recta MD, paralle-
 la eius diametro NK, est pariter & ipsa
 diameter, bifariam secans omnes illi ordina-
 tas HF, NZ, parallelas tangenti MG; &
 quadrata pariter eius ordinatarum HD, NX
 sunt, ut abscissae MD, MX a vertice M ta-
 lis diametri.

Ex vertice N diametri NK, unde geni-
 ta est parabola, ducta tangente NE, quae
 occurrat ipsi MD in I, ducatur quoque NXZ
 parallela tangenti MG, quae ipsi MD oc-
 curret in X, & curvae in alio puncto Z:
 ducantur quoque ordinatae ad diametrum
 NK rectae MK, & ZT, secans MD in V.
 Erit quadratum MK ad quadratum ZT, ut
 NK ad TN, ex natura parabolae (f), sive ut
 4. pa.

parallelogrammum $NKMI$ ad aliud aequale altum $NTVI$ (a) : at similia triangula GKM , NTZ sunt pariter, ut quadrata homologorum laterum MK , ZT (b) ; ergo haec triangula sunt ut dicta parallelogramma ; sed triangulum GKM aequatur $NKMI$, ob eius basim GK duplam basis huius NK (c) ; & parem utriusque altitudinem ; ergo etiam triangulum NTZ (d) aequabitur $NTVI$: & ablato communi $NXVT$ erit triangulum XVZ aequale simili triangulo XIN ; quare (e) & horum latera homologa XZ , XN erunt aequalia : igitur recta MD bifariam dividit in X ipsam NZ tangenti MG parallelam. Similiter ducta qualibet alia parallela HDF supra NZ , quae secet NK in P , & NI in $\mathcal{A}$, & ordinatis ad priorem diametrum NK , HL , FB , secantibus ipsam MD in R , S ; cum sit triangulum PLH ad GKM sibi simile, ut (f) LH quadratum ad quadratum KM , idest, ut (g) NL ad NK , sive (h) ut $NLRI$ ad $NKMI$; quemadmodum GKM aequatur $NKMI$, etiam PLH erit (i) aequale $NLRI$; & aliud simile triangulum PFB aequabitur $NBSI$, cum sit ad GKM pariter, ut (k) quadratum FB ad quadratum MK , nempe, ut (l) BN ad NK , sive (m) ut $NBSI$ ad $NKMI$: quare differentia triangulorum PFB , PLH , idest quadrilineum $LHFB$, aequabitur differentiae parallelogrammorum ipsius triangulis aequalium $NBSI$, & $NLRI$, idest parallelogrammo $LBSR$; & ablato communi spatio $LBSDH$, remanebunt triangula DSF , DHR aequalia ; unde cum similia

a 1. VI.

El., &

cor. 1. pr.

20. VI.

Elem.

b 19. VI.

Elem.

c cor. 6.

pr p. 9.

d 14. VI.

Elem.

e ex 19.

VI. El.

f 19. VI.

Elem.

g ex. pr.

4.

h 1. VI.

Elem.

i 14. V.

Elem.

k 19. VI.

Elem.

l ex pr.

4.

m 1. VI.

Elem.

- a ex pr. sint , erunt (a) homologa latera DF , DH
 19. VI. pariter aequalia . Similiter , ducta infra NZ
 Elem. recta hf parallela tangenti MG , quae fecerit
 NK in p , NI in α , atque ordinatis hL , fb
 ad diametrum NK , secantibus ipsam MD
 in R , f , [aequabuntur similia triangula
 b ex pr. pLb , PLH , ob aequalitatem homologorum (b)
 19. VI. laterum bL , HL ; unde quemadmodum PLH
 Elem. ostensum est aequale parallelogrammo $NLRI$,
 etiam] ostendetur triangulum pLh aequale
 $NLRI$, unde utrinque addito $Lb f R$, erit
 $hp b f R$ aequale ipsi $N b f I$ parallelogrammo ,
 quod erit aequale triangulo $p b f$ ob eandem
 rationem in unilibus litteris supra adductam ,
 [qua nempe triangulum PBF ostensum fuit
 aequale $NBSI$;] quare cum proveniat $hp b f R$
 aequale $p b f$, ablato communi $p b f d$, resul-
 tabit triangulum $h d R$ simile , & aequale
 $f d f$; ideoque & homologa latera hd , df (c)
 aequalia erunt . Igitur recta MD secat bi-
 fariam quaslibet parallelas tangenti GM ; un-
 de respectu harum ordinatarum est quoque
 MD diameter .
- d cor. 6. Quia vero propter GN aequalem (d) NK ,
 prop. 9. aequalem (e) IM , triangula similia GEN , IEM (f)
 e 34. 1. aequantur , addito utrinque $NEMX$, paralle-
 Elem. logrammum $GNXM$ aequatur triangulo INX :
 f ex pr. pariterque iisdem triangulis GEN , IEM ,
 19. VI. addito $NEMSB$, quadrilineum $GMSB$ aequa-
 Elem. tur parallelogrammo $INBS$, cui ostensum est
 aequale (g) triangulum PBF ; ergo ex hoc
 triangulo , & ex $GMSB$, ablato trapezio
 $PDSB$, erit triangulum DSF aequale paral-
 lelogrammo $GPDM$, quare triangulum INX ,
 five

sive illi [simile , &] aequale XUZ (a), ad a 19. VI.
 triangulum DSE eidem simile , adeoque (b) Elem.
 & quadratum XZ ad quadratum DE , sive b per
 quadratum NX ad quadratum HD erit , ut eadem.
 parallelogrammum GNXM ad GPDM, sive (c) c 1. VI.
 ut XM ad DM. Q. E. D. Elem.

C O R O L L A R I A .

I. **H**inc quaecumque respectu diametri pri-
 migeniae KN , eiuque ordinatarum
 dicta (d) sunt , ad quamlibet aliam diame- d cor. 6.
 trum MD referri possunt circa tangentem, prop. 9.
 velut NI , cuius subtanges XI pariter dupla & cor. 1.
 erit abscissae MX ; & circa parametrum , seu pr. 4.
 latus rectum huic alteri diametro MD deter-
 minandum , quod erit tertia proportionalis
 post quamlibet abscissam MD , & eius ordi-
 natam DF , ut quadratum cuiuslibet ordina-
 tae (e) aequetur rectangulo suae abscissae e 17. VI.
 in idem latus rectum huic diametro perti- Elem.

II. Notetur autem , quaevis triangula
 super ordinatis suae diametro adiacentia ,
 cum subtenso latere parallelo tangenti , ve-
 lut PLH , PBF , NTZ , aequari (f) paral- f ex de-
 lelogrammibus sibi correspondentibus NLRI , mon. hu-
 NBSI , NTVI , &c. ; uti etiam IXN aequa- us pros
 tur MXNG , RDH aequatur MDPG , [et
 ob triangulum p b f aequale b N I f , seu b G M f ,
 ablato communi trapezio b p d f , triangulum
 residuum] d f f aequatur M d p G , & sic de
 aliis .

III. Item notetur , triangulum NEG
D 3 osten-

ostensum aequale IEM : & ob triangulum DHR aequale MDPG , ablato communi MDHO , triangulum ORM aequatur OHPG ; unde idem triangulum ORM , cum simili PLH aequatur triangulo GLO : pariterque ob h L aequalem HL , quia (a) triangulum h p L aequatur PLH , erit ORM cum p L h aequale GLO : [sed ob proportionem triangulorum similium cum quadratis homologorum laterum (b) , triangulum ORM cum simili PLH , vel triangulum ORM cum simili p L h est ad triangulum GLO , ut summa quadratorum OR , LH , vel OR , h L ad quadratum OL ;] Vnde & quadrata OR , HL , aut OR , h L aequantur quadrato OL ; aut sumptis aliis lateribus homologis , quadrata MR , seu (c) h L , & LP , aut L p quadrato LG aequantur .

a ex demonstr.

b ex 19. VI. El. & corol. 1. pr. 20. VI. El.

c 34. I. Elem.

IV. Similiter ob triangulum XVZ aequale MXNG extensa tangente GM , ut secet ordinatas TZ in Y , atque BF in A , iuncto MXZY , evadit triangulum MVY aequale ZNGY : Sicuti ob triangulum DFS aequale MDPG , addito utrinque MDFA , fit triangulum MSA aequale FPGa : & similiter [cum sit triangulum s d f (d) aequale M d p G , utrinque addito M d f a] ostendetur triangulum M f a aequale f p Ga .

d ex Coroll. 2.

V. Hinc triangulo MVY , & huic aequali trapezio ZNGY , addito triangulo simili NTZ , erunt triangula MVY , NTZ aequalia simili triangulo GTY ; adeoque [quemadmodum ostendimus (e) quadrata OR , LH aequari quadrato LO ,] etiam quadrata VY , & TZ

e cor. 3.

& TZ aequantur quadrato TY : Sicuti addito PrB triangulo ad triangulum MSA, vel ad huic aequale trapezium I PGA; erunt duo similia triangula PIB, MSA aequalia simili triangulo GBA; unde & quadrata BF, SA aequantur quadrato BA: & similiter aliis homologis lateribus acceptis, erunt quadrata MV, seu KT, & NT aequalia quadrato GT; nec non quadrata PB, & MS, seu KB aequalia quadrato GB; & sic de aliis.

VI. Rursus, quoniam triangulum PLH aequatur NLRI, ablato communi NLHÆ, fit triangulum PNÆ aequale AHRI, additoque simili triangulo HRD, erunt triangula PNÆ, HRD aequalia ADI triangulo simili; unde quadrata homologorum laterum NÆ, & HR aequantur quadrato ÆI: item quadrata PÆ, HD aequalia erunt quadrato AD; quod cum aequale sit (a) rectangulo FÆH, cum a quadrato HD, [quadrata PÆ, HD aequalia erunt rectangulo FÆH cum quadrato HD, communiterque ablato HD quadrato,] erit PÆ quadratum aequale FÆH rectangulo. Et similiter, ob triangulum hpL aequale NLRI, & addito utrinque NLhæ, triangulum pNæ aequale erit IRhæ; unde adiecto triangulo hRd, erunt duo triangula pNæ, hRd aequalia simili triangulo æId; adeoque quadrata homologorum laterum dh, pæ erunt aequalia quadrato æd, seu rectangulo fæh, cum quadrato dh (b); unde quadratum pæ erit rectangulo fæh aequale; & æp erit media (c) proportionalis inter fæ, & æh, sicut PÆ (d) media est proportionalis inter FÆ, & AH.

a 6. II.

Elem.

b 6. II.

Elem.

c 17. VI.

Elem.

d ex de-

monst., &

17. VI.

Elem.

D 4

VII. Ea-

a ex Co- roll. 3. VII. Eadem ratione, quoniam quadrato
 b 6. II. OR, LH aequantur quadrato LO (a), seu
 Elem. rectangulo h OH (b) cum quadrato LH, [a-
 blato communiter quadrato LH,] est qua-
 dratum OR aequale rectangulo h.OH, & i-
 deo est OR media proportionalis inter h O,
 c 17. VI. & OH (c): similiterque, producta ordinata
 Elem. FB ad aliam curvae partem in Φ , cum sint
 d cor. 5. quadrata SA, & FB aequalia quadrato BA (d),
 butus pr. hoc est rectangulo $\Phi A F$ cum BF quadrato (e),
 e 6. II. erit rectangulum $\Phi A F$ aequale quadrato SA,
 Elem. ipsaque SA media proportionalis inter A Φ ,
 f 17. VI. & AF (f).

Elem. VIII. Quare si duae tangentes NE, ME
 conveniunt in E, & uni earum NE paralle-
 la ΦA secet aliam tangentem in A, erit re-
 ctangulum ex tota secante ΦA in partem e-
 xternam AF, ad quadratum AM portionis
 interceptae ex tangente AM inter contactum,
 & secantem, ut quadratum parallelae tan-
 gentis NE ad quadratum reliquae tangentis
 EM: quippe [ob similia triangula GNE,
 MSA, est NE ad EG, ut SA ad AM, seu
 NE quadratum est ad EG quadratum, ut qua-
 dratum (g) SA ad quadratum AM; unde]
 g 22. VI. NE quadratum ad quadratum EM (quod ae-
 Elem. quatur EG quadrato) est; ut quadratum SA,
 (seu rectangulum $\Phi A F$ illi (h) aequale) ad
 h ex Co- roll. 7. quadratum AM. Sic etiam secantis $\Lambda H F$ pa-
 rallelae tangenti ME rectangulum $F \Lambda H$, est
 ad quadratum ΛN , ut quadratum $P \Lambda E$ illi
 i ex Co- roll. 6. rectangulo aequale (i) ad quadratum $\Lambda E N$,
 five ut GE, vel ei aequalis EM quadratum,
 ad quadratum EN.

PRO-

PROPOSITIO XL

IN Parabola AND, cuius basis AD, diameter NB latus rectum NF, quaelibet rectae diametro parallelae ME, HG sunt, ut rectangula partium basis AED, AGD; & etiam basi producta, si extra parabolam agantur parallelae diametro em, gh, erunt hae quoque, ut rectangula Aed, AgD.

Fig. 42.

Nam ut quadratum BD aequatur rectangulo BNF, ita quadratum alterius ordinatae HP, vel hp aequatur rectangulo parametri NF in abscissam NP, seu Np (a); ergo differentia quadratorum BD, & PH, seu (b) BG illi aequalis, quae est (c) rectangulum AGD, aequatur rectangulo eiusdem NF in differentiam abscissarum NB, NP, quae est PB, aequalis (d) HG: & similiter differentia quadratorum BD, ph, sive illi (e) aequalis Bg, quae est rectangulum AgD (f), aequabitur rectangulo eiusdem NF in Bp, seu (g) gh, quae est differentia BN ab Np: Similiter ostendetur, rectangulum AED aequari NF in ME; & rectangulum Aed aequari NF in me; ergo hae lineae parallelae diametro, ME, HG, sunt (h) ut rectangula AED, AGD, quia illae lineae in eandem parametrum NF ductae, illis rectangulis sunt aequales; ac similiter [quia em in NF est ad gb in NF, ut Aed ad AgD,] em, gh (i) erunt, ut rectangula ipsis correspondentia Aed, AgD. Q. E. D.

a cor. 1.

prop. 4.

b 34. I.

Elem.

c pr. 5.

II. El.

d 34. I.

Elem.

e 34. I.

Elem.

f 6. II.

Elem.

g 34. I.

Elem.

h 1. VI.

Elem.

i 1. VI.

Elem.

CO.

COROLLARIUM.

Produca HP ad alteram diametri partem
 in L, quae secat ME in I, rectangulum
 quoque AED ad LIH erit, ut recta ME ad
 MI; quippe eodem modo, [quod] NF in ME
 dat rectangulum (a) aequale AED, & eadem
 NE in MI dabit rectangulum aequale LIH,
 [quare rectangulum AED est ad rectangu-
 lum LIH, ut rectangulum ex ME in NF ad
 rectangulum ex MI in eandem NF, seu ut (b)
 ME ad MI]; Et similiter producta hp in l,
 secante em in i, rectangulum AED aequale
 NF in em, ad rectangulum lih, quod pa-
 riter aequabitur rectangulo NF in mi, erit
 ut (c) em ad mi.

a ex hac
prop.

b I. VI.
Elem.

c I. VI.
Elem.

PROPOSITIO XII.

Fig. 43.
44.

IN Ellipsi, & oppositis hyperbolicis Sectio-
 nibus, quaelibet recta MC per centrum C
 extensa, ad alteram partem occurrit Sectioni
 in S; atque in centro bifariam dividitur;
 & ex eius terminis M, S curvam tangentes
 MG, SP sunt parallelae, & aequales.

Fig. 6.
II. El.
e per con-
struct.

Ordinata MK ad priorem diametrum NQ,
 sumptaque CF aequali CK, ordinetur ad al-
 teram eius diametri partem FS. Iuncta SC;
 quoniam differentia quadratorum NC, CK,
 idest (d) rectangulum NKQ aequabitur (e) dif-
 ferentiae aliorum quadratorum CQ, CF il-
 lis respective aequalium, idest rectangulo
 NFQ

NFQ (a); ipsarumque ordinarum MK, SF quadrata sunt dictis reſtangulis proportiona- lia (b); ergo haec quadrata pariter aequalia erunt. Vnde quia MK aequatur FS, & CK aequatur CF, & anguli alterni parallelarum MKC, SFC sunt aequales (c), erit quoque CM basis trianguli CKM aequalis CS basi trianguli CFS (d), & angulus MCK erit aequalis SCF; unde ſicut ille cum angulo MCF duos reſtos complet (e), ita hic cum eodem idem efficit, adeoque CS eſt indireſtum ipſi MC (f) ob angulos SCF, MCF binis reſtis aequales. Igitur ipſa MC producta incidit alteri parti ſectionis in S, & ipſa MCS bifariam diviſa eſt in centro C. Quoniam vero ductis tangentibus MG, SP, reſtangulum GCK aequatur quadrato ſemidiametri CN (g), & ſimiliter reſtangulum PCF aequatur quadrato CQ; ſicut CN aequatur CQ, [& quadratum CN aequale eſt quadrato CQ,] ita reſtangulum GCK aequabitur PCF: eſtque CK (h) aequalis CF; ergo etiam CG aequatur CP; & propter CM (i) aequalem CS, & angulos aequales (k) MCG, SCP, erunt (l) horum triangulorum baſes MG, SP aequales, atque etiam (m) parallelae propter alternos angulos MGC, SPC [lateribus aequalibus MC, CS oppoſitos]; pariter aequales. Q. E. D.

a 5. & 6. II. El.
 b prop. 5. & 6.
 c 27. I. Elem.
 d 4. I. Elem.
 e 13. I. Elem.
 f 14. I. Elem.
 g cor. 11. prop. 9.
 h ex conſtruct.
 i ex dem. monſtr.
 k 15. I. Elem.
 l 4. I. Elem.
 m 28. I. Elem.

COROLLARIA.

I. Producta [ordinata] SF ad alteram ſectionis partem in E, erit FE aequalis SF, adeoque (n) & aequalis KM ſibi parallelae.

n 34. I. Elem.

a 33. I. Ielae; unde iuncta ME parallela (a) erit, & Elem. aequalis ipsi KF.

II. Et ducta per centrum C ordinatis MK, EF parallela CH, bifariam secabit ipsam EM in B, & sic omnes alias huic parallelas, iungentes terminos aequalium ordinatarum ad diametrum NQ. Nam [ob parallelogramma CBMK, CBEF,] evadet BM (r) aequalis CK, & BE aequalis CF, cum sint latera opposita parallelogrammorum, & [ideo cum] posita iam fuerit CF aequalis CK, [erit etiam BE aequalis BM]. Unde ipsa quoque CH erit diameter, cui ME, TL ordinari possunt parallelae priori diametro, & bifariam in B, R ab ipsa HC dividuntur.

Dicitur autem haec alia diameter *secundaria*, & priori *coniugata*. In Ellipsi quidem ab ipso eius perimetro determinata ad puncta H, I, existente CL aequali CH, cum & ipsa ordinetur diametro NQ, adeoque ab ipsa bifariam secetur in C. Et quia (c) quadratum ordinatae HC ad rectangulum partium diametri QCN, adeoque ad quadratum CN est, ut latus rectum NV ad transversum NQ, etiam quadruplicando [primae rationis] terminos, quadratum HI ad NQ quadratum erit, ut NV ad NQ [seu ut rectangulum (d) QNV ad idem quadratum NQ; quare (e) HI quadratum aequale est rectangulo QNV,] & ideo HI secundaria diameter coniugata, est media (f) proportionalis inter parametrum NV, & primariam diametrum transversam NQ. In Hyperbola vero determinan-

e cor. 6.
prop. 6.

d 1. VI.
Elem.

e 9. V.
Elem.

f 17. VI.
Elem.

nanda pariter est media quaedam proportionalis HI inter latus rectum NV, & transversum NQ, atque ita disponenda per centrum C aequidistans ordinatis diametri NQ, ut in ipso puncto C bifariam partita maneat: & haec erit secundaria diameter priori NQ coniugata, [atque idcirco duae Hyperbolae Ii, HAb diametro HI tamquam transversa descriptae, coniugatae prioribus appellantur. Et vicissim si QN sit media proportionalis inter latus rectum HX, & transversum HI Hyperbolarum Ii, HAb, atque ita per centrum C disponatur, ut ibi bifariam partita sit, & aequidistet ordinatis diametri HI, erit QN secundaria diameter priori HI coniugata, Hyperbolaeque NM, QS diametro transversa QN descriptae, erunt prioribus coniugatae.]

PROPOSITIO XIII.

IN Ellipsi etiam ordinatarum ad secundariam diametrum HI quadrata BM, RT sunt ut rectangula partium eiusdem diametri HBI, HRI, idest ut differentia quadrati HC a quadrato BC (a), ad differentiam eiusdem quadrati HC ab RC quadrato. At in hyperbola quadrata BM, RT ordinatarum ad secundariam diametrum HI sunt, ut summa quadrati HC, & quadrati BC ad summam eiusdem quadrati HC, & quadrati RC.

Fig. 43.

44.

a 5. II.
Elem.

Primum patet, quia ordinatis MK, TZ ad priorem diametrum NQ, cum sit

re.

- a *prop. 6.* rectangulum NCQ, seu quadratum CN, ad
 b 34. I. rectangulum QKN, ut (a) quadratum CH
Elem. ad quadratum KM, seu (b) CB; permutando, totum quadratum CN ad totum quadratum CH est, ut rectangulum QKN, ex primo [toto] ablatum, ad quadratum CB, ex secundo ablatum; quare & reliquum quadratum CK, seu BM, [quod cum ablato (c) rectangulo QKN efficit totum quadratum CN] ad reliquum rectangulum HBI, [quod cum ablato CB quadrato aequat (d) totum quadratum CH,] est, ut totum quadratum CN ad totum quadratum CH (e). Eodem modo pariter ostendetur, esse quadratum RT ad rectangulum HRI in eadem ratione quadrati CN ad CH quadratum; ergo [quadratum BM est ad rectangulum HBI, ut quadratum RT ad rectangulum HRI, & permutando] quadrata ipsa BM, & RT sunt, ut rectangula partium secundariae diametri HBI, & HRI, quae sunt differentiae (f) quadratorum BC, RC ab eodem CH quadrato.
- g *ex pr.* Secundum autem ostenditur, quia in hyperbola, cum sit (g) rectangulum QKN ad
 h 5. I. VI. quadratum MK, seu BC, ut tran.versum
Elem. latus QN ad rectum NV, sive [ut quadratum QN ad rectangulum (h) QNV, vel,]
 i 17. VI. ut quadratum QN ad quadratum (i) HI,
Elem. quae media (k) proportionalis est inter NQ,
 k *prst cor.* & NV; seu sumptis subquadruplis, ut
 rol. 2. pr. quadratum CN ad CH quadratum; etiam
 12. & 17. VI. El. summa (l) antecedentium ad summam consequentium; nempe QKN cum CN quadrato,
 l 12. V. *Elem.* quod

quod est CK, seu BM quadratum (a), ad summam consequentium, idest ad quadratum BC cum CH quadrato, in eadem ratione erit unius antecedentis ad suum consequens, nempe ut CN quadratum ad CH quadratum: & quia eodem modo, RT quadratum ad summam quadratorum RC, & CH in eadem ratione quadrati CN ad quadratum CH esse, probabitur; igitur [*BM quadratum est ad quadratum BC cum CH quadrato, ut quadratum RT ad quadratum RC cum CH quadrato, & permutando,*] quadrata BM, RT sunt, ut summa quadratorum BC, CH, ad summam quadratorum RC, & CH. Q. E. D.

a 6. II.
Elem.

COROLLARIA.

I. **P**atet in Ellipsi, quadratum cuiuslibet ordinatae BM ad rectangulum partium suae diametri secundariae HBI esse, ut transversum [*latus*] QN ad rectum NV, cum sit, ut quadratum CN ad quadratum CH (b), vel QN quadratum ad HI quadratum, quae sunt, [*ut quadratum QN ad rectangulum QNV (c) vel*] in eadem ratione [*QN ad (d) NV*].

Fig. 43.

b ex hac
prop.

c post. co.
2. pr. 12.

d ex I.
VI. El.

II. Vnde posita HX quarta proportionali ad NV, HI, QN, erit ipsa HX latus rectum conjugatae diametri HI; nam [*quia HX ad QN est, ut (e) HI ad HV*], permutando, HX ad HI erit, ut QN ad NV, adeoque ordinatae BM quadratum ad rectangulum HBI, & quadratum alterius ordinatae TR ad rectangulum HRI est; ut (f) HX ad

e ex construct.

f ex Coroll. I.

ad diametrum coniugatam HI: [*Iam vero in ellipsi quando est cuiusvis ordinatae BM quadratum ad rectangulum HBI sub diametri coniugatae segmentis, ut data recta ad diametrum eandem HI, recta illa parameter, vel latus rectum illius diametri nuncupatur; quemadmodum simile quid de parametro, seu recto latere primariae diametri est alibi (a) demonstratum; ergo HX est parameter, seu latus rectum diametri coniugatae HI.]*

a cor. 6.
prop. 5.

Fig. 44.

b ex hac
prop.
c post cor
2. pr. 12.
& 17. E-
lem.

d ex 1.
VI. El.

e Vid.
Schol.
seq.

III. In Hyperbola vero MB quadratum ad summam quadratorum BC, CH est, ut NC quadratum ad (b) HC quadratum, sive ut [*QN quadratum ad quadratum HI, vel ut QN quadratum ad rectangulum QNV (c), aut ut]* QN ad NV (d), seu pariter sumpta HX quarta proportionali post NV, HI, QN, ut ipsa HX ad HI, adeoque ipsa HX erit latus rectum (e), seu parameter diametri illius secundariae HI: quae pertineret ad binas alias Hyperbolas, diametro transversa HI descriptas, velut Ii, HA h: quae duae Hyperbolae prioribus NM, QS coniugatae appellantur.

[Scholium ad hoc Coroll.]

[*Ex eo quod in Hyperbola sit MB quadratum ad summam quadratorum BC, CH, ut recta HX ad HI, non video, cur inferat noster Grandus, eandem HX parametrum esse, seu latus rectum diametro coniugatae HI correspondens, seu, quod idem est, diametrum transversam QN (f) esse mediam proportionalem*

f post coroll.
2.
prop. 2.

lem

lem inter coniugatam HI, & rectam illam HX. Caeterum id abunde liquet ex dictis; est enim quadratum QN ad quadratum HI, ut (a) HX ad HI: sed ut HX ad HI, ita est (b) rectangulum IHX ad HI quadratum; ergo quadratum QN est ad quadratum HI, ut rectangulum IHX ad idem HI quadratum, quare (c) QN quadratum aequale est rectangulo IHX, ideoque QN media est proportionalis inter diametrum HI, & HX: est vero etiam media inter eandem diametrum (d) HI, & eiusdem parametrum; igitur HX est parameter diametri coniugatae HI.]

a ex Coroll. 3.
b 1. VI. Elem.
c 9. V. Elem.
d post corol. 2. prop. 12.

IV. Et quia ordinata AR, intra unam ex his coniugatis Hyperbolicis, ad diametrum HI, habet quadratum suum AR, ad rectangulum IRH, ut rectum (e) HX ad transversum HI; erit ergo quadratum TR, aut LR ad summam quadratorum RC, CH, ut quadratum AR ad rectangulum IRH, cum utraque ratio sit eadem, quae HX ad HI (f).

e cor. 6. prop. 5.
f ex Coroll. 3.

V. Et permutando LR quadratum ad quadratum AR, ut summa quadratorum RC, & CH ad rectangulum IRH, quod est ipsorum differentia (g): ac dividendo, LR quadratum, dempto AR quadrato, idest (h) rectangulum TAL, ad quadratum AR erit, ut quadratum HC cum quadrato CR, dempto IRH rectangulo [ad rectangulum IRH], idest [ut quadratum HC] cum eodem quadrato HC (i), adeoque ut duplum quadrati HC ad ipsum IRH rectangulum: atque iterum permutando TAL rectangulum ad duplum qua-

g 6. II. Elem.
h 5. II. Elem.
i 6. II. Elem.

E dra-

a cor. 6. drati HC [erit,] ut quadratum AR ad IRH,
 prop. 5. five ut (a) HX ad HI, nempe, ut (b) CN quadra-
 b ex Co- tum ad CH quadratum, five ut duplum quadra-
 roll. 3. ti CN ad duplum quadrati HC; ideoque illud
 c prop. 9. rectangulum TAL aequatur (c) semper duplo
 V. El. quadrato CN; unde ubique est eiusdem
 quantitatis.

VI. [Iam vero si ordinata TL motu si-
 bi semper parallelo ferri concipiatur supra
 diametrum CR, puncto R abeunte in H, re-
 ctæ TA, AL degenerant in rectas aequa-
 les OH, TH, & TAL rectangulum abit
 in quadratum HY]. Hinc ex termino H
 diametri HI ducta ad ipsum ordinata HY se-
 cante unam ex prioribus hyperbolis, velut
 EQS in Y, erit quadratum ipsius HY duplum
 d per ha- quadrati CN: ut etiam hinc constat, quia (d)
 nc prop. esset ordinatae HY quadratum ad summam
 quadratorum HC, & CH, ut MB quadra-
 tum ad summam quadratorum BC, CH, i-
 dest [quadratum ordinatae HY esset] ad
 e ex hac duplum quadrati CH, ut quadratum CN ad
 prop. quadratum CH (e); adeoque ut duplum CN
 f 9. V. quadrati ad duplum [quadrati] CH, ideo-
 Elem. que (f) HY quadratum aequatur duplo qua-
 drati CN.

VII. [Ex dictis liquet in Ellipsi, si
 Fig. 43. ex eodem perimetri puncto M ordinentur MK,
 MB ad diametros coniugatas NQ, HI, fo-
 re rectangulum NKQ ad quadratum MK, ut
 g ex cor. quadratum MB ad rectangulum HBI; est
 6. pr. 5. quippe rectangulum NKQ ad quadratum MK,
 h ex cor. ut (g) QN ad NV: sed in eadem (h) ratione
 i. est etiam quadratum MB ad rectangulum
 HBI

HBI; Ergo rectangulum NKQ est ad quadratum MK, ut quadratum MB ad rectangulum HBI.]

VIII. [Demum quemadmodum in Hyperbola (a), ita & in Ellipsi diameter transversa QN est media proportionalis inter conjugatam HI, eiusque latus rectum, seu parametrum HX. Nam NV ad QN est, ut (b) HI ad HX: sed ut NV ad QN, ita est (c) rectangulum QNV ad quadratum QN: & ut HI ad HX, ita est (d) quadratum HI ad rectangulum IHX; igitur rectangulum QNV est ad quadratum QN, ut quadratum HI ad rectangulum IHX: Sed rectangulum QNV aequatur (e) quadrato HI; igitur etiam quadratum QN aequabitur (f) rectangulo IHX, adeoque erit QN media (g) proportionalis inter HI, & HX.]

a post. co. 2. pr. 12.
 b ex corol. 2. c 1. VI. Elem.
 d per eamdem. e post co. 2. pr. 12. & 17. VI. Elem.
 f 14. V. Elem.
 g 17. VI. Elem.

PROPOSITIO XIV.

Quaecumque alia recta MC in Ellipsi, & oppositis hyperbolis, per centrum C ducta, est diameter, bifariam secans quaslibet NZ, HF ipsi applicatas parallelas tangenti GM. Fig. 45. 46.

Per verticem N prioris datae diametri NQ agatur tangens NI, secans ipsam CM in I, & tangentem MG in E, illasque applicatas HF, hf in Æ, & æ, alteram supra NZ ductam ex vertice N, alteram infra ipsam. Ducantur quoque ad priorem diametrum ordinatae MK, TZ, HL, FB, Lh,

E 2 fb

f b concurrentes cum CM ad puncta V, R,
 S, s, & cum tangente MG in punctis Y, O,
 A, a. Quoniam CK ad CN est, ut CN ad
 a cor. II. CG (a), erit quadratum CK ad quadratum
 prop. 9. CN, seu triangulum (b) CKM ad simi-
 b 19. VI. le CNI, ut CK ad CG, quae sunt, ut
 Elem. CKM triangulum (c) ad CGM triangu-
 c 1. VI. lum, quae sunt aequae alta; quare trian-
 Elem. gula (d) CNI, CGM sunt aequalia; & horum
 d 9. V. alterutro sublato a triangulo CKM [*in hy-*
 Elem. *perbola nempe ablatis CNI, CGM a trian-*
gulo CKM, & in Ellipsi ablato CKM a tri-
angulis CNI, CGM], erit trapezium NKMI
 aequale triangulo GKM: est autem hoc tri-
 angulum ad alia similia NTZ, PLH, PBF,
 pLh, pbf, ut quadratum KM ad quadrata
 homologorum laterum TZ, LH, BF, Lh,
 e pr. 19. bf (e), hoc est ex natura Ellipsis, & hyper-
 VI. El. bolae (f), ut rectangulum QKN ad rectan-
 f pr. 5. gula illis correspondentia QTN, QLN, QBN,
 & 6. QLN, QbN, nempe (g) ut differentia qua-
 g 5. & 6. drati CN a quadrato CK, ad differentiam
 II. El. eiusdem quadrati CN a quadratis CT, CL,
 h 19. VI. CB, CL, Cb, sive ob analogiam (h) triangu-
 Elem. lorum similium, cum quadratis laterum ho-
 mologorum, ut differentia trianguli CNI a
 triangulo CKM, ad differentias eiusdem CNI
 a triangulis CTV, CLR, CBS, CLR, Cbs;
 hoc est, ut trapezium NKMI ad trapezia
 NTVI, NLRI, NBSI, NLRI, NbsI; ut
 igitur triangulum GKM aequatur NKMI, ita
 NTZ aequabitur NTVI, & PLH erit aequa-
 le NLRI, ac PBF erit aequale NBSI, ac
 caetera triangula caeteris trapeziis aequa-
 bun-

buntur. Itaque ex NTZ , & aequali spatio $NTVI$, ablato $NTVX$, remanebit XVZ aequale triangulo sibi simili XIN , quorum latera (a) homologa XZ , & XN erunt aequalia. Similiter differentia triangulorum PBF , PLH , nempe trapezium $LBFH$, aequalis cum sit differentiae trapeziorum illis aequalium $NBSI$, $NLRI$, idest trapezio $LBSR$, si ex his duobus trapeziis $LBFH$, & $LBSR$, auferatur commune spatium $LBSDH$, remanebunt aequalia similia triangula SDF , RDH , quorum homologa latera DF , DH aequalia erunt. Item triangulo $p h L$ [quod ob aequalia homologa latera bL , LH , aequatur (b) sibi simili triangulo PHL] & illi aequali trapezio $NLRI$, addito $L b s R$, evadet spatium $h p b s R$ aequale $N b s I$, idest triangulo $p b f$ huic trapezio aequali, & ablato communi spatio $p b s d$, remanebit triangulum $h R d$ aequale $f s d$ sibi simili, unde & eorum homologa latera $h d$, $d f$ erunt aequalia. Igitur CM est diameter bifariam secans omnes ipsi applicatas NZ , HF , $h f$ tangenti MG parallelas. Q. E. D.

a ex 19.
VI. El.

b ex 19.
VI. El.

Porro in Ellipsi fieri potest, ut ordinata fb ad priorem diametrum NQ cadat ultra centrum C versus Q ; & tunc, ducta alia verticali tangente Qi , conveniente cum MC in i , erit quoque triangulum $p b f$ aequale trapezio $Q b s i$, (quod ad trapezium $NKMI$ est, ut [differentia similium triangulorum CQi , $C b s$ ad differentiam triangulorum similium CNI , CKM , sive ut (c) quadratum CQ , dempto $C b$ quadrato, ad quadratum CN , dempto

Fig. 47.

c 19. VI.
Elem.

E 3

qua-

a 5. VI. quadrato CK, sive (a) ut] rectangulum Q b N
 Elem. ad QKN, sive ut (b) quadratum fb ad qua-
 b ex pr. dratum MK, aut ut triangulum (c) p b f ad simile
 6. GKM, quod vidimus aequari NKMI); addito-
 c 19. VI. que utrinque s b C, erit spatium p C s f aequa-
 Elem. le triangulo QC i, seu CNI huic aequali; &
 ablato C d p, triangulum d s f aequabitur
 N p d I, quod aequatur d R h triangulo, pro-
 pter p L h aequale NLRI, & commune spa-
 tium L p d R utrinque appositum; Ergo ae-
 qualium, & similium triangulorum d s f, & d R h
 homologa latera f d, & d h pariter sunt ae-
 qualia. Q. E. D.

COROLLARIA.

Fig. 45, I. **V**Ti ostensum est triangulum CGM ae-
 46. 47. quale CNI; ablato communi quadri-
 lineo CGEI in hyperbola, & CMEN in Ellipsi,
 remanet triangulum IEM aequale GEN, &
 utrique addito NEMX, fit triangulum IXN
 aequale trapezio MXNG.

II. Pariter iisdem triangulis IEM, GEN
 addito spatio NEMSB, resultat GMSB ae-
 quale NBSI, cui ostensum fuit aequale trian-
 gulum PBF; hoc igitur erit aequale GMSB;
 & utrinque ablato PDSB, resultat trian-
 gulum DSF, (vel huic aequale DHR) ae-
 quale trapezio MDPG. Similiterque iisdem
 triangulis IEM, GEN, addito Nbs ME, re-
 sultat Nbs I, quod vidimus aequari triangulo
 p b f, aequale G b s M, & ablato p b s d, rema-
 net triangulum d s f aequale trapezio M d p G.

III. Hinc patet, ad quamlibet aliam dia-
 me-

metrum MC ordinatarum quadrata XZ, DF, d f esse, ut rectangula partium diametri mXM, mDM, m d M: sunt enim illa quadrata, ut triangula similia XZV, (seu XNI,) DFS, d f s (a), quae vidimus aequari (b) trapeziis MXNG, MDPG, M d p G, atque adeo esse, ut differentias trianguli CMG a triangulis similibus CXN, CDP, C d p, quae sunt ut dicta rectangula, nempe ut differentiae quadrati CM a quadratis homologorum laterum CX, CD, C d: quare XZ quadratum est ad quadrata DF, d f, seu quadratum NX ad quadrata HD, h d, ut rectangulum mXM, ad mDM, m d M.

IV. Hinc quaecumque ostensa sunt circa tangentes, & circa parametrum diametri primigeniae QN, ad quamlibet aliam diametrum per centrum C deductam, referri possunt ad eandem essentialem proprietatem eius ordinatarum hic demonstratam; nempe ut tangens MD dividit diametrum QN, ut sint continue proportionales (c) CK, CN, CG, & GCK aequetur quadrato semidiametri CN (d), atque harmonica evadat ratio QK ad KN, ut QG ad GN (e); sic tangens NI secat diametrum mCM, ut CX, CM, CI sint continue proportionales, & rectangulum XCI aequetur quadrato semidiametri CM; nec non harmonice iecta sit eadem diameter, nempe mX ad XM sit, ut mI ad IM.

V. Atque parameter huius diametri CM determinabitur, si fiat ut rectangulum partium ipsius mDM ad quadratum ordinatae DF, ita

a 19. VI.

Elem.

b cor. 1.

& 2.

c cor. II.

pr. 9.

d 17. VI.

Elem.

e cor. 12.

prop. 9.

a cor. 6. eadem transversa diameter mM ad aliam li-
 neam; haec enim (a) parameter erit, seu la-
 prop. 5. tus rectum, quod se habet ad transversum
 & 6. (ubi quadrata ordinatarum sunt, ut rectan-
 gula partium diametri), ut quadratum or-
 dinatae ad rectangulum ipsi correspondens ex
 diametri partibus.

VI. Quaecumque ostensa sunt in Parabola (b) de aequalitate triangulorum cum qua-
 drilateris correspondentibus, etiam hisce Hy-
 perbolis, & Ellipsis, ob eandem ratio-
 nem hic repetendam, conveniunt: Nimi-
 rum quod ORM aequatur $OHPG$, [ob DHR
 b cor. 3. *aequale* (c) $MDPG$]; unde duo simul tri-
 4. 5. 6. angula PHL , ORM toti GLO aequantur;
 pr. 10. non tamen quod quadrata HL , OR sint ae-
 qualia quadrato LO , [quemadmodum vidi-
 mus (d) in Parabola], quia diametri NK ,
 c cor. 2. MD hic non sunt parallelae, ut in Parabola;
 & ideo triangula DHR , PLH non sunt si-
 milia. Idem dicendum, de triangulo MSA
 aequali trapezio $FPGA$, ac de triangulis PBF ,
 MSA [aequalibus triangulo PBF , & qua-
 drilinea $FPGA$, seu] aequalibus GAB , &
 sic de aliis.

VII. Quod vero sit rectangulum secan-
 tis in partem externam, tangenti, & cur-
 vae interpositam, ad quadratum tangenti,
 puta ΦAF ad AM quadratum, ut tangenti
 parallelae secanti NE quadratum ad quadra-
 tum alterius contiguae tangenti EM (& sic
 etiam FAH ad quadratum ΔN , aut $f \times h$
 ad ΔN quadratum, ut ME quadratum ad qua-
 dratum EN) etiam in hyperbola, et Ellipsis
 obti-

obtinet, idque etiamsi ex duabus oppositis hyperbolis tangentes ductae forent, invicem convenientes, infra generatim (a) demonstrabitur.

a in pr.
16.

PROPOSITIO XV.

EX quolibet puncto H in perimetro Hyperbolae, aut Ellipsis, inter binas diametros CN, CM, sumpto (vel etiam extra ipsas in Ellipsi), si agantur HR, HP tangentibus NI, MG parallelae, usque ad ipsas diametros productae in R, P; quadrilaterum PHRC aequabitur triangulo CGM, aut CNI.

Fig. 48.
49. 50.
55. 58.

Nam quia DHR aequatur trapezio DM GP (b) utrovis dempto in hyperbola ex triangulo CPD, vel hoc utrivis addito in Ellipsi, resultabit quadrilaterum PHRC aequale triangulo CGM: [*iam vero in primis tribus figuris triangulum CNI equatur triangulo CGM (c): igitur quadrilineum PHRC aequabitur etiam triangulo CNI. Ad reliquas autem figuras quod spectat, ducta ad extremitatem n diametri n CN verticali tangente ni, quae occurret diametro ML in puncto i, eritque parallela alteri tangenti verticali NI, cum utraque aequidistet ordinatis (d) ad diametrum n CN; aequalia erunt triangula CGM, Cni (e): est autem triangulum Cni aequale triangulo (f) sibi simili CNI ob Cn aequalem CN; ergo aequantur etiam triangula CGM, CNI, ideoque quadrilaterum PHRC aequale erit etiam triangulo CNI.*] Q. E. D.

b cor. 2.
pr. 14.

c ex demof. pr.
14.

d ex pr.
14.

e ex demof. pr.
14.

f ex 19.
VI. El.

PRO.

COROLLARIA.

Fig. 48. I. **H** Inc si ex alio puncto A perimetri Hy-
49. 50. perbolici, aut Elliptici, agantur ii-
sdem tangentibus parallelae AT, AL ad ip-
sas diametros productae in T, L, etiam qua-
drilaterum LATC aequabitur eidem triangu-
lo [CNI, vel] CGM, adeoque ipsa qua-
drilatera PHRC, LATC erunt aequalia.

II. Convenientibus AT, PH in K, dif-
ferentiae cuiusvis ex dictis quadrilateris ae-
qualibus ab alio PKTC, nempe trapezia
KHRT, PKAL, erunt aequalia.

III. Et convenientibus etiam AL, HR
in Z, addito [in hyperbola], vel dempto
[in Ellipsi] a dictis trapeziis AKHZ, fiet
AZRT aequale HZLP.

[Scholium.]

Fig. 60. [Quod in secundo huius propositionis co-
61. 64. rollario tam in Ellipsi, quam in Hyper-
bola demonstratur, etiam in Parabola, &
oppositis Hyperbolis habet locum; nempe si
tangentibus ND, MG agantur ex punctis H,
K parallelae HS, KQ, HP, KO, quarum
duae KQ, HP convenient in puncto R,
quadrilaterum HSQR aequabitur alteri
KOPR. Esto imprimis punctum concursus R
Fig. 60. intra Parabolam NHKM. Quoniam triangu-
a cor. 6. lum bPN aequatur (a) quadrilatero bDSH,
pr. 10. utrinque addito iOPb, erit triangulum
iON aequale quadrilateris bDSH, iOPb,
seu

seu quadrilateris $g OPH$, $i DS g$: sed idem triangulum $i ON$ aequatur etiam (a) quadrilatero $i DQK$, vel quadrilateris $g SQK$, $i DS g$; igitur etiam quadrilatera $g OPH$, $i DS g$ aequabuntur quadrilateris $g SQK$, $i DS g$, ideoque quadrilaterum $g OPH$ aequale erit $g SQK$, & utrinque addito $g HRK$, erit $HSQR$ aequale quadrilatero $KOPR$.]

[Sit deinde punctum concursus R extra parabolam $NKHM$. Quia triangulum NO aequatur (b) quadrilatero $i DQK$, utrinque addito $i OP b$, erit triangulum $NP b$ aequale quadrilateris $i OP b$, $i DQK$, seu quadrilateris $KOPR$, $b DQR$: sed triangulum $NP b$ aequatur (c) etiam quadrilatero $HSD b$ vel quadrilateris $HSQR$, $b DQR$; igitur etiam quadrilatera $KOPR$, $b DQR$ aequantur quadrilateris $HSQR$, $b DQR$, ideoque quadrilaterum $KOPR$ aequabitur alteri $HSQR$.]

[In oppositis demum Hyperbolis est quadrilaterum $KOCQ$ aequale (d) triangulo CND , & quadrilaterum $HSCP$ aequale (e) est triangulo CGM : sed triangulum CND aequatur triangulo CGM (f); igitur quadrilaterum $KOCQ$ aequabitur quadrilatero $HSCP$, unde utriusvis addito $CQRP$, resultabit quadrilaterum $KOPR$ aequale $HSQR$.]

PROPOSITIO XVI.

IN omni Sectione Conica si duae tangentes eiusdem Sectionis, vel hyperbolarum oppositarum ME , NE conveniant in E , & quaequam recta FAE , uni tangenti ME paral-

a per i-
dem Cor.

Fig. 61.

b cor. 6.
pr. 19.c per i-
dem Cor.

Fig. 64.

d per ha-
nc prop.
e per e-
amdem.
f per e-
amdem.

Fig. 51.

52. 53.

54. 55.

56. 57.

58.

- rallela, secet curvam in H, F , & aliam tangentem NE in $\mathcal{A}$, erit rectangulum $F\mathcal{A}H$ ad quadratum $N\mathcal{A}$, ut quadratum ME ad EN quadratum.
- a 19. VI. *Elem.* *lem.* Ducantur per puncta contactus M, N
- c 19. VI. *Elem.* diametri MD, NK , secantes ipsam HF in $D, \& P$, tangentem NE in I , & ME in G , atque parallelam ipsi NE per H ductam
- d cor. 2. *pr.* 10., in R, K . Erit quadratum $\mathcal{A}D$ ad triangulum $\mathcal{A}DI$, ut quadratum (a) HD ad triangulum HDR alteri simile; unde differentia
- e cor. 2. *pr.* 14. antecedentium, nempe (b) rectangulum $F\mathcal{A}H$, (nam HF bifariam dividitur in D à diametro MD , cui est ordinata, utpote parallela tangenti ME) ad trapezium $I\mathcal{A}HR$,
- f Fig. 51. 52. [quod est differentia consequentium] erit, ut unum antecedens, [nempe quadratum $\mathcal{A}D$] ad unum consequens, [seu triangulum $\mathcal{A}DI$], sive ut quadratum ME ad triangulum EMI , quod pariter est, (c) ut $\mathcal{A}D$ quadratum ad $\mathcal{A}DI$: estque $I\mathcal{A}HR$ aequale triangulo $\mathcal{A}PN$; (nam PHK aequatur (d) $NKRI$, in Parabola (e), & quibusdam aliis (f) figuris; unde ablato (g), vel addito (h) $N\mathcal{A}HK$, supersunt aequales $I\mathcal{A}HR$, & $\mathcal{A}PN$;
- g in Fig. 51. 56. In Ellipsi vero, & Hyperbolis (i), ob quadrilaneum $CRHP$ aequale (k) triangulo CNI , ablato (l), vel addito (m) $CI\mathcal{A}P$, aut $CRH\mathcal{A}N$ (n) resultat $I\mathcal{A}HR$ aequale $\mathcal{A}PN$); et
- h in Fig. 52. 54. triangulum EMI aequatur ENG (o); ergo [cum ostensum sit rectangulum $F\mathcal{A}H$ esse ad trapezium $I\mathcal{A}HR$, ut quadratum ME ad triangulum EMI , etiam] rectangulum $F\mathcal{A}H$ ad
- i in Fig. 53. 55. *pr.* 10. *& cor.* 1. *pr.* 14. **trian.**

triangulum ÆPN est, ut quadratum ME ad triangulum ENG ; & permutando, rectangulum FÆH ad quadratum ME , ut triangulum ÆPN ad triangulum ENG , sive (a) ut quadratum ÆN ad EN quadratum; unde iterum permutando, rectangulum FÆH ad quadratum ÆN est, ut quadratum ME ad quadratum EN . Q. E. D. a pr. 19.
VI. El.

COROLLARIA.

I. **D**ucta MN iungente contactus, quae secet HF in V , erunt FÆ , VÆ , HÆ continue proportionales, idest rectangulum FÆH aequabitur ÆV quadrato, quod pariter ad quadratum ÆN est, ut EM quadratum (b) ad quadratum EN [ob similia triangula VNÆ , MNE , vel] sicut dictum rectangulum FÆH est (c) ad ÆN quadratum, [ideoque ÆV quadratum (d) aequatur rectangulo FÆH .] b ex 4. &
22. VI.
Elem.
c ex bac
prop.
d ex 9.
V. El.

II. In Parabola etiam quadratum ÆP aequabitur rectangulo FÆH : nam [ob parallelas MG , VP , est ME ad EG , ut VÆ ad ÆP ; unde] ut ME aequatur EG ob proprietatem tangentis (e), ita VÆ aequalis erit ÆP ; unde (f) utriusvis quadratum aequatur rectangulo FÆH . Fig. 51.
52.
c ex cor.
13. pr. 9.
f ex cor.
I.

III. Si plures secantes invicem parallelae FH , fh cum aliqua tangente NE concurrant in Æ , æ , rectangula FÆH , fæh erunt, ut quadrata partium interceptarum tangentis NÆ , Næ : nam illis aequantur (g) quadrata ÆV , æu , quae [ob similitudinem g ex cor.
I.

triang.

- a ex 4. & 22. VI. Elem. Fig. preced. b 6. II. Elem. c ex cor. 1. Fig. 51. 52. d cor. 2. e 3. II. El. f cor. 1. g 3. II. El. h 16. VI. Elem. i 19. V. Elem.
- triangulorum $NÆV$, $Næu$], sunt ipsis quadratis $NÆ$, $Næ$ (a) proportionalia.
- IV. Quoniam HF bifariam secta in D a suo diametro, exhibet rectangulum $FÆH$ cum quadrato HD aequale (b) quadrato $DÆ$, substituto quadrato $ÆV$ dicto rectangulo (c) aequali, erunt quadrata $ÆV$, & HD simul sumpta, aequalia $ÆD$ quadrato.
- V. Quoniam in Parabola $VÆ$ aequatur $ÆP$ (d), rectangulum VHP cum quadrato $ÆH$ aequatur quadrato $ÆV$ (e), nempe rectangulo $FÆH$ (f), idest rectangulo $FHÆ$, cum quadrato $HÆ$ (g); quare utrinque dempto $HÆ$ quadrato, rectangulum VHP aequatur rectangulo $FHÆ$; & ideo (h) FH ad HP , est ut $[ablata]$ HV ad $[ablatum]$ $HÆ$, sive (i) ut reliqua VF ad reliquam $PÆ$, seu $[permutando]$ est FH ad HV , ut PH ad $HÆ$, sive ut PK ad KN .

P R O P O S I T I O XVII.

- Fig. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66.
- SI rectae HF, TK binis tangentibus MA, NA convenientibus in A, parallelae, secent quamlibet Conicam Sectionem, aut duas oppositas Hyperbolas in H, F, K, T, ipsae autem convenient in R, sive intra, sive extra Sectionem, erit rectangulum HRF ad rectangulum KRT, ut quadratum tangentis MA ad quadratum tangentis AN.

Ductis per contactus diametris ME, NL, ad quas ordinantur ipsae FH, TK tangentibus parallelae, adeoque bifariam secantur

tur in E, L, agatur KO parallela MA, & HS parallela AN, secantes diametros in O, S, quas etiam secant productae tangentes in G, D, & productae FH, TK in P, Q. Manifestum est utique, esse [quadratum HE ad quadratum RE, ut triangulum HES ad sibi simile REQ, quare dividendo, est differentia quadratorum HE, RE ad quadratum RE, ut differentia similium triangulorum HES, REQ ad triangulum REQ, & permutando, differentia quadratorum HE, RE ad differentiam similium triangulorum HES, REQ, ut quadratum RE ad triangulum REQ, vel ut quadratum HE ad simile triangulum HES; igitur etiam erit] rectangulum HRF, quod (a) est differentia quadratorum HE, RE, ad trapezium HSQR, quod est differentia similium triangulorum HES, REQ, ut quadratum HE ad triangulum HES, vel ut MA quadratum ad simile triangulum AMD, vel ad ANG (b) ipsi aequale: trapezium autem HSQR, quod aequatur alteri KOPR (c) erit ad rectangulum KRT pariter, ut triangulum KLO ad quadratum KL, sive ut triangulum ANG ad quadratum AN (d); ergo ex aequo, rectangulum HRF ad KRT est, ut quadratum MA ad AN quadratum. Q. E. D.

a 5. & 6. II. El.

b pr. 10. & cor. 1. pr. 14. c cor. 2. & 3. pr. 15. & Schol. eius. d pr. 19. VI. El.

COROLLARIA.

I. SI duae aequidistantes chordae HF, XZ secentur ab alia KT in R, V, erit rectangulum HRF ad ZVX, ut KRT ad KVT; quippe alternatim HRF ad KRT est, ut ZVX ad

a per hanc prop. ad KVT, nempe ut quadratum tangentis MA, prioribus secantibus parallelae, ad quadratum AN parallelae alteri secanti KT (a).

b per hanc prop. II. Si rectae HF, KT concurrentes in R sint parallelae binis aliis XZ, YH convenientibus in I, tam HRF ad KRT, quam XIZ ad YIH erunt in eadem ratione quadrati (b) MA tangentis, ad quadratum tangentis AN; Unde [ut HRF ad KRT, ita est XIZ ad YIH, &] permutando, HRF ad XIZ erit, ut KRT ad YIH.

Fig. 60. III. In parabola eadem rectangula HRF, 61. KRT sunt etiam, ut parametri diametrorum ME, NL, ad quas illae rectae ordinantur: nam ex concursu R ducta RB diametris parallela, rectangulum HRF aequatur rectangulo parametri ad diametrum ME pertinentis, ducti in RB (c), & similiter rectangulum KRT aequatur rectangulo ex ductu parametri pertinentis ad aliam diametrum NL in eadem RB (d); ergo talia rectangula sunt ut dictae parametri (e).

c pr. II. d per eandem e prop. I. VI. Elem. f per hanc prop. g ex coroll. 3. IV. Unde [cum huiusmodi rectangula HRF, KRT sint etiam, ut quadrata (f) tangentium MA, AN;] colligitur (g), parametros variarum diametrorum parabolae esse, ut quadrata tangentium ipsarum vertices, & invicem concurrentium; nempe ut MA quadratum ad AN quadratum, ita latus rectum diametri ME ad latus rectum alterius diametri NL.

V. In Ellipsi vero, & Hyperbola tangentium quadrata sunt in ratione composita diametrorum ductarum ex contactibus, & ipsa-

ipsarum parametrorum illis respondentium; adeoque sunt, ut [*rectangula ex illarum diametrorum ductu* (a) in suas parametros, vel ut] quadrata semidiametrorum (b) conjugatarum, quae ipsis tangentibus sunt parallelae; ideoque in hac ratione (c) pariter sunt rectangula ex partibus secantium has sectiones dictis tangentibus parallelarum; id quod in Ellipsi patet, quia per centrum ipsum [C] ductis [*FB, DT*] parallelis tangentibus [*NE, ME*], earum rectangula [*FCB, DCT*] erunt dictarum semidiametrorum conjugatarum [*FC, DC*] quadrata, ipsis tangentium parallelarum [*NE, ME*] quadratis (d) proportionalia. In Hyperbola aeque ac in Ellipsi hoc idem demonstrabitur in Coroll. 2. & 3. sequentis propositionis.

a cor. 2.

pr. 23.

VI. El.

b post

corol. 2.

prop. 12.

c ex hac

prop.

Fig. 67.

d ex hac

prop.

PROPOSITIO XVIII.

SI ad terminos cuiusvis diametri Q, N, Sectionis Ellipticae, aut Hyperbolicae, agantur tangentes QR, NE, quae erunt parallelae, utpote ordinatis aequidistantes, & alia tangens MG illas secet in R, E, rectangulum ex QR in NE aequabitur quadrato secundariae semidiametri CB, priori QN conjugatae. Fig. 67. 68.

Nam ex proprietate tangentis MG, ordinata ad diametrum MK, erit QG ad GN, ut QK ad KN (e); unde QG plus GN in Ellipsi, seu QG minus GN in Hyperbola, erit ad GN, ut QK plus KN in Ellipsi, seu

e ex cor.

12. pr. 9.

F

mi.

- minus KN in hyperbola, ad KN : [Sed QG plus GN in Ellipsi, vel QG minus GN in Hiperbola, est dupla CG : item QK plus KN in Ellipsi, seu QK minus KN in Hyperbola, est dupla CQ ; igitur dupla CG est ad GN , ut dupla CQ ad KN ,] & sumptis antecedentium medietatibus, erit CG ad GN , ut CQ ad KN ; unde summa (a) antecedentium QG ad summam consequentium KG erit, ut primum antecedens CG ad primum consequens GN : est autem ob similia triangula [QGR , KGM , CGL , NGE], QG ad KG , ut QR ad KM , & CG ad GN , ut CL ad NE ; ergo sunt in eadem ratione QR , KM , & CL , NE ; adeoque (b) rectangulum ex QR in NE aequatur rectangulo KM in CL ; idest; ducta MH parallela CN , quae ex semidiametro CB secabit CH aequalem KM (c), erit QR in NE aequale LCH : sed rectangulo LCH aequatur semidiametri CB quadratum; est enim primariae semidiametri CN quadratum ad semidiametri coniugatae CB quadratum, ut transversa QN ad suam parametrum (d), scilicet [ut (e) rectangulum QKN ad quadratum KM , vel] ut rectangulum CKG , quod aequatur QKN (f), ad quadratum KM , seu in ratione (g) composita ex CK ad KM , sive (h) ad CH , & GK ad KM , hoc est CG ad CL , ideoque (i) ut CK in CG ad CL in CH ; [ergo CN quadratum est ad quadratum CB , ut rectangulum KCG ad rectangulum LCH]: sed KCG aequatur CN quadrato (k); ergo LCH est aequale (l) quadrato GB ; ideoque etiam QR
- a 12. V. Elem. in
- b 16. VI. Elem.
- c 34. I. Elem.
- d post co. 2. pr. 12.
- e cor. 6. pr., & 6.
- f cor. 8. prop. 9.
- g cor. 2. prop. 23.
- VI. El.
- hex pro. 34. I. El.
- i cor. 2. prop. 23.
- VI. El.
- k cor. 11. prop. 9.
- l 14. V. Elem.

in NE, quod vidimus aequari LCH, aequatur quadrato coniugatae semidiametri CB, Q. E. D.

COROLLARIA.

I. **P**er contactum M ducta alia diametro MCS, ductaque tangente SA, quae parallelâ erit MG, conveniente in A cum alia tangente NE, quae diametro MS occurret in I, ductaque ex centro CD parallela ME, quae sit semidiameter secundaria coniugata semidiametro CM, erit pariter rectangulum SA in ME aequale quadrato semidiametri CD ob eandem rationem, [unde rectangulum QR in NE est ad rectangulum SA in ME, ut CB quadratum ad quadratum CD.]

II. Ductis QS, NM, GI, quae (a) invicem parallelae erunt (ob aequalitatem triangulorum (b) NEG, MEI, adeoque etiam NGM, NMI, & ob aequales rectas NC, CQ, & MC, CS), erit [QC ad CG, ut (c) SC ad CI, & componendo, QG ad GC, ut SI ad IC : sed GC est ad GN, ut (d) IC ad IM; igitur ex aequo est] QG ad GN, ut SI ad IM; unde & QR (e) ad NE, ut SA ad ME, [& permutando QR ad SA, ut NE ad ME]; & ideo rectangulum QR in NE ad rectangulum SA in ME erit [in ratione (f) composita ex aequalibus rationibus QR ad SA, & NE ad ME, seu] in duplicata ratione NE ad ME : Vnde QR in NE ad SA in ME, idest quadratum CB ad qua-

a prop. 4.

28. & 39.

I. Elem.

b ex pr.

14.

c pr. 4.

VI. El.

d ex pr.

2. VI. El.

e cor. 1.

prop. 4.

VI. El.

f cor. 2.

prop. 23.

VI. El.

a ex cor. I. dratum (a) CD erit, ut quadratum NE ad quadratum ME (b).

b cor. I. III. Et ideo si duae chordae, tangentes NE, ME parallelae, invicem conveniant, erunt ipsarum rectangula, ut quadrata semidiametrorum CB, CD ipsis aequidistantium, cum sint ut (c) quadrata dictarum tangentium.

Fig. 85. 86. IV. [Quare si per centrum C Ellipsis, aut Hyperbolae traiecta sit diameter TH, parallela cuivis chordae SR, quam secat in F chorda altera per centrum traducta QN; erit rectangulum QFN ad rectangulum SFR, ut quadratum QN ad quadratum TH; nam rectangulum QFN est ad rectangulum SFR, ut (d) quadratum semidiametri, aequidistantis chordae QN, ad quadratum semidiametri TC, aequidistantis alteri chordae SR: sed quadratum semidiametri, aequidistantis chordae QN, idem plane est cum quadrato QC, quippe diameter parallela chordae QN, coincidit cum eadem chorda QN per centrum traducta; ergo rectangulum QFN est ad rectangulum SFR, ut quadratum QC ad quadratum TC, vel ut quadratum QN ad quadratum TH.]

Fig. 67. 68. V. [Cum in huius propositionis demonstratione quadratum CB ostensum sit aequale rectangulo LCH, erunt in (e) continua proportione rectae CH, CB, CL; quare si ex Ellipseos, aut Hyperbolae quolibet puncto M, ducta MH parallela primariae diametro NQ, seu ordinata ad semiconiugatam BC, agatur tangens ML; haec ita in L occurret semiconiugatae BC, ut

e 17. VI. Elem.

ut sint continue proportionales CH, CB, CL.]

PROPOSITIO XIX.

IN axe Parabolae NK ponatur NF infra verticem aequalis quartae parti suae parametri, atque ipsi NF ponatur supra verticem aequalis NP, & ducatur PV parallela ordinatis: ducta ex F ad quodlibet curvae punctum M recta FM, ductaque tangente OMG, ac diametro MX, axi NK parallela, erit angulus XMO aequalis FMG; et ipsa MF erit pariter aequalis quartae parti parametri ad diametrum MX pertinentis.

Fig. 69.

Dicatur autem punctum F *focus* Parabolae; & punctum P eius *sublimitas*; & recta PV *Linea sublimitatis*.

Ordinata ad axem MK, erit quadratum MK aequale rectangulo KN in (a) quadruplam NF, quae est (b) parameter axis; ergo quadruplum rectanguli KNF cum quadrato FK aequatur quadratis MK, & KF, idest (c) quadrato FM: sed ob NP aequalem NF, quadratum PK est pariter aequale quadruplo rectanguli KNF cum quadrato FK (d); ergo quadratum FM aequatur PK quadrato; unde FM aequatur PK, sive aequatur FG: Nam ob NK aequalem NG (e), & NF aequalem NP, erit FK aequalis PG, adeoque [utrinque adiecta PF,] PK aequatur FG. Est igitur GFM triangulum aequicrurum, adeoque angulus FMG aequatur MGK (f), sive externo

a cor. 1.

pr. 4.

b ex hyp.

c 47. I.

Elem.

d pr. 8.

II. El.

e cor. 6.

pr. 9.

f 5. I.

Elem.

- a 27. I. no parallelarum XMO (a). Quod erat primo
Elem. demonstrandum. Et producta diametro MX
ad lineam sublimitatis PV in V, erit MV
b 34. I. aequalis PK (b), ideoque aequalis MF; Atque
Elem. ordinata NX, tangenti MG parallela, &
ex axis vertice ducta tangente ND, quae [e-
rit ordinatae KM parallela, ideoque sicuti
subtangente MG bisecat in N, ita etiam]
bifariam secabit MG in D, iuncta DF, erit
DG quadratum aequale rectangulo FGN:
cum sit enim MD aequalis DG, ut KN ae-
c cor. 6. quatur NG (c), sitque MF aequalis GF, &
prop. 9. angulus FMD aequalis FGD, etiam reliqui
d 4. I. anguli horum triangulorum aequales erunt (d),
Elem. adeoque GDF est angulus rectus, quippe ae-
qualis consequenti MDF, ergo [cum DN
perpendiculariter insistat rectae GF, erit FG
e 8. VI. ad GD (e), ut GD ad GN, adeoque] GD
Elem. quadratum aequatur [rectangulo] FGN (f), sive
f 17. VI. aequatur MF in MX, quia FG aequatur MF, &
Elem. GN est aequalis MX (g), at GD quadratum est
g 34. I. quarta pars quadrati MG, vel XN, quae
Elem. ipsius GD sunt duplae; ergo ordinatae XN
quadratum est quadruplum rectanguli FM in
MX; Sed [idem XN quadratum] aequatur
rectangulo suae parametri in abscissam,
h cor. 1. MX (h): ergo FM erit quarta pars dictae
pr. 10. parametri. Q. E. D.

COROLLARIA.

- Fig. 69. I. CVM ex Catoptrica ita reflectantur ra-
70. dii, ut angulus incidentiae XMO
aequetur angulo reflexionis FMG; patet,
om-

omnes radios axi parallelos, ex remotissimo luminoso corpore, velut e Sole, descendentes (qui velut paralleli habentur, multo magis, quam directiones gravium eiusdem loci in centrum Terrae, ipso Sole multo proximius), & in parabolicum speculum MNm incidentes, nempe XM , xm , xm &c., in punctum illud F reflecti debere, adeoque ibidem ex eorum concursu ignem excitari; & ideo punctum illud *focus* appellatur.

II. Vicissim, si lumen aliquod in hoc foco F speculi parabolici positum fuerit, emittet radios FM , Fm , Fm , qui reflexi in lineas MX , mx , mx axi parallelas extendentur; unde in magna aliqua distantia eandem intensionem servabunt, quam habent prope ipsum lumen, veluti in MX : unde characteres a lumine remotissimi legi poterunt, & distantium locorum superficies commode illustrari.

III. Linea FD , coniungens focum ad Fig. 69. concursum tangentis verticalis axis cum alia laterali tangente, est huic ipsi tangenti perpendicularis: ostendimus enim angulum FDG rectum esse.

IV. Etiam MV portio diametri MX a suo vertice M ad lineam sublimitatis PV , est quarta pars parametri sibi correspondentis: nam FM aequalis FG , aequatur PK , adeoque est aequalis MV : & ubilibet ducta Fm aequatur axi parallelae mu ad dictam lineam sublimitatis extensae: unde quaelibet FM ad MV est ut FN ad NP .

F 4

V. Quae

Fig. 70. V. Quaelibet XM cum MF aequatur al-
 a cor. 4. teri xm cum mF : aequatur enim XV (a),
 b 34. I. five TP (b), propter MV aequalem MF (c):
 Elem. [sed ob mu aequalem mF, est etiam xm cum
 c cor. 4. mF aequalis xu, vel TP; igitur XM cum
 MF aequatur xm cum mF.]

Fig. 71. VI. Sumptis in perimetro parabolae, hinc
 inde ab axe, binis punctis M, B (aut ex
 eadem parte M, b), & iunctis ad focum F
 rectis MF, BF (seu bF), ductisque tangentibus
 MG, BH convenientibus in L (aut MG,
 b h, concurrentibus in l), erit angulus
 MFB duplus contenti a tangentibus GLB
 (five MFb duplus Glb). Nam quia osten-
 dum est aequicrura triangulum MFG, aut
 BFH (vel b F h (d),) externus angulus KFB (e)
 duplus est interni FHB (& KFb duplus F h b),
 nec non MFK duplus MGF; unde KFB plus
 MFK, scilicet MFB, aequatur duplo FHB
 cum duplo MGF; five HGL, quibus (f) ae-
 quatur duplum GLB (at KFb minus MFK,
 scilicet MFb, aequatur duplo F h b, minus
 duplo MGF, five h G l, quibus aequale est
 duplum Glb): quare angulus ex ramis ad
 focum ductis MFB, aut MFb, duplus est
 anguli a tangentibus contenti GLB, aut Glb.

Fig. 72. VII. Quod si puncta M, B sint in ea-
 dem recta linea cum foco F, tangentes ML,
 BL in angulum rectum MLB convenient; eo
 g 13. I. quod anguli BFK, & KFM sint duobus (g) re-
 Elem. ctis aequales, & eorum medietas sit angu-
 lus ille MLB a tangentibus comprehensus.

VIII. Hinc ipsa recta MB erit parame-
 ter diametri LSR bifariam secantis MB illi

or-

ordinatam. Circulus quippe triangulo MBL circumscriptus habebit centrum in R, quia rectus angulus L erit in semicirculo; quare MB erit dupla radii RL, & RL est dupla (a) RS, sive (ducta tangente SH parallela MB) est dupla FH (b), cui aequatur FS, uti ostensa fuit FM aequalis FG (c); ergo MB est quadrupla FS: Sed haec est quarta pars parametri ad diametrum SR pertinentis (d); ergo ipsa MB est eius parameter.

IX. Iuncta LF erit quoque perpendicularis MB: cum enim ostensae sint aequales IS, SR, FS (e), angulus LFR erit (f) rectus, quippe in semicirculo circa diametrum LR descripto; & ideo quadratum LF aequatur (g) rectangulo MFB.

X. Ipse autem rectus angulus MLB a tangentibus comprehensus est in recta PV sublimitatis eiusdem parabolae, quia FS aequatur SL, ut FN aequatur NP; unde punctum L ad rectam PV pertinet, cuius est talis proprietas (h).

PROPOSITIO XX.

IN axe transverso Ellipsis, & Hyperbolarum oppositarum, determinatis rectangulis QFN, NVQ aequalibus quadrato semiaxis secundarii coniugati CB, seu quartae (i) parti rectanguli per transversum QN, & per latus rectum NS comprehensi, ad quodlibet punctum curvae M iunctis rectis FM, VM ex utroque puncto F, V, comprehendent cum tangente GME angulos aequales. Vocen-

a cor. 6.

prop. 9.

b 34. I.

Elem.

c ex hac

prop.

d ex 2.

part. hu-

ius prop.

e cor. 8.

huius pr.

f 31. VI.

Elem.

g 8. & 17.

VI. El.

h cor. 4.

huius pr.

Fig. 73.

74.

i post. co.

2. pr. 12.

centur haec duo puncta F , *foci* dictarum Sectionum.

Verticales axis tangentes QE , MO convenient cum alia tangente MG ad puncta E , O ; ergo rectangulum ex QE in NO , quod aequatur (a) quadrato CB , aequabitur re-

a pr. 18. b 16. VI. Elem. c 6. VI. Elem. d cor. 6. pr. 32. I. Elem. e ex 13. I. Elem. f cor. 6. pr. 32. I. Elem. g ex 31. III. El. h 27. I. Elem. i 27. I. Elem. k cor. 13. prop. 9. l cor. 1. prop. 4. VI. El.

ctangulo QFN , aut NVQ ; ideoque (b) erit EQ ad QF , ut FN ad NO ; & EQ ad QV , ut VN ad NO : [*Recti vero, seu aequales sunt anguli EQV , ONV* ;] unde iunctis EV , OV , & EF , FO erunt triangu-
gula EQV , OVN (c) similia; item EQF , ONF similia erunt; quare angulus EVQ aequabitur NOV : & quia NOV , cum NVO (d) complet unum rectum (existente recto angulo ONV in eodem triangulo), erit EVQ cum NVO recto aequalis; ideoque OVE rectus (e) angulus erit. Similiter ob angulum QFE aequalem NOF , qui cum NFO (f) rectum complet, etiam angulus EFO est rectus: unde semicirculus super diametro EO descriptus per puncta V , F transibit, rectos angulos EVO , EFO (g) comprehendens: & per punctum O ducta AO parallela VE , quam secet in I recta VM , erit angulus AOV rectus, utpote (h) alterno parallelarum EVO aequalis [*in Ellipsi: in Hyperbola vero utpote binos rectos (i) cum recto EVO complens*]: estque AO aequalis OI , quia ordinata MK , cum sit QG ad GN , ut QK (k) ad KN , erit etiam EG ad GO , ut EM ad MO : [*sed est EV ad OA , ut (l) EG ad GO , & EV ad IO , ut EM ad MO* ;] quare est EV ad OA , ut EV ad IO ; unde OA ae-

aequatur $\angle IO$: Angulus ergo $\angle OVI$ (a) aequabitur $\angle OVA$ in triangulis $\triangle OVI$, $\triangle OVA$ aequalibus, & similibus [ob aequalia latera circa angulos (b) rectos, ad punctum O constitutos] : Sed $\angle OVA$ aequatur (c) angulo $\angle OEF$, quippe eidem arcui OF insunt in eodem circulo ; quare, & angulus $\angle OVI$ aequabitur $\angle OEF$; & ex puncto H ubi concurrunt VO , EF , iuncta ad M linea HM , erit tangenti EM perpendicularis, quia ob aequales angulos $\angle HVM$, $\angle HEM$, circulus (d) per puncta H , V , E , M describi posset, existente (e) angulo $\angle HME$ recto, quia oppositus est angulo recto $\angle HVE$ [in Ellipsi : in Hyperbola vero in eodem segmento est cum $\angle HVE$ recto] ; unde & rectus erit $\angle HMO$; qui cum opponatur alteri recto $\angle HFO$, etiam (f) per puncta M , H , F , O transire poterit circulus ; quare (g) angulus $\angle VME$ aequabitur $\angle VHE$, & angulus $\angle FMO$ (h) aequabitur $\angle FHO$, cum sint in eodem circulari segmento : sed $\angle VHE$ (i) est aequalis [in ellipsi], aut idem cum $\angle FHO$ [in hyperbola] ; ergo anguli $\angle VME$, $\angle FMO$, quos rami, ex focus V , F ad idem Sectionis punctum M ducti cum tangente comprehendunt, sunt aequales. Q. E. D.

a 4. I. El.

b ex demonstr.

c 21. III. Elem.

d ex 21. III. El.

e ex pr. 22. III. El.

El. in Ellipsi, &

ex pr. 21. III. El.

in Hyper.

f ex pr. 22. III. Elem.

g 21. III. Elem.

h ex eadem pr.

i 15. I. Elem.

COROLLARIA.

I. **H**inc radii ex puncto V in perimetrum Sectionis Ellipticae, aut Hyperbolicae NM incidentes, reflectuntur ad aliud punctum F in Ellipsi ; aut in Hyperbola ita reflectentur in R , ut in ipsum punctum F sint col-

- collimantes, [seu versus M producti, tendant ad focum F ; nam] ob angulum reflexionis RMV aequalem angulo incidentiae VME , adeoque (a) aequalem angulo OMF , ipsi ad verticem opposito, [erunt anguli RMV , RMO aequales angulis OMF , RMO : sed
- a ex hac prop. b 13. I. illi duobus (b) rectis aequantur; ergo & isti, Elem. quare lineae RM , MF in directum (c) sunt
- c 14. I. positae, ideoque radii RM versus M producti, tendent ad focum F]. Et vicissim ex puncto in sectionem MN incidentes radii, reflectentur in alterum focum V in Ellipsi: at in Hyperbola, ob angulum ZMY (d) aequalem verticaliter opposito VME , adeoque (e) & angulo incidentiae FMO , reflectetur FM in MZ , quae collimat in punctum V ; Et ideo puncta haec foci appellantur, quippe luminis in uno ipsorum positi reflexi radii ab Elliptica curva in aliud reflexi colligentur; & in Hyperbolica reflexi radii luminis irradiantis ex uno foco imaginem referent in altero. Idem de obiectis per specula Elliptica, aut Hyperbolica videndis intelligi debet.
- II. Determinari poterunt foci Ellipsis, aut Hyperbolae, si super quamlibet tangentem OE , verticalibus tangentibus NO , QE interceptam, velut diametrum circulus describatur, axem secans in F , & V , quae puncta erunt foci quaesiti, propter angulos in semicirculo rectos OVE , OFE .
- III. Item, si ex vertice B secundarii axis inclinentur hinc inde in Ellipsi super axem transversum rectae BF , & BV , singulae aequales femiaxi transverso CN , seu CQ ,

CQ, erunt puncta **F**, **V** ipsi foci : tunc enim rectangulum **NFQ**, aut **QVN**, cum quadrato **CF**, seu **CV**, adaequans (a) quadratum **CN**, vel **BF** (b), aut **BV**, idest quadratum **BC** cum (c) quadrato **CF**, aut **CV**, dabit ipsum rectangulum **NFQ**, aut **QVN** dicti semiaxis secundarii **BC** quadrato aequale, ut contingit in focorum determinatione.

a 5. II.
Elem.
b ex construct.
c 47. I.
Elem.

IV. In Hyperbola si rectae **BN**, iungenti terminos utriusque axis, aequalis ponatur ex centro **CF**, aut **CV** in axe transverso, erunt puncta **F**, **V** foci quaesiti : Nam rectangulum **QFN**, quod cum (d) quadrato **CN** complet quadratum **CF**, aequabitur (e) quadrato **CB**, quod cum (f) eodem **CN** quadrato complet quadratum **BN**.

d 6. II.
Elem.
e ex construct.

V. [Hinc foci **F**, **V** a centro **C** aequidistant ; nam in Hyperbola rectae **CV**, **CF** aequantur eidem (g) rectae **BN** ; ergo etiam mutuo sunt aequales . In Ellipsi vero quia **BV**, **BF** aequantur (h) eidem rectae **CN**, utique ipsae, sicuti & ipsarum quadrata aequari debent : est autem quadratum **BV** aequale (i) quadratis **BC**, **CV**, & quadratum **BF** aequale (k) quadratis **BC**, **CF** ; igitur quadrata **BC**, **CV** aequantur quadratis **BC**, **CF**, & utrinque ablato **BC** quadrato, erit quadratum **CV** aequale quadrato **CF**, ideoque aequabuntur **CV**, **CF**.]

f 47. I.
Elem.
g ex cor.
4.
h ex cor.
3.
i 47. I.
Elem.
k per eandem.

PROPOSITIO XXI.

SI cuilibet ramo **FM**, ex foco **F** ad aliquod punctum **M** Ellipseos, aut Hyperbolae ducto, agatur ex centro **C** parallela **CI**,

Fig. 75.
76.

CI, cum tangente ME conveniens in I, erit CI aequalis semiaxi transverso CQ, aut CN.

Ducta ex alio foco V recta VD parallela iisdem FM, CI, & tangenti occurrente in D, & iuncta VM, quam secat CI in T, ductisque verticalibus tangentibus QE, NO; Quoniam angulus VME aequatur (a) MO, five (b) VDM ob parallelas huic aequali, erunt (c) latera VM, VD aequalia, utpote angulis aequalibus opposita: estque [ob parallelas VD, CI, FM,] MI ad ID, ut (d) MT ad TV, ut FC ad CV, quae sunt (e) aequales; ergo [aequantur etiam MI, ID, adeoque] triangulorum MVI, DVI, latus commune VI habentium, caetera latera MV, VD, nec non MI, ID aequalia sunt; unde (f) & anguli MIV, DIV aequales erunt, adeoque recti: & quia pariter recti sunt VQE, VNO, circulus circa diametrum VE descriptus, per puncta (g) Q, I transibit; & circulus circa diametrum VO, per puncta (h) N, I pariter se conferet. Quare angulus QIV (i) aequabitur QEV, quippe ad idem circuli segmentum pertinebunt: Sed QEV aequatur OVN, qui pariter aequalis (k) erit NIO, cum in eodem circuli segmento, per puncta N, I, V, O transeuntis, uterque consistat; ergo angulus QIV aequatur NIO: & si alteruter addatur angulo NIV in Ellipsi, vel ab ipso subtrahatur in Hyperbola, fiet angulus QIN aequalis recto VIO. Quare circulus super dia-

me-

metro QN descriptus per punctum (a) I transi- a 31. III.
bit, eritque radius CI aequalis semiaxi CQ , *Elem.*
aut CN . Q. E. D.

COROLLARIA.

I. **H**inc habetur, quod in Ellipsi summa
inclinatarum ex focus ad quodlibet
punctum curvae, & earum differentia in Hy-
perbola, aequatur integro axi QN . Nam quia
[FV est ad VC , ut (b) FM ad CT , &] FV b cor. 1.
est dupla (c) VC , erit FM dupla CT ; & cum sit *prop. 4.*
quoque [DM ad MI , ut (d) VD ad TI , sitque] *VI. El.*
 DM (e) dupla MI , erit VD , sive (f) ipsi ae- c cor. 5.
qualis VM dupla TI : quare FM , & VM *pr. 20.*
in Ellipsi est dupla CT , cum TI , hoc est *d cor. 1.*
dupla CI , vel CQ , adeoque aequalis QN . *prop. 4.*
In Hyperbola vero differentia VM ab MF *VI. El.*
est [differentia duplae TI a dupla TC , seu] e ex de-
dupla differentiae TI a CT , hoc est dupla *monstr.*
 CI , seu CQ , & propterea aequalis axi *huius pr.*
transverso QN . *f ex de-*

II. Rursus si per centrum C agatur tan- *monstr.*
genti parallela CP , utrumque ramum secans *huius pr.*
in P , R , erunt MP , MR eidem semiaxi
 CN aequales. Nam in parallelogrammo *g 34. I.*
 $CIMP$ (g) est utique MP aequalis CI : & ducta *Elem.*
etiam CS parallela ramo VM , resultabit quo- *h ex hac*
que CS (h) aequalis semiaxi; & in parallelo- *prop. 1.*
grammo $RCSM$ erit (i) quoque CS aequalis *i 34. I.*
 MR ; unde utraque MP , aut MR , aequa- *Elem.*
tur semiaxi CN . *k in hac*

III. Quoniam ostensa (k) est CI , aut CS , *prop.*
aequalis CN , & iuncta VI fit (l) perpendi- *l per e-*
cu- *andem.*

a per e-
andem. cularis tangenti, quemadmodum eidem fo-
ret (a) perpendicularis FS; colligitur, quod
si circa diametrum QN circulus describatur,
ad quem terminabunt illae lineae CI, CS
aequales CN, eiusque peripheria fecetur a
qualibet tangente MG in punctis I, S, iun-
ctae CI, CS evadent parallelae ramis ad
contactum ductis FM, VM, utpote aequa-
les semiaxi (nec enim tales parallelae pos-
sunt occurrere tangenti extra peripheriam cir-
culi, quia alias non forent aequales semia-
xi), & factis angulis rectis GIV, GSF, il-
lae perpendiculares IV, SF ad focos in axe
determinandos se extendent: Vnde patet
modus alius determinandi focos harum Se-
ctionum.

b. pr. 20. IV. Ductae ex focis F, V in aliquam
tangente GM perpendiculares FS, VI con-
tinent rectangulum aequale quadrato semia-
xis secundarii CB, nempe rectangulo (b) NFQ,
aut NO in QE. Nam extensa SF ad circu-
lum in X, iuncta XC erit in directum al-
teri radio CI; nam ob angulum rectum ISX,
est arcus XSI (c) semiperipheria aequalis semi-
peripheriae QIN; & ablato communi [arcu]
NI, est arcus XN aequalis QI, & (d) angu-
lus XCN aequalis QCI, circa quos angulos,
cum latera XC, CF lateribus CI, CV sint
aequalia, etiam basis FX (e) aequatur basi
VI, unde rectangulum FS in VI aequatur rectan-
gulo SX, adeoque etiam (f) rectangulo NFQ.
c 31. III. V. ducta ad tangentem perpendiculari
Elem. MH, erit harmonice sectus axis ab utroque
d 21. III. foco, a perpendiculari, & tangente; nem-
Elem. pe
e 41. El.
f 35. III.
El. in El.
lip., &
cor. 1. pr.
36. III.
Elem. in
Hyperb.

pe erit (a) FH ad HV, ut FG ad GV. Nam a ex 4. concurrente FS cum MV in Z, ob angulos (b) rectos FSM, MSZ aequales, atque FMS, SMZ (qui aequatur (c) VME) pariter (d) aequales, lateri MS communi triangulorum MSF, MSZ adiacentes, erunt (e) & latera FS, SZ aequalia: unde FS ad VI est, ut SZ ad VI; sed prima ratio eadem est cum (f) ratione FG ad GV, secunda (g) cum altera SM ad MI, sive FH ad HV; ergo est FG ad GV, ut FH ad HV.

VI. Quadrata autem FS, VI, & IS erunt semper eidem quantitati aequalia, nempe quadratis NV, & VQ, sive NF, & FQ. Nam iuncta FI, erunt quadrata FS, SI aequalia (h) quadrato FI; ergo addito VI quadrato, sunt quadrata FS, VI, & IS quadratis VI, & IF aequalia: haec autem ex supradictis (i) sunt aequalia duplo quadrati IC bisecantis basim VF trianguli VIF, cum duplo [quadrati] semibasis CV; & duplum quadrati CI, sive CQ una cum duplo CV quadrati aequatur binis quadratis (k) inaequalium partium VQ, FQ, sive VQ, VN, aut ipsis NF, NV, sive NF, FQ quadratis; ergo quadrata FS, VI, & IS, hisce quadratis aequantur, ideoque sunt semper eiusdem quantitat.

def. sec.
b per ha-
nc prop.
c ex 15.
I. Elem.
d ex pr.
20.
e 26. I.
Elem.
f expr. 4.
VI. El.
g per e-
andem.
h 47. I.
Elem.
i in Schl.
gener.
num. V.
k 10. II.
El. in El-
lip. & 9.
II. El. in
Hyper.

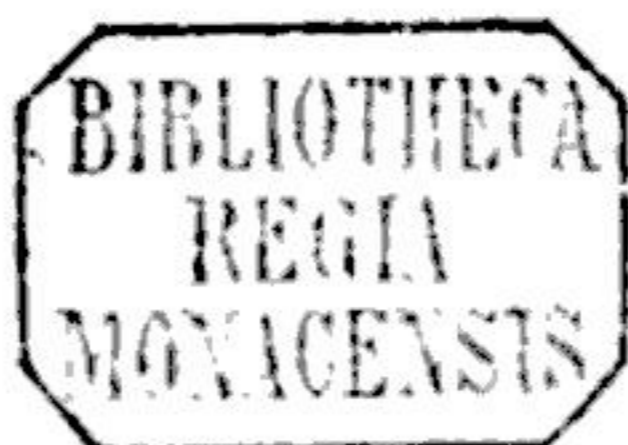
PROPOSITIO XXII.

IN Hyperbola summa angulorum MFB, MVB, quos rectae ex utroque foco ad bina curvae puncta inclinatae, continent; in

G

El-

Fig. 77.
78.

Ellipsi vero eorum differentia dupla est anguli MLB a tangentibus eorundem punctorum comprehensi.

- a** *pr. 32. I. Elem.* Angulus enim MFK externus aequatur (a) internis angulis MVF , FMV ; ergo MFK cum MVF aequatur duplo MVF cum ipso FMV , qui pariter duplus (b) est anguli VMG ; ergo MFK cum MVF duplus evadit anguli MGF , qui (c) aequatur ipsis MVF , VMG .
- b** *ex pr. 20.*
- b** *pr. 32. I. Elem.* Eodem modo probabitur angulus BFK , cum BVF duplus anguli BHF ; quare totus angulus MFB , cum toto MVB aequabitur duplo anguli MGF ; sive (d) HGL , cum duplo BHF , sive GHL , quibus aequatur duplus anguli externi (e) MLB , a tangentibus comprehensi.
- d** *15. I. Elem.*
- e** *ex pr. 32. I. El.*
- f** *per pr. 20.*
- g** *1. part. pr. 32. I. Elem.*
- h** *per eandem.*
- i** *15. I. Elem.*
- k** *pr. 32. I. Elem.* In Ellipsi vero quia angulus GMF , sive (f) VMI , aequatur (g) MGV cum MVF ; ergo addito utrinque MGV , erunt anguli GMF , MGV , idest externus (h) MFV , aequales MVF cum duplo MGV : eodemque modo externus BFV aequabitur BVF cum duplo BHF , sive duplo (i) LHG : quare totus angulus MFB aequatur toti MVB cum duplo MLB , qui (k) ipsis MCV & LHG aequatur: Igitur excessus anguli MFB supra MVB est aequalis duplo anguli MLB a tangentibus comprehensi. *Q. E. D.*

C O R O L L A R I U M.

Recta MFT per focum traducta, & ductis tangentibus ME , TE convenientibus in E , erit angulus MET in Hyperbola semper obtusus, in Ellipsi semper acutus; nam anguli

li

li a ramis MF, TF ad focum F directe convenientibus, [& a recta FK in Hyperbola, vel FV in Ellipsi] contenti, sunt duobus (a) rectis aequales; unde medietas anguli M $\hat{F}$ T, [seu potius angulorum MFK, KFT in Hyperbola, vel MFV, VMT in Ellipsi] est rectus, quare eius summa cum medietate anguli MVT maior est recto, eiusque excessus supra medietatem MVT est minor recto: quare angulus MET aequalis summae ex dimidio MFT, & dimidio MVT erit in Hyperbola obtusus; & in Ellipsi, cum sit MET aequalis differentiae dictarum medietatum, erit acutus.

a per 13.
I. Elem.

PROPOSITIO XXIII.

Distantia focorum FV est media proportionalis inter latus transversum QN, & QG summam transversi, & recti NH in Hyperbola, eorumve differentiam in Ellipsi.

Fig. 79.
80.

Quia enim rectangulum QFN aequatur (b) quadrato semiaxis coniugati CB, sive quartae parti rectanguli ex transverso, & recto QNH, seu QNG, posita NG aequali NH; utrovis addito in Hyperbola [ad semiaxis transversi CN quadratum], & subtracto in Ellipsi a semiaxis transversi CN quadrato, resultat (c) CF quadratum aequale aggregato quadrati CN, & quartae partis QNG in Hyperbola, eorumque differentiae in Ellipsi: & quadruplicando terminos, erit quadratum distantiae focorum FV aequale summae quadrati QN, & rectanguli QNG in Hyperbola;

b ex pr.
20.

c 6. II.
Elem. in
Hyperb.
& 5. II.
El. in El-
lipsi.

- a 3. II. idest (a) rectangulo NQG; in Ellipsi autem
Elem. [*idem FV quadratum aequabitur*] eorum-
 b 2. II. dem differentiae, quae pariter (b) est NQG
Elem. rectangulum. Ergo VF distantia focorum est
 c 17. VI. media (c) proportionalis inter axem transver-
Elem. sum QN, & QG, quae summa est in Hy-
 perbola, in Ellipsi vero differentia eiusdem
 transversi lateris QN a recto NH, seu NG.
 Q. E. D.

COROLLARIUM.

d post co.
2. pr. 12.
e 1. VI.
Elem.
 QVonia quadratum axis coniugati AB ae-
 quatur (d) rectangulo QNH, sive QNG,
 & quadratum distantiae focorum FV
 aequale ostensum est rectangulo NQG; erit
 quadratum AB ad quadratum VF, ut QNG
 ad NQG, idest ut (e) rectum latus NG ad
 QG summam transversi lateris, & recti in
 Hyperbola, & eorum differentiam in Ellipsi;
 eodemque modo, [*seu in eadem ratione*]
 erit quoque quadratum semiaxis coniugati CB
 ad quadratum distantiae foci a centro CF,
 aut CV.

PROPOSITIO XXIV.

Fig. 81.
 82. **I**N Hyperbola, & Ellipsi ex quolibet pun-
 cto R ducta tangente RG concurrente
 cum binis diametris coniugatis CN, CA in
 punctis G, M, erit rectangulum GRM aequa-
 le quartae parti rectanguli ex transversa dia-
 metro RCS, per contactum ducta, in eius
 parametrum, sive aequale quadrato semidia-
 me-

metri CH parallelæ tangenti, quæ est coniugata ad diametrum RCS.

Ducatur enim tangens HK eidem Ellipsi, vel ad coniugatam Hyperbolam, & ordinentur HF, RE ad diametrum AB, item HI, RO ad NQ, nec non AL ad CH, & AD ad CR. Cum sit CH ad CL, ut CK ad CA, sive ut (a) CA ad Ct, erit (b) triangulum HCF æquale ACL; unde etiam (c) HCI æquabitur ADC. Similiter autem erit RC ad CD, ut MC ad CA, sive ut (d) CA ad CE, & triangulum ADC [in Ellipsi] æquabitur (e) RCE, vel (f) RCO: [in Hyperbola vero, cum sit MC (g) ad CA, ut CA ad CE, erit MC ad CE, seu triangulum (h) MRC ad RCE, in (i) ratione duplicata MC ad CA, vel ut (k) idem triangulum MRC ad simile ADC; unde etiam triangulum ADC (l) æquabitur RCE, vel RCO]: ergo triangula HCI, RCO æquantur; estque GOR ad RCO, ut (m) GO ad OC, hoc est ut (n) GR ad RM, sive ut CE (o) ad EM, Aut ut (p) triangulum REC ad RME; ergo GRO triangulum ad HCI, æquale RCO erit, ut idem CHI, quod æquatur RCE, sive ADC, ad RME: suntque GRO, HCI, RME triangula similia, quorum homologa latera GR, CH, RM erunt (q) proportionalia: ideoque rectangulum GRM æquatur (r) quadrato semidiametri CH, seu quartæ parti rectanguli ex diametro transversa RS in suum latus rectum. Q. E. D.

a cor. 5.

prop. 18.

b 15. VI.

Elem.

c 34. I.

Elem.

d cor. 5.

pr. 18.

e 15. VI.

Elem.

f 34. I.

Elem.

g ex cor.

5. pr. 18.

h 1. VI.

Elem.

i def. 10.

V. El.

k 19. VI.

Elem.

l 9. V.

Elem.

m 1. VI.

Elem.

n 2. VI.

Elem.

o per e-

andem.

p 1. VI.

Elem.

q ex 19.

VI. El.

r 17. VI.

Elem.

COROLLARIA.

I. Circulo circa triangulum CMG circumscripto, cuius circumferentiam secet CR in P , erit RP medietas lateris recti ad diametrum RCS pertinentis; Quia rectangulum GRM aequabitur (a) CRP rectangulo, unde CRP erit quarta (b) pars rectanguli ex RCS in suum latus rectum, adeoque ex semidiametro RC in medietatem recti lateris, quae erit PR .

a 35. III.
El. in Ellip., & in
Hyperb.
corol. 1.
prop. 36.
III. El.
b per hanc
prop.

II. Si circulus hic in figura hyperbolica non secaret, sed tangeret semidiametrum CR , coincidente puncto P cum C , unde PR aequalis esset CR ; foret hyperbola (c) aequaliter latera, ob medietatem lateris recti aequalem medietati transversae diametri.

c ex cor.
7. pr. 5.

PROPOSITIO XXV.

Inclinatae ex focis F , V ad quodvis punctum R curvae Ellipticae, aut Hyperbolicae, continent rectangulum VRF aequale quadrato semidiametri CH coniugatae diametro RCS per punctum R ductae, sive quartae parti rectanguli sub transverso RS , & eius recto latere contenti.

Fig. 83.
84.

Ducta enim tangente RG concurrente cum axe NQ in G , & cum axe altero coniugato AB in M ; ductaque ex centro CI parallela VR [quae conveniat cum tangente GM] in I , iuncta IF erit ipsi tangenti (d) perpendicularis.

d ex dem.
prop. 21.

pendicularis: [est vero etiam axis coniugatus AB perpendicularis transverso axi NQ :]
 quare ob angulos rectos MF , MC , transiret circulus per puncta M , I , F , C , super diametro (a) FM descriptus; adeoque (b) re- a ex 21.
 ctangula FGC , IGM erunt aequalia, unde III. El.
 FG ad GM erit, ut (c) IG ad GC , sive ut b ex cor.
 RG ad GV ob parallelas CI , VR ; ergo FGV (d) 1.36.III.
 aequabitur MGR ; unde etiam per puncta V , Elem.
 R , M , F transire poterit (e) circulus, unde c 16.VI.
 angulus FMR aequabitur GVR (essent enim Elem.
 in figura 84. in eodem segmento, & in figura d 16.VI.
 83. uterque cum FVR illi opposito, huic Elem.
 consequenti, duos rectos (f) compleret): sed e ex cor.
 & angulus FRM aequatur (g) VRG ; ergo tri- 1. prop.
 angula FRM , GVR aequiangula sunt, & (h) 36. III.
 similia, ideoque FR ad RM erit, ut (i) GR ad Elem. in
 RV ; & rectangulum VRF aequabitur (k) GRM : Ellip., &
 sed hoc (l) aequatur quadrato semidiametri ex 35.III.
 coniugatae CH , quae tangenti aequidistat, El. in Hyperb.
 seu quartae parti figurae ex transverso RS , f 22. III.
 & eius parametro contentae; ergo etiam il- El., & 13.
 lud rectangulum VRF ipsi aequatur. Q. E. D. I. El.

COROLLARIA.

- I. **H**inc VR (m) est ad semidiametrum RC , g pr. 20.
 ut medietas parametri ad hanc dia- h 4. VI.
 metrum pertinentis, ad RF , quia rectan- Elem.
 gulum VRF aequatur RC in semiparame- i per ea-
 trum; id enim est quarta pars rectanguli md. pr.
 totius diametri RS in totam parametrum. k 16.VI.
 Elem.
 II. Ex terminis diametri RS iunctae ad l propof.
 focum RF , SF pariter continebunt rectangu- praec.
 lum m 16.VI.
 Elem.

lum RFS aequale quadrato semidiametri coniugatae CH , seu quartae parti figurae re-
ctanguli ex ipsa diametro RS in suam pa-
a pr. 4. rametrum: quippe FS (a) aequatur VR , cum
I. Elem. sint bases triangulorum FCS , RCV aequalia
latera FC , CV , & SC , CR circa aequales
angulos ad verticem C habentium; Vnde
 RFS aequatur VRF .

III. Quadrata RF , & RV cum duplo
quadrato coniugatae semidiametri CH , ae-
quantur quadrato QN in Ellipsi; in Hyper-
bola vero eadem quadrata RF , & RV dem-
pto duplo quadrato semidiametri coniugatae
 CH , eidem quadrato axis QN aequantur. Nam
b cor. 1. QN aequatur aggregato (b) ipsarum RF , &
pr. 21. RV in Ellipsi; in Hyperbola vero aequatur
earumdem differentiae; ergo quadratum QN
aequatur ipsarum quadratis, addito in Elli-
psi, & dempto in Hyperbola, duplici rectan-
gulo ipsarum, quod idem est, ac duplum
quadratum CH ; [quippe in Ellipsi quadratum
 QN , vel quadratum summae rectorum FR ,
c 4. II. KV , est aequale (c) quadratis partium FR ,
Elem. RV plus duplo rectorum ex iisdem partibus
d per ha- FRV , seu aequatur quadratis FR , RV plus (d)
nc prop. duplo CH quadrati: in Hyperbola vero sum-
e cor. 1. pta RO aequali RV , ut (e) sit FO par trans-
pr. 21. verso axi QN , quadrata FR , RO , vel FR ,
f 7. II. KV simul sumpta aequantur (f) quadrato FO ,
Elem. plus duplo rectorum FRO ; quare hoc duplo re-
ctorum FRO utrinque ablato, quadrata FR ,
 RO , vel FR , RV simul sumpta, minus duplo
rectorum FRO , vel FRV aequabuntur qua-
drato FO , vel QN .]

IV. Rur.

IV. Rursus in Ellipsi summa ex rectangulo quolibet VRF , & ex quadrato suae semidiametri transversae CR , in Hyperbola vero eorum differentia, semper eiuſdem est quantitatis, nempe aequatur duplo quadrato semiaxis transversi CN , ablato quadrato distantiae foci a centro CV , vel CF . Nam vidimus esse QN quadratum aequale quadrato summae in Ellipsi, vel differentiae in Hyperbola, rectorum VR , FR , idest quadratis VR , & FR plus, vel minus duplo rectangulo VRF ; At quadrata VR , & FR dupla sunt quadrati CR , & quadrati CV (a); ergo duplum quadrati CR cum duplo quadrati CV , plus, aut minus duplo rectangulo VRF , aequatur quadrato QN ; & omnia dimidiando, quadratum CR cum quadrato CV , addito, aut dempto rectangulo VRF , aequatur dimidio quadrati QN , quod est duplum quadrati semiaxis CQ : quare hinc inde ablato quadrato CV , erit [quadratum CR cum rectangulo VRF in Ellipsi, aut minus rectangulo VRF in Hyperbola, aequale duplo quadrati CQ minus quadrato CV , seu erit] summa, vel differentia quadrati CR , & rectorum VRF , aequalis differentiae dupli quadrati CQ ab ipso CV , vel CF quadrato.

V. Et quia rectangulum VRF aequatur (b) quadrato coniugatae semidiametri CH , erit in Ellipsi summa quadratorum CR , & CH , in Hyperbola vero eorum differentia, aequalis summae, aut differentiae quadratorum ex utroque semiaxe CQ , & CB . Nam pariter summa, aut differentia quadratorum CR ,
 CH

a ex Sch.
 general.
 num. V.

b ex hac
 prop.

a ex cor. CH aequabitur duplo (a) CQ quadrati, dem-
praeced. pto quadrato CV: sed quadratum CQ dem-
b ex pr. pto quadrato CV in Ellipsi (b) aequatur re-
 5. II. E- ctangulo QVN, seu (c) quadrato semiaxis CB;
c pr. 20. & in Hyperbola CV quadratum, dempto
d ex ea- QVN, seu (d) CB quadrato aequatur (e) qua-
dem pr. drato CQ, [*hoc est CV quadratum aequale*
e ex pr. est quadratis CB, CQ]; ergo in Ellipsi [*du-*
 6. II. El. *plum quadrati CQ, dempto CV quadrato,*
hoc est] CR quadratum cum CH quadrato,
 aequabitur quadratis CQ, & CB; in Hyper-
 bola vero [*duplum quadrati CQ, dempto*
CV quadrato, seu] differentia quadratorum
 CR, & CH, aequabitur [*duplo quadrati*
CQ, demptis quadratis CB, CQ, seu aequa-
bitur quadrato CQ, dempto CB quadrato,
vel] differentiae quadratorum CQ, & CB.

VI. Hinc quadruplicatis terminis, axi-
 um QN, & AB quadrata simul sumpta in El-
 lipsi aequantur quadratis quarumlibet coniu-
 gatarum diametrorum RS, & HT; & in
 Hyperbola quadratorum ex axibus differentia
 aequalis erit differentiae quorumvis quadra-
 torum ex diametris coniugatis.

f cor. 7. VII. Vnde Hyperbola aequilatera, cuius
prop. 5. axis transversus (f) aequatur parametro, &
post cor. habet axem coniugatum, consequenter sibi
 2. pr. 12. aequalem ob proportionalitatem (g) harum
 trium linearum, [*nempe transversi axis,*
coniugati, atque parametri,] habebit quasli-
 bet alias transversas diametros suis coniuga-
 tis aequales, cum parametris iisdem aequa-
 libus: Nam ubi aequalis est differentia qua-
 dratorum ex axibus, & ex binis coniugatis
 dia-

diametris, si in illis est nulla, pariter in his nulla esse potest.

PROPOSITIO XXVI.

IN Ellipsi, & Hyperbola quaelibet diame-
ter HT est media proportionalis inter axem
transversum NQ, & rectam ipsi HT paral-
lelam RS per aliquem focum F traductam.

Fig. 85.
86.

Ducta enim tangente RG, & ex alio
foco V iisdem HT, RS parallela VD, [quae
producta secet in X diametrum KCM, cui
ordinatur RS,] iungatur RD, quae [ob RE
ad ED, ut FC ad CV,] bifariam secabitur
in E a diametro HT, cui est ordinata, si-
cut FV bifariam (a) divisa est in centro C ab
eadem diametro ipsis FR, VD parallela:
[iam vero ob FO parallelam VX, est FO
ad XV, ut (b) OC ad CX, ut FC ad CV; er-
go sicuti aequantur FC, CV (c), etiam ae-
quari debent FO, XV, itemque OC, CX;
unde parallelae RO, DX in pari a centro
distantia ordinantur diametro KCM, quae
idcirco invicem (d) aequabuntur, adeoque
aequales etiam, & (e) parallelae erunt illas
iungentes XO, DR: harum autem recta-
rum medietates sunt XC, DE, itemque
CO, ER; ergo hae quoque aequales erunt,
& mutuo parallelae, quas cum iungant XD,
CE, OR, sequitur, has quoque aequales (f)
esse, & mutuo parallelas. Itaque FO, quae est
differentia FR ab OR, est etiam differentia
FR a CE; sicuti XV, quae differentia est XD

a cor. 5.
prop. 20.

b 4. VI.
Elem.

c cor. 5.
prop. 20.

d pr. 5.
& 6.

e 33. I.
Elem.

f ex ea-
dem pr.

ab

- ab VD, erit quoque differentia CE ab VD: sed FO ostensa est aequalis XV; ergo etiam differentia FR a CE aequabitur differentiae CE ab VD;] erit ergo CE media arithmetica inter ipsas FR, VD, sive inter FR, & FS, quae ipsi VD aequatur, nam in pari a centro distantia utraque ad curvam inclinatur aequali angulo NfS, aut (a) RFQ, & (b) QVD; quare dupla CE, quae est media, aequatur summae extremarum RS: at CH est media geometrica inter CE, & CG (c), ipsaque CG parallela FR, aequatur semiaxi transverso CN (d); ergo sunt quoque proportionales RS dupla CE, HT dupla CH, & QN dupla CG; Vnde patet propositum.*
- a 15. I. Elem.
b 27. I. Elem.
c cor. 5. pr. 18. d ex pr. 21.

COROLLARIA.

- e 17. VI. I. Elem. **Q**uadratum (e) igitur diametri HT aequatur rectangulo ex recta ipsi parallela RS per focus ducta, & ex axe transverso QN.
- II. Vnde si plures lineae [ZP, SR] per focus traducantur, [sintque ipsis aequidistantes diametri BL, TH; erit ZP in QN ad SR in QN, vel ZP (f) ad SR, ut (g) quadratum BL ad quadratum TH; unde] erunt singulae, [ZP, SR] ut quadrata diametrorum [BL, TH,] ipsis aequidistantium.
- III. Est SR ad MA latus rectum suae diametri MK, cui ordinatur, ut ipsa diameter MK ad axem transversum NQ; nam HT quadratum (h) aequatur AMK; sed & aequatur (i) RS in QN, ergo AMK est aequale
- f 1. VI. Elem.
g ex cor. 1.
h cor. 8. prop. 13. i ex hac prop.

le RS in QN, & ideo est RS ad AM, ut (a) a 16. VI.
MK ad QN. Elem.

IV. Cum RS a diametro MK bifariam
secta sit in O, erit OR quadratum [ad re-
ctangulum KOM, ut (b) parameter AM ad b ex cor.
transversum latus MK, vel ut (c) rectan- 6. prop.
gulum AMK ad quadratum MK : sed rectan- 5. & 6.
gulo AMK aequale est (d) quadratum diame- c 1. VI.
tri coniugatae HT ; igitur OR quadratum e- Elem.
rit ad rectangulum KOM, ut quadratum HT d cor. 8.
ad quadratum MK, vel ut quadratum HC ad pr. 13.
MC quadratum, adeoque permutando, erit
OR quadratum] ad quadratum HC, ut re-
ctangulum KOM ad quadratum MC ; & cum
sint RS, HT, NQ (e) proportionales, adeo- e ex hac
que & earum dimidiae OR, CH, CN, erit prop.
OR quadratum ad quadratum CH, ut (f) f ex 22.
CH quadratum ad quadratum CN, ideoque VI. El.
rectangulum KOM ad quadratum MC, ut
quadratum HC, sive ut rectangulum VMF
huic (g) aequale ad quadratum CN. g ex pro.

V. Et permutando erunt rectangula KOM, VMF, ut quadrata semidiametri CM, & praeced.
femixis CN, sive ut integrorum MK, NQ
quadrata.

VI. Rectangula NFQ, SFR, cum sint, ut
QN quadratum ad HT quadratum (h), [seu h cor. 4.
ut QN quadratum ad (i) rectangulum QN prop. 18.
in SR] erunt, (k) ut QN, SR ; & semper i cor. 1.
rectangula [ZFP, SFR] ex portionibus k 1. VI.
linearum [ZP, SR] per focos trajectarum Elem.
erunt, ut ipsaemet integrae lineae ; [nam re-
ctangulum ZFP est ad rectangulum SFR, ut
CB quadratum ad (l) quadratum CT, vel l cor. 3.
ut prop. 18.

a ex cor. 2. ut quadratum BL ad quadratum TH : sed etiam ZP est ad SR , ut quadratum BL ad quadratum TH (a); ergo rectangulum ZFP est ad rectangulum SFR , ut ZP ad SR .]

b ex pr. preced. c post co. 2. pr. 12. VII. FM erit ad quartam partem parametri MA pertinentis ad diametrum MK , ut eadem diameter MK ad aliam MV ex altero foco inclinatum; quippe VMF (b) aequale CH quadrato, aequatur (c) MK in quartam partem sui parametri.

PROPOSITIO XXVII.

Fig. 87. 88. SUMMA inclinatarum ex focus ad idem punctum Hyperbolae, earumque differentia in Ellipsi, nempe FR , plus, aut minus VR est ad CO distantiam ordinatae RO a centro, ut focorum distantia VF ad semiaxem transversum CN .

Nam tangenti TRG ductis ex foco F , & ex centro C parallelis FH , CM , concurrentibus cum VR in H , M , ductaque CI parallela VR , atque ordinata ad axem RO ; *d pr. 20.* ob angulos FRI , VRT (d) aequales, etiam *e 27. I.* RFH , RHF aequales (e) erunt; quare *Elem.* HR (f) aequatur RF ; unde VH erit summa *f 6. I.* in Hyperbola, & differentia in Ellipsi, *Elem.* dictarum inclinatarum FR , VR ; estque VH ad VF , ut VR ad VG , sive ut CI aequalis (g) CN , ad CG , vel ut (h) CO ad CN (*h cor. 11.* quia CO , CN , CG sunt proportionales); *prop. 9.* ergo VH ad VF est, ut CO ad CN , & permutando, VH summa, vel differentia incli-

na.

natarum a focus, est ad CO distantiam ordinatae RO a centro, ut distantia focorum VF ad semiaxem CN. Q. E. D.

COROLLARIA.

I. **H**inc summae, aut differentiae inclinatarum ex focus [VR, RF, & VB, BF] ad varia puncta [R, & B] curvae hyperbolicae, aut ellipticae, sunt ut distantiae ordinarum a centro [CO, CK] cum sint illae [inclinatarum summae, aut differentiae] ad has distantias in eadem (a) constanti ratione VF ad CN. a ex hac prop.

II. Unde si inclinandae sint ex focus ad diversa curvae Hyperbolicae, aut Ellipticae puncta, lineae [VR, FR, & VB, FB], quarum summae, aut differentiae sint in aliqua data ratione, acceptis in tali ratione distantias a centro [CO, CK], & ordinatis ad axem rectis [OR, KB], inclinatae ex focus ad harum ordinarum terminos, satisficient quaesito.

PROPOSITIO XXVIII.

In omni Sectione Conica ordinata ex foco ad axem FM, ductisque tangentibus MG, NO, erit ipsa FM medietas lateris recti, & NO aequalis NF. Fig. 89.
90. 91.

Esto NX latus rectum, erit (b) in Parabola NF eius quadrans, [seu NX quadrupla erit NF]; estque FM media proportionalis. b pr. 19.

a cor. 1. nalis inter abscissam NF , & ipsum NX [seu
 prop. 4. *inter* NF , & *quadruplam* NF], MF qua-
 b cor. 6. dratum (a) aequale $\frac{1}{2}NX$; ergo FM est [du-
 pr. 9. *pla* NF , seu] medietas eiusdem parametri
 c ex de- NX ; nam inter 1. & 4. mediat 2. Quia
 monstr. vero etiam GF (b) dupla est $\frac{1}{2}N$, est uti-
 d cor. 6. que GF aequalis $\frac{1}{2}M$, quae eiusdem FN
 prop. 5., est (c) dupla, [*cumque sit* GF ad FM , ut
 & 6. NG ad NO , est] etiam NG aequalis NO :
 e 1. VI. unde NF aequalis GN , aequatur NO .
 Elem. In aliis autem sectionibus rectangulum
 f ex pr. QFN ad quadratum MF . est, ut traniver-
 20. sum (d) latus QN ad rectum NX , sive ut (e)
 g 14. V. QNX rectangulum ad NX quadratum; & per-
 Elem. mutando QFN ad QNX , ut quadratum MF
 h ex pro. ad NX quadratum; Sed primum (f) est quar-
 20. ta pars secundi; ergo & (g) tertium est quar-
 i cor. 9. ta pars quarti; adeoque MF est medietas
 prop. 9. NX , ut illius quadratum sit quarta pars hu-
 ius. Quia vero QFN est pars (h) quarta QNX ,
 aequabitur rectangulo ex medietate transversi,
 nempe CN in parametri medietatem MF : qua-
 re cum sit QFN aequale etiam rectangulo
 CFG (i); erit CN in MF aequale ipsi CFG ;
 k cor. 11. unde CF ad CN , sive (k) CN ad CG erit,
 pr. 9. ut MF ad FG , scilicet ut ON ad NG ; sed
 etiam FN ad NG est in eadem ratione CF ad
 CN , aut CN ad CG , quia dividendo, e-
 tiam terminorum [*continue proportionalium*
 CF , CN , CG] differentiae [FN , NG]
 sunt, ut ipsi termini proportionales, [*nem-
 pe ut* CF ad CN , *vel ut* CN ad CG];
 l ex pr. ergo ON est aequalis (l) FN , cum ad NG
 9.V. El. utraque habeat eandem rationem. Q. E. D.
 CO.

COROLLARIA.

I. IN Parabola GF aequatur (a) FM, in a ex de-
 aliis autem Sectionibus inaequalis est, *mostrat.*
 inratione tamen GN ad NO, sive (b) ad NF *buius pr.*
 huic aequalem; estque GN ad NF, ut GQ *b ex hac*
 ad QF (c), quia secatur harmonice diameter *prop.*
 ab ordinatae, & tangentis occurfu cum suis *c cor. 12.*
 terminis; ergo GF ad FM est etiam, ut GQ *pr. 9.*
 ad QF.

II. Et quia in Hyperbola GQ est minor
 QF, in Ellipsi vero illa maior ista, ideo GF
 semper minor est in Hyperbola ordinata FM,
 in Ellipsi vero maior.

III. Iuncta FO, erit angulus NFO semi-
 rectus (d), ob latus NF aequale ipsi NO, *d cor. 11.*
 [& rectum angulum FNO.] *pr. 32.*

IV. [Hinc sicuti FN est aequalis NO, *El.*
 ita & FQ aequari debet QE; nam quadra-
 tum semiaxis, transverso NQ coniugati ae- *Fig. 90.*
 quatur tam rectangulo (e) QE in NO, *91.*
 quam (f) rectangulo QFN; igitur rectan-
 gulum QE in NO aequabitur rectangulo *e ex pr.*
 QFN, eritque (g) proinde FQ ad QE, ut *18.*
 NO ad FN: sed NO aequatur FN; ergo *f ex pr.*
 etiam FQ aequari debet QE.] *20.*

PROPOSITIO XXIX.

g 16. VI.
Elem.

Isdem positis: ordinata ad axem quavis a- *Fig. 89.*
 lia TBH, secante tangentem GM in A, *90. 91.*
 iuncta ex foco ad curvam recta FH erit ae-
 qualis BA.

H

Re-

Rectangulum enim TAH ad quadratum
 tangentis AM est, ut quadratum NO ad
 quadratum OM; sed NO aequatur NF (a);
 ergo est etiam ut quadratum NF ad qua-
 dratum OM, vel ut quadratum FB ad
 quadratum AM, ita rectangulum TAH ad
 idem quadratum AM; quare (b) illud re-
 ctangulum aequatur FB quadrato; & u-
 trinque addito quadrato BH, erit TAH
 rectangulum, cum quadrato BH aequale,
 utrique simul sumpto quadrato FB, &
 BH; idest quadratum BA (c) aequabitur qua-
 drato (d) FH: ergo ramus ex foco FH ae-
 quatur ipsi BA ordinatae, ad tangentem GM
 extensae. Q. E. D.

[Scholium .]

Fig. 91. [Eodem ferme ratiocinio liquet, ramum
 etiam Fb, ductum ex foco F unius Hyperbo-
 lae TNH ad perimetrum alterius oppositae
 bQt, aequari ordinatae ba, ad tangentem
 aM extensae; nam ob parallelas FM, EQ,
 ab, est FG ad MG, ut (e) GQ ad GE, ut (f)
 Qb ad Ea, ideoque summa antecedentium
 Fb est ad consequentium summam aM,
 ut (g) unum antecedens FG ad suum conse-
 quens MG, vel ut alterum antecedens GQ
 ad suum consequens GE, vel de novo ut horum
 antecedentium (h) summa FQ ad summam suo-
 rum consequentium ME; itaque est Fb ad aM,
 ut FQ ad ME: sed FQ est aequalis QE (i);
 ergo est quoque Fb ad aM, ut QE ad ME,
 & Fb quadratum ad quadratum aM, ut
 qua-

quadratum QE ad quadratum ME : sed etiam
 rectangulum $t a b$ est ad quadratum tangen-
 tis $a M$, ut quadratum QE ad (a) quadra- a ex pr.
 tum ME ; ergo quadratum $F b$ est ad quadra- 16.
 tum $a M$, ut rectangulum $t a b$ ad idem qua-
 dratum $a M$; quare $F b$ quadratum aequatur
 rectangulo $t a b$; & utrinque addito quadra-
 to $b h$, erit $t a b$ rectangulum, cum quadra-
 to $b h$ aequale utrique simul sumpto quadrato
 $F b$, & $b h$, idest quadratum $b a$ (b) ae- b 6. II.
 quabitur $F h$ quadrato (c); ergo ramus ex Elem.
 foco $F b$ aequatur ipsi $b a$.] c 47. I.
 Elem.

COROLLARIA.

I. **H**inc constat, rectangulum TAH , ex or-
 dinata axi , ad tangentem GM pro-
 tensa, in eius partem externam, aequari
 quadrato BF , distantiae foci ab ordinata.

II. Hinc quaelibet Sectio Conica descri-
 bi poterit, si in triangulo rectangulo BFM
 productis lateribus GF , GM , & ductis quibus-
 libet ordinatis BA , $b a$ ipsi MF parallelis, ex
 fixo puncto F ad ipsas inclinentur FH , Fh
 dictis ordinatis aequales, erunt enim puncta
 H , h ad parabolam, si latus GF sit (d) ae- d cor 1.
 quale FM ; ad Ellipsim autem si GF sit (e) pr. præc.
 maius FM ; ad Hyperbolam vero (& etiam e cor. 2.
 ad eius (f) oppositam), si GF (g) minus FM . pr. præc.

III. Vbi tangens MG ex termino ordi- f ex Sch.
 natae ex foco FM ducta, concurrat cum a- huius pr.
 xe, si agatur GPK parallela ordinatis, dice- g cor. 2.
 tur haec quoque in Ellipsi, & Hyperbola, pr. præc.
 (ut in Parabola (h) indicavimus) Linea h pr. 19.

a pr. 28. *sublimitatis*, ad quam ex quovis curvae puncto H ducta HK axi parallela, uti etiam MP, erit semper ramus FH ex foco ad quodlibet punctum H ductus, ad ipsam HK, ut FM ad MP, sive ut FN, aut NO ipsi (a) aequalis, ad NG: quippe in eadem ratione [FM ad MP, vel FM (b) ad FG, vel NO (c) ad NG,] est etiam (d) AB ad BG, adeoque & FH ad HK, cum sint illis aequales (e).

IV. Quin etiam, si ex foco ad lineam sublimitatis ducatur quaelibet inclinata linea FHS, ductoque alio ramo FL, agatur ipsi FS parallela LR ad eandem sublimitatis lineam terminata, in qualibet Sectione, erit FH ad HS, ut FL ad LR, ductis enim axi parallelis HK, LP, cum sit FH ad HK, ut (f) FL ad LP; & ob similia triangula KHS, PLR, sit HK ad HS, ut (g) LP ad LR, erit ex aequo FH ad HS, ut FL ad LR.

PROPOSITIO XXX.

Fig. 93. 94. **S**I ex contactu Hyperbolae, aut Ellipsis, ducatur tangenti perpendicularis MP ad axem transversum terminata, & ex centro C in eandem tangentem agatur perpendicularis CS, rectangulum ex PM in CS aequabitur quadrato semiaxis coniugati CA, seu quartae parti figurae rectanguli ex transverso latere in suum rectum.

Ordinentur ad utrumque axem MK, MR. Similia erunt triangula HCS, PMK: ob aequidistantia enim latera SC, MP, angulus MPK

MPK (a) aequatur SCP, adeoque & CHS; quia utervis [*angulorum SCP, CHS*] cum HCS (b) rectum complet, suntque anguli recti MKP, HSC pariter aequales: igitur est MP ad MK, ut (c) CH ad CS; quare PM in CS aequatur (d) CH in MK, sive in CR illi (e) aequalem: at HCR aequatur (f) CA quadrato; ergo pariter PM in CS eidem quadrato minoris semiaxis aequatur, seu quartae (g) parti rectanguli ex axe transverso in suam parametrum. Q. E. D.

COROLLARIA.

I. Quoniam etiam rectangulum ex verticalibus tangentibus QE, NO, eidem quadrato minoris semiaxis (h) aequatur, etiam huic aequale erit rectangulum ex PM in CS; unde QE ad CS erit, ut (i) PM ad NO.

II. Et ob similitudinem (k) triangulorum [*rectangulorum*] EGQ, CGS, PGM, OGN, [*quibus communis est angulus G,*] cum sit QG ad QE, ut GS ad CS, ut GM ad MP, ut GN ad NO; sintque consequentes proportionales, [*nempe QE ad CS, ut (l) MP ad NO,*] etiam antecedentes proportionales erunt; nempe QG ad GS, ut GM ad GN: unde rectangula QGN, MGS erunt (m) aequalia.

III. Similiter [*ob similia memorata triangula,*] est QG ad GE, ut (n) GS ad GC, ut GM ad GP, ut GN ad GO: Sed latera QG, GS, GM, GN, quae sunt antecedentes

a 29. I.
Elem.
b cor. 6.
pr. 32.
I. Elem.
c 4. VI.
Elem.
d 16. VI.
Elem.
e 34. I.
Elem.
f cor. 5.
prop. 18.
g post cor.
2. pr. 12.

h pr. 18.

i 16. VI.
Elem.

k 4. VI.
Elem.

l ex cor.
praeced.

m 16. VI.
Elem.

n 4. VI.
Elem.

a coroll. rationum termini, proportionalia (a) sunt; praeced. ergo] & reliqua latera GE, GC, GP, GO [quae sunt earumdem rationum termini consequentes,] proportionalia erunt; adeoque re-

b 16.VI. $\angle$ angulum EGO (b) aequabitur CGP.

Elem.

PROPOSITIO XXXI.

Fig. 95. 96. 97. **S**I ex quolibet puncto M cuiusvis Sectionis Conicae ducta ad tangentem ME perpendicularis MP, cum axe conveniat in P, & ex aliquo foco F ducto ramo FM, in ipsum ex P ducatur perpendicularis PD, erit portio MD aequalis semiparametro axis.

In Parabola id manifestum est, nam ducta diametro MR axi parallela, & ordinata ad axem MK, triangula MPD, PMK aequalia, & similia erunt, quia [a rectis (c), seu aequalibus angulis PME, PMS, ablatis utrinque aequalibus (d) DME, RMS, superest] angulus DMP aequalis PMR: [huic vero aequalis est alternus (e) MPK; ergo angulus DMP etiam] aequabitur MPK, unde cum [in triangulis MPD, MPK ad D, & K rectangulis] eadem sit hypothenuia MP, etiam latera (f) homologa DM, PK aequalia erunt: sed KP subnormalis aequatur medietati lateris recti (g); ergo eidem aequalis erit MD.

c ex hypothesi.
d ex pr. 19.
e ex 27. I. Elem.
f ex 26. I. El.
g cor. 16. prop. 9.

In Ellipsi autem, & Hyperbola, ducta ex centro ad tangentem recta CI parallela ramo FM, & CS perpendiculari, seu parallela MP, erit angulus ICS aequalis PMD; utervis enim cum CIS, aut FME huic aequali

re-

rectum (a) complet: unde in triangulis (b) a cor. 6.
 similibus ICS, PMD, est IC ad CS, ut MP pr. 32.
 ad MD, & rectangulum ex IC in MD ae- I. Fl.
 quatur (c) CS in MP; sed hoc (d) aequatur b 4. VI.
 quartae parti rectanguli ex axe QN in suam Elem.
 parametrum, idest CN in semiparametrum; c 16. VI.
 ergo & illud: quare cum sit IC aequalis se- Elem.
 miaxi CN (e), MD aequatur semiparametro. d per pr.
 Q. E. D. praeced.

e pr. 21.

COROLLARIUM.

Ducto etiam ramo VM, & in ipsum ex Fig. 96.
 P ducta perpendiculari PR, erit MR 97.
 aequalis semiparametro; nam [si a rectis (f) f ex hy-
 seu aequalibus angulis PMG, PMI in Elli- potthesi.
 psi, aut PMG, PMY in Hyperbola, auferan- g pr. 20.
 tur aequales (g) anguli DMG, RMI in
 Ellipsi, aut DMG, RMY in Hyperbola,
 etiam residui DMP, RMP aequales erunt: h ex hy-
 recti vero (h) sunt anguli D, & R; ergo e- potthesi.
 tiam (i) aequantur reliqui DPM, RPM, i cor. 9.
 ideoque] triangulorum MPD, MPR latera pr. 32.
 omnia sunt (k) aequalia, nempe MD ipsi MR, I. Elem.
 & PD alteri PR, ob aequales angulos DMP, k 26. I.
 RMP, nec non DPM, & RPM, [communi Elem.
 lateri PM adiacentes.]

PROPOSITIO XXXII.

Rectangulum ex distantis centri Ellipsis, Fig. 96.
 aut Hyperbolae a concursu tangentis MG 97.
 cum axe, & concursu perpendicularis MP
 cum eodem, nempe GCP, aequatur quadra-

H 4

to

to distantiae cuiusvis foci a centro CF , aut CV .

- a cor. 5.** Est enim VG ad GF , ut (a) VP ad PF ;
prop. 21. ergo componendo in Ellipsi, & dividendo in Hyperbola, erit VG plus, aut minus GF ad GF , ut VP plus, aut minus PF ad PF ;
 [sed VG , plus GF in Ellipsi est aequalis VF , cum dupla FG , vel aequalis (b) duplae CF , cum dupla FG , vel aequalis duplae CG : item VG , minus GF in Hyperbola aequatur rectae VC , plus CG , minus GF , seu (c) rectae CF , plus CG , minus GF , seu aequatur duplae CG ; igitur dupla CG est ad GF , ut VP plus, aut minus PF ad PF ,] idest
b cor. 5. VF , cum dupla FG , vel aequalis (b) duplae CF , cum dupla FG , vel aequalis duplae CG :
pr. 20. CG : item VG , minus GF in Hyperbola aequatur
c per i- VC , plus CG , minus GF , seu (c)
dem cor. CF , plus CG , minus GF , seu aequatur duplae CG ; igitur dupla CG est ad GF ,
d per i- ut VP plus, aut minus PF ad PF ,] idest
dem.cor. dupla CG ad GF , ut dupla (d) CF ad PF ; ac sumptis antecedentium medietatibus, erit CG ad GF , ut est CF ad PF ; ac demum eadem antecedentia ad differentiam terminorum in Ellipsi, vel ad summam in Hyperbola, comparando, erit CG ad CG minus, aut plus GF , (quae erit CF), ut ipsa CF ad CF minus, aut plus PF , (quae est CP).
e 17. VI. Quare GCP (e) aequatur quadrato ipsius CF ,
Elem. aut VC , cum sint continue proportionales CG , CF , CP . Q. E. D.

COROLLARIA.

I. **H**inc quadratum semiaxis CN ad quadratum distantiae foci a centro CF est, ut CK ad CP ; nempe ut distantia ordinatae ad axem MK a centro, ad distantiam concursus perpendicularis MP cum axe ab eodem
 dem

dem centro; nam CN quadratum aequatur (a) *a cor. 11.*
 GCK, & CF quadratum vidimus (b) aequa- *pr. 9.*
 ri GCP, quae rectangula sunt, ut CK (c) *b in hac*
 ad CP; [ergo in hac ratione est etiam qua- *prop.*
 dratum CN ad CF quadratum]. *c 1. VI.*

II. Vnde CK ad CP est semper in ea- *Elem.*
 dem constanti ratione CN quadrati ad CF
 quadratum, ubicumque sumptum fuerit pun-
 ctum illud M.

PROPOSITIO XXXIII.

Fig. 98.

IN omni Sectione Conica si tangentes BE, *99. 100.*
 DE concurrant in E, recta ex E ducta,
 secans Sectionem in A, H, & rectam iun- *d ex 5.*
 gentem contactus BD in I, erit harmonice *secund.*
 divisa in his punctis, nempe resultabit EH *defin.*
 ad HI, ut (d) EA ad AI.

Ducatur per punctum E diameter bise-
 cans chordam BD in K, qui & bisecabit a-
 lias illi parallelas ex punctis A, & H ductas,
 AM, HS, in punctis L, R, quae concurrant
 cum una tangentium EB in O, & P. Erit ergo
 [ut (e) RE ad EL, ita PR ad OL, & HR ad AL, *e cor. 1.*
 adeoque etiam erit] ut (f) quadratum RE *prop. 4.*
 ad quadratum EL, ita quadratum PR ad *VI. El.*
 quadratum OL, & quadratum HR ad qua- *f pr. 22.*
 dratum AL, & residuum rectangulum (g) *VI. El.*
 HPS ad AOM; sed haec rectangula sunt, *g 6. II.*
 ut (h) quadrata tangentium PB, OB; ergo *Elem., &*
 quadratum PB ad quadratum OB est pariter, *19. V. El.*
 ut quadratum RE ad quadratum EL, sive ut *h cor. 3.*
 qua- *pr. 16.*

a def. 5. quadratum PE ad EO quadratum. Est itaque tangens EBP harmonice (a) secta, cum
secund. defn. sit PE ad EO, ut PB ad BO; quare etiam
 ab iisdem parallelis PR, BD, OM secta (b)
b ex pr. 10. VI. erit EH harmonice: eritque HE ad EA, ut
 HI ad IA. Q. E. D.
Elem.

COROLLARIA.

I. **V**icissim si ex puncto E alicuius tangenti-
 tis EB agatur EH secans Conicam
 Sectionem in A, & H; & fiat, ut HE ad
 EA, ita HI ad IA, & iuncta BI occurrat sectio-
 ni in D, iuncta ED erit pariter tangens: nam si
 tangens ex E ad illam partem ducta non occur-
 reret sectioni in D, sed in alio puncto [T] ip-
 sam tangeret, ex hoc alio contactu ducta re-
 cta [TB] ad contactum B, secaret AH in
 alio puncto [V] diverso ab I, cuius partes
 [HV, VA] forent pariter in ratione HE
 ad EA [seu (c) HI ad IA,] ob harmonicam
c ex hy- ipsius divisionem. Est autem impossibile, quod
potest. HA secetur in eadem ratione HI ad IA in a-
 lio puncto [V] diverso ab I; ergo tangens
 ex E ducta ad partes D, non alibi curvam
 tangere potest, quam in ipso D.

II. Pariter si ex puncto E extra Sectio-
 nem Conicam ducta secans EAH, harmonice
 in illis punctis, & in I secta sit, ducta ex
 puncto E diametro, & ex I ad ipsam diame-
 trum ordinata BID, iunctae EB, ED erunt
 tangentes; nam si alibi tangerent, iungens
 contactus ipsam EH harmonice secaret extra
 punctum I, quod est impossibile.

III. Si-

III. Similiter si binae secantes ex E ductae, EAH, EMS in punctis aliis I, X, & in praecedentibus fuerint harmonice sectae, ducta recta IX sectionem secante in B, D, iunctae EB, ED erunt tangentes, ob eandem rationem.

PROPOSITIO XXXIV.

EX concursu E tangentium ED, EB, ductis binis secantibus Sectionem Conicam EAH, EMS in punctis A, H, & M, S, iuncta MA, & SH, aut erunt parallelae iungenti contactus BD (ut in figuris propositionis praecedentis), aut in unum, idemque punctum T ipsius rectae BD concurrent, sive intra, sive extra Sectionem.

Fig. 101.
102.103.

Si enim AM sit parallela BD, erit EA ad AI, ut (a) EM ad MX; Atqui EA ad AI est, ut EH ad HI (quia harmonice secta est EH, estque EH ad EA, ut HI ad AI), & similiter, ut EM ad MX, ita ES ad SX; ergo [EH est ad HI, ut (b) ES ad SX, & permutando, EH ad ES, ut HI ad SX, seu ut (c) reliqua EI ad reliquam EX, vel ut (d) EA ad EM; quare permutando,] EH ad EA est, ut ES ad EM, [& dividendo, HA ad AE, ut SM ad ME]: unde etiam HS parallela (e) est AM, & BD. Si vero non sint parallelae, sed HS concurrat cum BD in T, ductis per A, & M rectis YAZ, FMG parallelis HT, convenientibus cum TI in Y, & F, ac cum iuncta ET in Z, & G, erit HT ad AZ, ut (f) HE ad EA, sive (g) HI ad IA, vel

a 17. VI.
Elem.

b ex pr.
11. V. El.

c 19. V.
Elem.

d cor. 1.
prop. 4.
VI. El.

e pr. 2.
VI. El.

f cor. 1.
prop. 4.
VI. El.

g ex pr.
praeced.

a ex pr. 4. vel ut (a) eadem HT ad AY, ob similia triangula
VI. El. la TIH, IAY; quare erit AZ (b) aequalis
b prop. 9. AY. Similiter erit MG aequalis MF; quia
V. Elem. cum sit SE ad EM, ut (c) SX ad XM, erit
c ex pr. quoque ST ad MG, ut eadem ST ad MF ob
praeced. similia triangula TXS, MXF; ergo iuncta
d ex cor. TM erit in directum ipsi (d) MA, quoniam in
2. pr. 4. triangulo YTZ rectae YZ, FG parallelae in
VI. El. eadem aequalitatis ratione secantur: unde
 eadem linea debet esse TMA, alias iuncta
 linea AT, si non transiret per M; bifariam
 secaret FG in alio puncto diverso ab M;
 quod est absurdum. Itaque rectae HS, AM
 conveniunt in idem punctum T rectae BD.
 Q. E. D.

COROLLARIA.

Fig. 104. I. SI rectae secantes EAH, EMS sint infi-
105. nities proximae, rectae AM, HS,
 [utpote arcuum infinite parvorum AM, HS
chordae] infinite parvae, convenient cum
 partibus infinitesimis suae curvae, adeoque
 productae ad punctum T rectae BD convenien-
 tes, erunt ipsius Conicae Sectionis tangen-
 tes. Quare si quaelibet linea EAH ex con-
 cursu duarum tangentium E, secans Sectio-
 nem in A, H, deducatur, atque ex pun-
 ctis A, H aliae tangentes ducantur, conve-
 nient ad punctum T rectae BD iungentis prio-
 res contactus: seu ducta una tangente AT,
 concurrente cum ipsa BD in T, iuncta TH
 erit tangens.

e ex pr.
praeced.

II. Et recta TB erit harmonice (e) divisa
 in

in punctis T, D, B, & in concursu I cum illa secante, nempe erit BT ad DT, ut BI ad ID.

PROPOSITIO XXXV.

EX concursu E tangentium EB, ED ducta quavis secante EAIH, concurrente cum BD, iungente contactus, in I, si ipsi BD agatur parallela AM, iuncta HM bifariam secabit BD in K, & ipsi BD ductae ex E parallelae EV, occurrens in V erit harmonice secta ad puncta H, K, M, V, nempe erit HV ad VM, ut HK ad KM.

Fig. 106.
107.

Quoniam aequidistantes sunt BD, AM, EV, in eadem utique ratione secantur ab ipsis EH, & VH; quare cum EH sit ab illis harmonice (a) secta, etiam VH ab iisdem harmonice secta erit; ideoque HV est ad VM, ut HK ad KM; sed ducta EK secante AM in L, & HG parallelam AM in G, erit ut HV ad VM, sive (b) ut HE ad EA, ita HG (c) ad AL, atque ita (d) HK ad KM, adeoque (e) & HG ad LM (ob similia triangula GKH, LKM): ergo est HG ad AL, ut eadem HG ad LM, ideoque (f) AL aequatur LM; unde erit AM ordinata ad diametrum, cui ordinatur etiam eius parallela BD, transeuntem per concursum tangentium E, qualis erit ipsa ELK; unde & BD secta est bifariam in K ab ipsa secante HMV.
Q. E. D.

a pr. 33.
b ex pr:
2.VI. El.
c cor. 1.
prop. 4.
VI. El.
d ex demonstr.
e prop. 4.
VI. El.
f prop. 9.
V. El.

CO.

COROLLARIA.

I. **H**inc si per medium punctum K rectae BD , iungentis duos contactus, trahatur quaelibet recta HK secans curvam in H , M , & EV ipsi BD parallelam, in V , erit in his punctis V , M , K , H , harmonice secta; [*ducta enim secante $EAIH$, iungatur AM , quae parallela erit rectis BD , EV , alioquin iuncta HM non transiret (a) per medium punctum K contra hypothesis; igitur sunt parallelae BD , AM , EV , ideoque HV harmonice (b) secta erit in punctis V , M , K , H .*]

a ex hac
prop.

b ex hac
prop.

c cor. 1.
huius pr.

d ex pr.
33.

II. Si ex quolibet puncto V rectae EV parallelae BD ducatur sectionis tangens VA , & ex A per medium punctum K rectae BD agatur recta AK , occurrens sectioni in S , etiam iuncta VS erit tangens; cum enim VH [*transiens per medium punctum K ,*] harmonice (c) secta sit in V , M , K , H , sitque VA tangens, debet esse tangens etiam VS ; si enim alibi tangeret supra, aut infra punctum S , recta iungens contactus secaret MH [*in puncto aliquo Z , nempe*] alibi quam in K , ubi secat ipsam recta AS ; sed (d) recta iungens contactus secat harmonice ipsam secantem, ex concursu tangentium ductam; ergo [*etiam in puncto Z , nempe*] alibi quam in K secaretur HM in ratione HV ad VM , quae eadem iam est, ac ratio HK ad KM , id quod est impossibile.

III. Hinc habetur, quod si per idem a-
li-

liquod punctum K innumerae lineae SA , HM ducantur, & ex eorum terminis tangentes ducantur, invicem convenient, (dummodo punctum K non sit centrum sectionis; tunc enim quaelibet paria tangentium, ex terminis diametrorum ductarum per centrum, [cum parallela essent ordinatis ad easdem diametros (a), utique etiam mutuo] parallela forent, neque invicem ulquam convenirent) in eadem recta linea EP , ducta parallela illi rectae BD , (quae per illud punctum K bifariam secabitur,) ex puncto concursus E tangentium ab illius extremitatibus ductarum BE , DE ; nempe tam SV , AV , quam MP , HP conveniunt ad eandem lineam VEP ; [cum enim AS non sit (b) diameter, cui ordinatur BD , utique tangens AV non erit eidem BD (c) parallela, adeoque nec parallela erit alteri VEP , quae ponitur aequidistans rectae BD ; quare tangens AV occurret (d) rectae VEP in aliquo puncto V : recta autem AS transit per medium (e) punctum K iungentis contactus BD ; ergo etiam SV (f) sectionem tanget in S , ideoque tangentes, ductae ex terminis rectae SA , mutuo convenient in linea VEP . Eandem ob causam in eadem linea VEP convenient quoque tangentes reliquae, ductae ex terminis rectae HM ; unde liquet propositum.]

IV. Vnde si per focum F quaevis linea traiceretur RS , tangentes ab eius extremitatibus ductae RV , SV convenient in V ad lineam tublimitatis EV , quae per concursum tangentium ex terminis ordinatae per fo-

a ex pr.
14.

b ex hyp.
potbesi.

c ex pr.
14.

d ex Sch.
prop. 31.

e ex hyp.
potbesi.

f ex cor.
2.

Fig. 108.
109.

focum ductarum, deducitur parallela ipsi ordinatae, de qua dictum est in prop. 19. de Parabola, & in cor. 3. pr. 29. de Ellipsi, & Hyperbola.

PROPOSITIO XXXVI.

Fig. 108.
109.

EX foco F cuiusvis Conicae Sectionis ductis ad curvam duobus ramis FA , FB , & ex ipsis punctis A , B ductis tangentibus BD , AD convenientibus in D , iuncta DF bifariam secabit angulum AFB ab ipsis ramis contentum.

Occurrat DF Sectioni in R , S , ac rectae BA , quae iungit contactus, in I ; ductisque tangentibus RV , SV , hae convenient (a) cum ipsa BA in eodem puncto V , idemque punctum V erit ad lineam sublimitatis EV (b): quare ductis ad ipsam lineam sublimitatis perpendicularibus AH , BP , erit ut BP ad AH , ita (c) BV ad VA , sed quia BV harmonice (d) secta est in punctis B , I , A , V , est BV ad VA , ut BI ad IA ; ergo [BP ad AH est, ut BI ad IA , ideoque] erit BI ad IA , ut BF ad FA , quae sunt pariter, ut BP ad AH , cum sit tam BF ad BP , quam FA ad AH in eadem ratione FN ad NE (e). Itaque Angulus AFB secatur bifariam a recta DF , cum basis AB secetur in I in ratione (f) laterum trianguli ABF . Q. E. D.

a cor. 1.
prop. 34.
b cor. 4.
pr. 35.
c cor. 2.
prop. 34.
d cor. 2.
prop. 34.
e cor. 3.
prop. 29.
f 3. VI.
Elem.

CO.

COROLLARIA.

I. **H**inc si rami ex foco sint in directum, ut resultat per quamlibet rectam SR per focum traductam, ductis ab eius extremis tangentibus SV, RV convenientibus cum linea sublimitatis in V, iuncta VF erit ipsi RS perpendicularis, quia anguli SFV, RVF duobus rectis aequantur, quorum medietas est quilibet angulus VFS, aut VFR rectus, uti de Parabola ostensum est supra (a).

a cor. 9.
prop. 19.

II. Per quodlibet punctum A curvae interceptae inter terminos R, S rectae per focum traductae, ducatur alia tangens AT, occurrens tangentibus RV, SV ad puncta G, T, iunctae ad focum rectae GF, TF angulum rectum GTF comprehendent, quia angulus GFA erit (b) medietas anguli RFA, & angulus AFT (c) medietas anguli AFS, adeoque GFT est medietas duorum rectorum, quibus (d) aequantur RFA, AFS, [indeque rectus erit angulus GFT.]

Fig. 110.
111.

b per hanc prop.
c per eandem.
d 13. I. Elem.

PROPOSITIO XXXVII.

EX tangente Hyperbolae ANR ad verticem cuiusvis diametri NQ sumantur hinc inde partes NA, NR aequales semidiametro coniugato CG, sive quarum quadrata sint aequalia quartae parti rectanguli sub transverso latere QN, & sub recto NS, tum ex centro C iunctae CA, CR utcumque producantur, hae ad curvam hyperbolicam semper

Fig. 112.

I

pro-

propius accedent, quam pro quolibet dato intervallo P , numquam tamen cum ipsa convenient. Dicantur autem hae rectae *Asymptoti* ipsius Hyperbolae.

Ordinata enim ad eandem diametrum recta MKV parallela tangenti, secante dictas rectas asymptotos in D, Z , erit [DK ad CK ,
 a cor. 1. ut AN (a) ad NC , seu] quadratum DK ad
 prop. 4. quadratum CK , ut (b) quadratum AN , quod
 VI. El. est quarta (c) pars rectanguli QNS , ad qua-
 b 22. VI. dratum NC , quod est pariter quarta pars qua-
 Elem. drati QN , adeoque ut rectangulum QNS ad
 c ex hy- quadratum QN , sive ut (d) rectum latus NS
 potest. ad transversum QN , quae pariter est ratio
 d 1. VI. quadrati ordinatae MK (e) ad rectangulum QKN :
 Elem. quare cum sit totum quadratum DK ad to-
 e cor. 6. tum quadratum CK , ut quadratum MK ex
 prop. 5. priori ablatum, ad rectangulum QKN sum-
 f 19. V. ptum ex posteriori, residuum (f) quoque il-
 Elem. lius ad residuum huius, nempe (g) rectan-
 g 5. II. gulum DMZ ad quadratum (h) CN erit in
 Elem. eadem ratione quadrati AN ad CN : Vnde
 h 6. II. patet, esse dictum rectangulum DMZ aequa-
 Elem. le (i) quadrato AN , sive rectangulo ANR ;
 i 9. V. ergo ut MZ ad NR , ita (k) AN ad DM ,
 Elem. estque semper prima [MZ maior KZ , adeo-
 k 16. VI. que] multo maior secunda [NR]; ergo &
 Elem. tertia [AN] maior est quarta [DM]; i-
 deoque cum producta in infinitum Hyperbola
 semper maior, ac maior fiat MZ ipsa NR ,
 etiam AN semper multo maior evadet inter-
 vallo DM , quod continuo minuetur in infini-
 tum, uti crescit magis, ac magis in infinitum
 ipsa

ipsa MZ ; ita ut ratio illa AN ad DM maior fieri possit qualibet data ratione AN ad P , uti maior eadem ratione potest fieri ratio MZ ad NR ; quia crescere potest in infinitum, tam ordinata MK Hyperbolae, quam ordinata ZK trianguli, & ipsarum quaelibet, ac multo magis utriusque summa MZ evadere potest maior qualibet data, in maiori recessu a vertice N ipsius Hyperbolae. Accedit ergo CA magis, ac magis ad curvam Hyperbolae NM , a qua minori semper intervallo DM distat, quod minus esse potest quolibet dato P , nec umquam cum ipsa penitus concurret, quia semper punctum M aliquo modo distabit a puncto D , ut esse possit rectangulum DMZ aequale quadrato AN , uti iam est demonstratum.

COROLLARIA.

I. **E** Aedem rectae Asymptoti ultra angulum C continuatae abscindent pariter ex oppositi verticis tangente rectas QE , QX prioribus [AN , NR] aequales, ob similitudinem (a) triangulorum QEC , CAN , [itemque a 4. VI. QXC , CNR], quorum aequalia sunt latera *Elem.* [homologa] QC , & CN : unde patet ipsasmet CE , CX evadere eodem modo. Asymptotos oppositae Hyperbolae QI , cuius idem est latus transversum, & latus rectum.

II. Quaelibet uni asymptoto parallela BH intra angulum ACR ducta, Hyperbolae occurret; quia intervallum parallelarum idem semper manet, dum intervallum Hyper-

bolae ab asymptoto semper minus evadit quolibet dato.

III. Multo magis quaelibet BC angulum ACR dividens, Hyperbolam secabit; quippe eius distantia ab asymptoto semper augebitur, dum Hyperbolae distantia subinde minuitur.

IV. Patet aequalia esse rectangula DMZ, dmz a portionibus quarumlibet parallelarum diametro ordinatarum, per Hyperbolae curvam, & per asymptotos sectis, contenta; quippe singula (etiam DVZ, & duz) quadrato AN sunt (a) aequalia.

a ex demonstra.

huius pr.

b cor. 2.

prop. 4.

VI. El.

c per ha-

nc prop.

d ex 31.

III. El.

e ex hac

prop.

f ex cor.

7. pr. 25.

g ex cor.

7. pr. 25.

h ex hac

prop.

i ex 31.

III. El.

V. Etiam partes hinc inde acceptae inter curvam, & asymptotos, nempe DM, & VZ aequales sunt; nam [ob parallelas AR, & VZ, quas secat diameter QCK, est AN ad NR, ut (b) DK ad KZ; unde] ut AN (c) aequatur NR, ita DK aequatur KZ, & ordinata MK est aequalis KV, adeoque & reliqua DM est aequalis VZ.

VI. [Si rectus sit angulus asymptoticus ACR, Hyperbola MNV aequilatera erit; circulus quippe radio NA, vel NR descriptus (d) transibit per punctum C, ideoque semidiameter transversa CN aequabitur NA, vel semidiametro conjugatae (e) CG, unde (f) aequilatera est Hyperbola MNV.]

VII. [Et vicissim, si aequilatera sit Hyperbola MNV, rectus erit angulus asymptoticus ACR; cum enim semidiameter transversa CN aequari debeat semiconiugatae CG (g), vel NA (h), aut NR; circulus radio NA, aut NR descriptus, transibit per punctum C, rectusque proinde (i) erit angulus ACR.]

PRO-

PROPOSITIO XXXVIII.

Siquaelibet recta TD Hyperbolam alibi Fig. 113.
contingat, velut in V, occurrens asym-
ptotis in T, D, erit TV aequalis VD, &
cuiuslibet quadratum aequale pariter quar-
tae parti rectanguli sub diametro ICV, &
eius lateré recto VF contenti.

Quando enim hoc non eveniret, sum-
ptis hinc inde VG, VB, quarum quadrata
aequarentur quartae parti dicti rectanguli,
iunctae CG, CB essent (a) asymptoti; id *a per pr.
praeced.*
quod est impossibile; nam si CG cadat ul-
tra CT; ab ipsa magis, ac magis divertet
in infinitum producta, adeoque non accedet
curvae hiperbolicae, ut facit asymptotus (b) *b ex ea-
dem pr.*
CT; & si cadat intra angulum asymptoti-
cum TCD, ut recta CB, haec producta
secabit (c) ipsam Hyperbolam; adeoque non *c ex cor.
3. prop.
praeced.*
erunt CG, CB asymptoti: ergo ipsae portio-
nes VT, VD, non vero ipsis maiores, aut
minores, continebunt quadratum aequale quar-
tae parti rectanguli sub latere transverso IV,
& latere recto VF contenti; unde invicem
sunt aequales. Q. E. D.

COROLLARIA.

I. **O**rdinata pariter ad diametrum CV re-
cta LKO parallela tangenti TD, oc-
currente asymptotis in P, S, erit rectangu-
lum PLS, aut POS aequale pariter quadra-
to

to VT, quemadmodum simile quid demonstratum est propositione praecedenti.

II. Hinc pariter interceptae inter curvam, & asymptotos PL, OS sunt aequales; unde quaecumque recta PS secet Hyperbolam, & asymptotos, eius portiones curvae, & asymptotis interpositae aequales evadunt; nam bifariam secta OL in K, & iuncta ex centro diametro CK, occurrente Hyperbolae in V, ac per V ducta ipsi OL parallela TVD erit (a) tangens, in V bifariam (b) secta, [quemadmodum etiam in K (c) bisecta erit tangenti parallela SP]; & rectangula PLS, POS (d) quadrato TV, aut VD aequabuntur: Vnde [si ab aequalibus KP, SK auferantur aequales semiordinatae KL, KO], portiones PL, OS debent aequales esse.

III. Constat ex dictis in hac propositione unicas esse asymptotos CT, CD, nec posse alias asymptotos eidem Hyperbolae assignari.

a ex pr.
14.
b ex hac
prop.
c cor. 2.
prop. 4.
VI. El.
d cor. 1.
huius pr.

PROPOSITIO XXXIX.

Fig. 114. SI quaelibet QO Hyperbolas oppositas secet, occurrens asymptotis in E, Z, ducta per centrum diametro ICV eidem QO parallela, erit rectangulum EOZ aequale quadrato semidiametri CV.

Ducatur tangens TVD, & per O ipsi tangenti parallela ordinetur OL eidem diametro, quae asymptotos secet in P, S. Ratio rectanguli EOZ ad rectangulum SOP componetur rationibus (e) laterum EO ad OP, (idest

e cor. 2.
prop. 23.
VI. El.

(idest (a) CV ad VT), & ZO ad OS, (nempe (b) CV ad VD); sed & ratio quadrati CV ad rectangulum TVD, idest ad quadratum VT ex iisdem (c) rationibus componitur; ergo ut rectangulum EOZ ad aliud SOP, ita quadratum CV ad quadratum VT; [& permutando, rectangulum EOZ est ad quadratum CV, ut rectangulum SOP ad quadratum VT]; Sed (d) rectangulum SOP aequatur quadrato VT, ergo & rectangulum EOZ quadrato CV aequale erit. Q. E. D.

a 4. VI. Elem.
 b per eandem.
 c cor. 2. prop. 23. VI. El.
 d ex cor. 1. pr. 38.

COROLLARIA.

I. Similiter ostendetur rectangulum ZQE quadrato CI aequari, quod CV quadrato aequale est: unde aequalia erunt rectangula EOZ, & ZQE, & rectae OZ, QE erunt pariter aequales; quia horum rectangulorum aequalitas dat rationem laterum EO ad EQ aequalem (e) rationi QZ ad ZO, unde componendo, OQ ad QE erit, ut OQ ad ZO; quare interceptae asymptotis, & utraque Hyperbola QE (f), & OZ aequantur, sicut etiam OE, & QZ aequabuntur, sicut & rectangula QEO, QZO aequalia erunt [tum mutuo, tum etiam rectangulis EOZ, ZQE, vel quadrato CV];

e 16. VI. Elem.
 f 9. V. Elem.

II. Et quia ducta etiam qualibet alia ozeq eidem diametro VCI parallela, erit pariter (g) rectangulum eoz, aut zqe, seu qeo, aut qzo eidem quadrato CI aequale, erunt ergo invicem aequalia quaelibet rectangula EOZ, eoz, a portionibus rectarum

g ex cor. 1.

aequidistantium , interceptis Hyperbola utraque , & asymptotis , contenta , & partes oz , qe aequales resultabunt , nec non eo , & zq .

PROPOSITIO XL.

Fig. 115. **S**I in eadem Hyperbola , vel in oppositis duo
116. puncta O , V accepta fuerint , ex quibus rectae OS , VD invicem parallelae ductae fuerint , ad asymptotos terminatae , nec non duae aliae OP , VT pariter invicem parallelae ductae sint usque ad easdem asymptotos , erit rectangulum SOP aequale rectangulo DVT .

Iuncta enim recta OV , quae asymptotis occurrat in I , L erunt interceptae OI ,
a cor. 2. VL (a) aequales , nec non OL , & VI ae-
pr. 38. quabuntur ; ergo OL ad VL est , ut VI ad OI ; sed ob similia triangula [OPL , VTL , & VDI , OSI] est OP ad VT , quemadmodum (b) OL ad VL , atque VD ad OS , ut (c) VI ad OI ; ergo OP ad VT est , ut VD ad OS ; quare (d) rectangula SOP , DVT aequantur .
b 4. VI. *Elem.*
c 4. VI. *Elem.*
d 16. VI. *Elem.*

COROLLARIA.

Fig. 117. I. **S**I per quaelibet puncta Hyperbolae V , N ductae sint ad asymptotos parallelae VT , VD , & NR , NA , erit parallelogrammum RNA aequale parallelogrammo TVD ;
e per hanc prop. nam quia haec rectangula sunt (c) aequalia ,
[erit

[erit RN ad TV , ut reciproce (a) VD ad a 16. VI.
 NA : iam vero angulus TVD aequatur (b) Elem.
 angulo TCD , & angulus RNA (c) aequatur b 34. I.
 RCA ; ergo cum angulus TCD idem sit cum Elem.
 RCA , etiam angulus TVD aequabitur RNA , c per e-
 adeoque] etiam aequiangula parallelogramma amdem.
 [TVD , RNA] ob aequalem laterum reciproce d 14. VI.
 comparatorum rationem, aequalia (d) erunt. Elem.

II. Vnde & triangula CNR , CVT , eorum e 34. I.
 parallelogrammorum dimidia (e) aequari debent. Elem.

III. Hinc semper ratio ordinatarum ad f per ha-
 asymptotum NR , VT alteri asymptoto ae- nc prop.
 quidistantium, eadem est, ac ratio distantia- g ex co. 1.
 rum, reciproce sumptarum CT , CR , ob hex co. 2.
 aequalia illa (f) rectangula, aut (g) paral- i 14., &
 lelogramma, vel triangula (h) supradicta, 15. VI.
 quae circa aequales angulos latera habere de- Elem.
 bent (i) reciproce proportionalia. k ex pra

IV. Ductis tangentibus PNM , HVG ad 38.
 asymptotos terminatis, quae bifariam (k) se- l ex co. 1.
 ctae sunt in contactibus N , V , erunt quo- m ex cor.
 que triangula CPM , CHG huic spatio asym- 2.
 ptotico inscripta, invicem aequalia, quippe n cor. 1.
 dupla parallelogrammorum aequalium (l) prop. 4.
 RNA , TVD , seu quadrupla triangulorum VI. El.
 aequalium (m) CNR , CVT . [Nam ob paral- o ex pr.
 lelas NA , PC , est FM ad MN , ut (n) CM 38.
 ad MA : est vero PM (o) dupla MN ; ergo p 1. VI.
 etiam CM dupla erit MA , vel AC ; quare Elem.
 triangulum CNM est (p) duplum trianguli q 34. I.
 CNA , seu aequale parallelogrammo RNA (q): Elem.
 sed triangulum PCM est (r) duplum triangu- r 1. VI.
 li CNM , ob PM duplam MN (1); ergo tri- Elem.
 angulum PCM duplum est parallelogrammi s ex de-
 RNA , monstr.

RNA, seu quadruplum trianguli CNR. Eodem modo triangulum GCH duplum ostendetur parallelogrammi TVD, vel quadruplum trianguli CVT.]

a ex cor.
1. V. Quadrilatera mixta RNVT, & ANVD sunt invicem aequalia, nam ob aequalitatem (a) parallelogrammorum TVD, RNA, communi ablato CRXD, est TVXR aequale ANXD, & adiecto utrinque trilineo VXN, fit RNVT aequale ANVD.

b ex cor.
2. VI. Item sector hyperbolicus CVN aequatur cuilibet ex dictis quadrilateris RNVT, aut ANVD; Nam ob triangulum RCN aequale (b) CTV, dempto utrinque triangulo CRZ, [*est quadrilinum VTRZ aequale triangulo ZCN,*] additoque trilineo VZN, resultat VCN sector aequalis ipsi RNVT, aut huic (c) aequali ANVD.

c ex cor.
5.

P R O P O S I T I O X L I .

Fig. 118. **S**I Hyperbolae NV, GH sint inter asymptotos ACE, & CT, quae angulos ACT, TCE sibi consequentes binis rectis aequales comprehendunt, & illas curvas secent rectae NH, VG uni asymptotorum ACE parallelae, secabuntur ab alia asymptoto CT in punctis R, T in eadem ratione.

d ex cor.
3. prop. Nam ordinatae NR, VT sunt, ut reciprocae distantiae (d) TC, CR, in qua pariter ratione erunt (e) aliae ordinatae RH, TG; quare [*NR ad VT erit, ut RH ad TG.*] & permutando, erit NR ad RH, ut est VT ad TG. Q.E.D.
e per i-
dem cor. CO-

COROLLARIA.

I. **H**inc quadrilaterum RNVT ad quadrilaterum HRTG erit semper in eadem ratione NR ad RH, eo quod omnes rectae in utroque ordinatae, ipsis NR, & RH parallelae, [*ex quarum summa componi concipiuntur quadrilinea RNVT, HRTG,*] sunt in data ratione [NR ad RH.]

II. Et iunctis ad centrum C rectis NC, VC, GC, CH erunt pariter sectores CNV, CGH in eadem ratione; utpote dictis quadrilineis RNVT, & RHGT aequales (a).

a cor. 6.

III. Si ex punctis N, H agantur tangentes Hyperbolarum ad asymptotos productae, existente NH asymptoto ACE parallela, convenient tangentes ad idem punctum T alterius asymptoti; Nam quia [*HR est parallela EC, erit HE ad HT, ut RC ad RT; quare sicuti*] HE (b) aequatur HT, etiam CR aequabitur RT, & quia AN (c) aequatur NT, pariter CR eidem RT aequatur; quare utrinque respondet eadem RT aequalis CR: unde idem est punctum T, in quo duae illae tangentes conveniunt.

pr. præc.

b ex pr.

38.

c per eandem.

IV. Et si ex eodem puncto T unius asymptoti agantur Hyperbolarum tangentes THE, TNA, iungens contactus HN alteri asymptoto ACE parallela erit; Quoniam utraque illa tangens bifariam (d) secatur in contactibus H, N; ideoque latera TE, TA proportionaliter secta sunt ab ipsa recta HN, quae propterea parallela (e) erit basi EA.

d ex pr.

38.

e 2. VI.

Elem.

V. Ipsa.

- V. Ipsaque triangula CAT , CTE illis
 a 1. VI. asymptoticis spatiis inscripta, [cum sint, ut (a)
 Elem. bases AC , CE ,] erunt semper in data ratio-
 ne, quae est NR ad RH , quibus proportio-
 b cor. 2. nantur (b) bases AC , & CE ; idque etiam in
 prop. 4. triangulis [CTE , CFK] ad idem punctum
 VI. El. [T] minime concurrentibus eveniet, quia in
 quolibet asymptotico spatio eiusdem Hyper-
 bolae inscripta triangula [CAT , CFK] per
 c cor. 4. suas tangentes aequalia (c) sunt.
 pr. 40.

PROPOSITIO XLII.

Fig. 119. **S**I ad secundam diametrum HI , priori dia-
 metro transversae NQ conjugatam fiant
 duae oppositae Hyperbolae HK , IF , quarum
 vicissim secunda diameter conjugata sit ea-
 dem NQ , erunt harum quatuor sectionum
 communes asymptoti. Vocentur autem haec
 pariter *Sectiones conjugatae*.

- Ductis tangentibus NT , IT convenien-
 d ex pr. tibus in T , quae erunt parallelae (d) ordi-
 14. natis diametrorum NQ , HI , adeoque &
 conjugatis semidiametris CI , CN , iuncta CT ,
 erit asymptotus communis utrique Hyperbo-
 lae NV , IF quia cum sit $CNTI$ parallelo-
 c ex 34. grammum, est NT quadratum aequale (e)
 I. El. quadrato CI , seu quartae parti (f) rectan-
 f post cor. guli sub transverso latere QN , & eius la-
 2. pr. 12. tere recto; & similiter tangens IT aequalis
 g post co- semidiametro alteri Hyperbolae conjugato
 roll. 2. CN , continet quadratum aequale (g) quar-
 pr. 12. tae parti rectanguli sub transverso latere HI ,
 & re-

& recto sibi correspondente comprehenso; ac similiter ducta alterius oppositae Hyperbolae HK tangente HA parallela ipsi IT, ac producta tangente TN, concurrente cum HA in A, erit HANC parallelogrammum, ipsaeque tangentes NA, HA aequales erunt coniugatis semidiametris sibi oppositis CH, CN; unde & iuncta AC, erit hisce Hyperbolis asymptotus (a) communis. Igitur ipsae a ex pr. TCX, ACE sunt communes asymptoti harum 37. quatuor sectionum, quae invicem coniugatae dicentur. Q. E. D.

COROLLARIA.

I. **I**ungens contactus NI, cum evadat diameter parallelogrammi CNTI, bifariam secabitur ab asymptoto CT in R, quia CT est alia diameter eiusdem parallelogrammi. b ex cor. 4. prop. praeced.

II. Et quia NI aequidistabit (b) alteri asymptoto AE, etiam quaelibet alia VF iungens contactus aliarum tangentium PF, PV ex eodem aliquo puncto P communis asymptoti deductarum, ipsimet AE aequidistabit, c ex pr. praeced. & bifariam secabitur in Z, cum sint in eadem (c) ratione NR ad RI, ac VZ ad ZF, d ex cor. 1. [& NR (d) aequetur RI]. e ex cor. 2. huius pr., & pr. 2. VI. El.

III. Et quia [ob PF ad FM, ut (e) PZ ad ZC], etiam CP bifariam secta est in Z, ut tangens PFM est bifariam (f) secta in F, f ex pr. 38. erunt [latera CZ, ZV trianguli CZV aequalia lateribus PZ, ZF trianguli PZF: aequantur autem (g) anguli CZV, PZF; igitur etiam (h) aequales erunt anguli CVZ, PFZ, g 15. I. Elem. seu El. h ex 4. I. El.

a 28. I. seu alterni CVF , PFV , adeoque (a) CV parallela erit tangenti PF . Eodem ratiocinio
 Elem. triangulis CZF , PZV applicato, ostendetur, etiam rectam CF esse tangenti PV parallelam; erunt igitur $] CF$, CV ductae ex centro ad contactus, parallelae tangentibus PV , PF ; adeoque erunt semidiametri coniugatae harum Hyperbolarum, quia PF aequatur CV sibi parallelae, & PV aequatur parallelae CF , unde CV aequidistat ordinatis (b) ad diametrum CF , & CF aequidistat ordinatis ad (c) diametrum CV .

b ex pr.
14.
c ex eadem pr.

IV. Haec parallelogramma $CNTI$, $CVPF$ semper erunt aequalia, sicut aequantur triangula (d) CNR , CVZ , quae sunt quartae partes dictorum parallelogrammorum.

V. Et quodvis parallelogrammum $RLSM$ iisdem Hyperbolis coniugatis inscriptum, contentum ab ipsarum tangentibus per terminos diametrorum coniugarum ductis erit aequale cuilibet alteri inscripto parallelogrammo $ATEX$ ab aliis tangentibus, per terminos aliarum diametrorum coniugarum ductis, comprehenso; Haec enim parallelogramma erunt quadrupla aequalium (e) triangulorum CLR , CAT , sive aequalium (f) parallelogrammorum $CVRF$, $CNTI$.

e cor. 4.
prop. 40.
f ex cor.

VI. Iunctis quoque contactibus ad terminos coniugarum diametrorum positis, fiet parallelogrammum $KVFG$ aequale alteri $HNIQ$; sunt enim haec parallelogramma medietates aliorum $RLSM$, $ATEX$ invicem, (g) aequalium; quippe & triangula CNI , CVF , quartae partes dictorum parallelogrammorum

g ex cor.
3.

rum

rum $KVFG, HNIQ$, medietates sunt (a) parallelogrammorum $CNTI, CVRF$, quae sunt aliorum $RLSM, ATEX$ pariter quadrantes; [unde triangula CNI, CVF , quater sumpta, seu parallelogramma $HNIQ, KVFG$, medietates sunt quater sumptorum parallelogrammorum $CNTI, CVRF$, seu medietates sunt aequalium parallelogrammorum $RLSM, ATEX$.]

a 34. I.
Elem.

PROPOSITIO XLIII.

ETiam in Ellipsi, ut in Hyperbolis coniugatis, parallelogramma $RLSM, ATEX$, ex tangentibus ad terminos duarum diametrorum coniugarum GV, KF , aut NQ, HI ductis, comprehensa, semper aequalia erunt; sicut etiam sunt aequalia parallelogramma eidem Ellipsi inscripta $KVFG, HNIQ$ ex rectis iungentibus terminos binarum diametrorum coniugarum,

Fig. 121.

Iungantur duo puncta V, I , & ad diametrum NQ ordinata per V recta VP , secante tangentem IT in Z ; tum per I ad diametrum FK ordinata IB , quae tangenti VR occurrat in O , erit utique parallelogrammum $CVOB$ aequale alteri $CPZI$; quoniam utrumque duplum (b) est trianguli ipsius inscripti CVI : at concurrente semidiametro CF cum tangente IE in D , & semidiametro CN cum tangente VL in Y , atque utraque tangente ID, VL in Æ , erit parallelogrammum $DCY\text{Æ}$ ad $CFRV$, ut hoc ipsum

b 41. I.
Elem.

a 1. VI. *psum* (a) ad CVOB, cum sint aequae alta,
Elem. & eorum bases CD, CF, CB continue (b)
 b cor. 11. proportionales, & idem (c) DCYÆ ad
prop. 9. CNTI est, ut hoc ipsum ad CPZI, ob pro-
 c 1. VI. portiones (d) bases CY, CN, CP, & e-
Elem. andem horum parallelogrammorum altitudi-
 d cor. 5. nem; ergo inter DCYÆ, & CVOB, vel huic
prop. 18. aequale CPZI tam est medium proportionale
 Ct RV, quam CNTI; ergo haec duo sunt aequa-
 lia: sunt autem quartae partes parallelogram-
 rum RLSM, & ATEX; ergo haec pariter
 sunt aequalia; & horum dimidia sunt in-
 scripta reliqua KVFG, & HNIQ, (ut tri-
 e 34. I. angulum CFV est (e) dimidium CFRV, &
Elem. triangulum CNI dimidium est (f) CNTI,
 f per e- quae triangula sunt pariter quartae partes
 a m d e m dictorum parallelogrammorum Ellipsi inscri-
prop. ptorum): ergo haec pariter parallelogram-
 ma inscripta sunt aequalia, uti etiam ae-
 quantur alia circumscripta. Q. E. D.

g 1. VI.
Elem.

C O R O L L A R I A.

h per e- I. **P**Atet esse FC divisam in B proportio-
amd. pr. naliter, ac NC in P; quia DCYÆ ad
 i ex cor. CVOB est, ut idem illud ad CPZI huic ae-
 11. pr. 9. quale, adeoque [cum sit DCYÆ ad CVOB,
 & defin. ut (g) DC ad CB, & DCYÆ ad CPZI,
 10. V. El. ut (h) YC ad CP;] ratio DC ad CB est
 k ex cor. eadem, ac YC ad CP: sed illa est dupla (i)
 5. pr. 18. rationis FC ad CB, haec autem dupla (k)
 & defin. rationis NC ad CP; ergo hae quoque (l)
 10. V. El. rationes FC ad CB, & NC ad CP sunt ae-
 l 35. V. quales; Vnde quoties coniugatae sunt dia-
Elem. me-

metri FK, VG, & pariter binae aliae coniugatae NQ, IH, ex termino V diametri VG ducta ordinata ad diametrum NQ, & ex termino I diametri IH, ordinata IB ad diametrum FK, secabuntur proportionaliter diametri NQ, & FK ab ipsis ordinatis; nam [cum sit NC ad CP (a), ut FC ad CB, etiam] NQ dupla NC erit ad CP, ut FK dupla FC ad CB, sive illa ad residuum PN, ut haec ad residuum BF (b).

II. Quin etiam si ex utriusque diametri coniugatae terminis N, I ordinentur super alias coniugatas diametros Nh, IB, erunt hae diametri VG, FK in punctis h, B proportionaliter sectae; erit enim VC ad Ch, ut (c) YC ad CN (quia ordinata Nh est parallela (d) tangenti YV), adeoque ut (e) CN ad CP, sive ut (f) CF ad CB, ideoque VC ad Ch, ut FC ad CB, & VC ad reliquam Vh, ut (g) ipsa CF ad residuam FB; ac duplicatis antecedentibus, VG ad Vh, ut KF ad FB; uti etiam dividendo, Gh ad hV erit, ut KB ad BF.

III. Erunt ergo rectangula GhV, & KBF [similia (h), utpote quae latera habeant circa rectos, seu aequales angulos proportionalia, adeoque erunt in ratione duplicata (i) laterum hV, BF, vel (k) CV, CF, aut] ut quadrata (l) CV, CF, seu GV, KF, [vel ut quadratum lateris transversi GV ad (m) GV in suum latus rectum,] aut ut latus transversum GV ad (n) suum latus rectum, sive ut rectangulum GhV ad (o) quadratum Nh, [aut ad quadratum Ib,] vel ut quadra-

K

tum

a ex demonstrat.

b 19. V. Elem.

c cor. I. prop. 4.

VI. El.

d ex pr. 14.

e cor. 5. prop. 18.

f ex cor. praeced.

g 19. V. Elem.

h def. I. VI. El.

i pr. 20. VI. El.

k ex cor. praeced.

l cor. I. pr. 20.

VI. El.

m ex cor. 8. pr. 13.

n ex I. VI. El.

o cor. 2. pr. 13.

a cor. 7. tum IB ad (a) rectangulum KBF; [igitur
 prop. 13. rectangulum GhV est ad rectangulum KBF,
 ut idem rectangulum GhV ad quadratum
 Nh; idem quoque rectangulum GhV est ad
 b ex pr. dem rectangulum KBF,] & ideo quadratum
 9. V. El. Nh erit aequale (b) KBF rectangulo, qua-
 c ex ea- dratum vero IB aequabitur rectangulo (c)
 dem pr. GhV.

PROPOSITIO XLIV.

Fig. 121.

Quadrata duarum quarumlibet diametro-
 rum coniugarum IH, NQ aequantur
 quadratis axium KF, GV.

Ducta enim ex I ordinata IB ad KF, &
 ex N ordinata Nh ad GV, erit quadratum
 d 47. I. CN aequale (d) quadratis Nh, Ch; quadra-
 Elem. tum autem CI aequale (e) quadratis CB, IB;
 e per e- sed Nh quadratum aequatur (f) rectangulo KBF,
 andem. & IB quadratum aequale est (g) GhV; ergo
 f ex cor. 3. duo quadrata CN, CI aequantur rectangu-
 pr. prae- lo KBF cum quadrato CB, & rectangulo
 ced. GhV cum quadrato Ch, adeoque [ob qua-
 g ex eo- dratum CF aequale (h) rectangulo KBF cum
 dem cor. quadrato CB, & quadratum CV aequale re-
 h ex 5. ctangulo (i) GhV cum quadrato CV, eadem
 II. El. quadrata CN, CI] sunt aequalia binis qua-
 i ex ea- dratis CF, & CV, & assumptis eorum
 dem pr. quadruplis, quadrata NQ, & IH aequabun-
 tur quadratis KF, & GV. Q. E. D.

[Scho-

[Scholium .]

[Theorematis huius veritas demonstrata etiam est in corollario 6. propositionis 25.]

COROLLARIA.

I. **H**inc quadrata duarum diametrorum coniugatarum aequantur quadratis aliarum quarumlibet diametrorum pariter coniugatarum ; nam quaelibet horum quadratorum paria aequantur quadratis utriusque axis .

II. Quadrata etiam CF , & FV erunt aequalia quadratis QI , & IN ; nam illa aequantur (a) duplo quadrato CF , & CV ; haec autem duplo (b) quadrato IC , & CN ; sed quadrata CF , & CV aequantur (c) quadratis CI , & CN ; ergo etiam GF , & FV quadrata sunt aequalia quadratis QI , & IN .

a Schol.
gener.
num. V.
b Schol.
gener.
num. V.
c ex hac
prop.

PROPOSITIO XLV.

AT in Hyperbolis, quadrata diametrorum coniugatarum IH , NQ , (si fuerint inaequalia) eadem quantitate inter se differunt , ac bina quaelibet aliarum diametrorum coniugatarum KF , GV quadrata .

Fig. 122.

Ductis enim ex N , & V inter asymptotos tangentibus ANT , LVR , quae ipsis secundariis diametris IH , KF aequabuntur , nam NA aequabitur (d) semidiametro CH ,

d cor. 3.
pr. 42.

K 2

& VL

pr. 42.

& VL semidiametro CK, [ideoque ANT,
 a ex pr. quae dupla (a) est NA, aequabitur IH; &
 38. LVR, quae dupla est (b) VL, aequalis erit
 b ex ea- KF;] & actis in asymptoto CA perpendicu-
 dem pr. laribus NM, TB, atque VE, RD, pa-
 c ex 2. tet (c) fore AM aequalem MB, [& DE ae-
 VI. El. qualem EL] ut AN aequatur NT, [& RV
 aequatur VL]: unde differentia quadratorum
 CN, AN, quae eadem est, ac differentia
 quadratorum CM, MA (quia CN quadra-
 tum (d) aequatur CM, & MN quadratis, &
 d 47. I. AN quadratum aequatur quadratis AM, MN;
 Elem. unde ablato communi quadrato MN, rema-
 net illorum quadratorum differentia eadem,
 quae CM, & AM) erit eadem, ac differen-
 tia quadratorum CM, & MB, quae eadem
 est, ac rectangulum (e) ACB. Similiter diffe-
 e 6. II. rentia quadratorum CV, & VL eadem erit,
 Elem. ac differentia quadrati EC a quadrato EL,
 five ab aequali ED, cuiusmodi erit (f) rectan-
 f 6. II. gulum LCD; sed rectangula ACB, LCD
 Elem. sunt (g) aequalia, quippe [ob parallelas BT,
 g 16. VI. DR,] CB ad CD est, ut (h) CT ad CR,
 Elem. adeoque ut LC ad CA (ob aequalitatem (i)
 h cor. 1. triangulorum CLR, CAT, quibus inesse
 prop. 4. debent, circa communem angulum C, la-
 VI. El. tera (k) reciproce proportionalia); ergo ea-
 i cor. 4. dem est differentia quadratorum NC, & NA,
 prop. 4°. five CH, & quadratorum CV, VL, five
 k 15. VI. CK: unde & eorum quadruplis assumptis,
 Elem. erit eadem differentia quadratorum QN, HI,
 ac quadratorum VG, KF. Q. E. D.

[Scho-

[Scholium.]

Hoc Theorema etiam ex coroll. 6. prop. 25. abunde liquet ; cum enim ibi ostensum sit , differentiam quadratorum ex quibuscumque diametris coniugatis aequalem esse differentiae quadratorum ex axibus , sequitur , quadrata duorum diametrorum coniugatarum eadem quantitate inter se differre , ac bina quaelibet aliarum diametrorum coniugatarum quadrata .]

P R O P O S I T I O XLVI.

Sumptis in Hyperbolæ asymptoto distantis a centro CL, CO, CA continue proportionalibus , & hinc ductis LP, OK, AI alteri asymptoto parallelis , Hyperbolam in ipsis punctis P, K, I secantibus ; erunt spatia Hyperbolica ipsis intercepta LPKO, OKIA, invicem aequalia.

Completis parallelogrammis CLPR, COKS, CAIM, productisque AI, RP convenientibus in T, quæ resultant parallelogramma CLEM, COKS, CATR, erunt similia ; nam ut AC ad CO, ita (a) OK ad AI : Sed AC ad CO est, ut (b) CO ad CL, ergo CO ad CL est, ut OK ad AI, sive (c) ut CS ad CM, ergo CLEM, & COKS sunt (d) similia. Pariter est LP ad OK, sive (e) CR ad CS, ut (f) OC ad CL, hoc est ut (g) CA ad CO : ergo etiam CATR simile est eidem COKS, adeoque (h) & alteri CLEM ; quare (i) diameter CT per reliquos angulos E, K transit ;

K 3

& iun-

Fig. 123.

a cor. 3.

prop. 40.

b ex hypothesi.

c 34. I.

Elem.

d def. 1.

VI. El.

e 34. I.

Elem.

f cor 3.

pr. 40.

g ex hypothesi.

h 21. VI.

Elem.

i 26. VI.

Elem.

& iuncta PI erit quoque diameter parallelogrammi PEIT, ab ipsa CET bifariam secta in X: unde erit PI ordinata Hyperbolae ad diametrum CKX, transeuntem per verticem K segmenti Hyperbolici PKI. Ab aequalibus ergo triangulis CPX, CXI ablatis semi-hyperbolis aequalibus PKX, IKX, remanebunt aequales sectores CPK, CIK: sed ipsis aequantur (a) spatia Hyperbolica LPKO, OKIA; ergo haec quoque resultant aequalia. Q. E. D.

a cor. 6.
prop. 40.

COROLLARIA.

Fig. 124. I. SI pariter sumantur in asymptoto CA ad CO, ut quaevis alia CD ad CL, ductis inde parallelis alteri asymptoto AI, OK, & DQ, LP, resultabunt aequalia spatia Hyperbolica AIKO, & QDLP; sumpta enim CN media [*proportionali*] inter extremas CA, CL, [*quae quadratum*] habebit par (b) rectangulo LCA, seu huic (c) aequali DCO, adeoque & [*media erit proportionalis*] inter (d) medias CO, CD; & ordinata NV, erit spatium IANV (e) aequale VNLP; nec non KONV (f) aequale VNDQ; ergo & reliquum AIKO aequabitur QDLP.

b 17. VI. Elem. c ex hypoth. 16. VI. Elem. d 17. VI. Elem. e per hanc prop. f per eadem de vi prop.

II. Et si sumptae fuerint quotlibet distantiae continue proportionales GA, CO, CN, CD, CL &c., ordinatis correspondentibus resultabunt (g) aequalia spatia Hyperbolica iis interposita IAOK, KONV, VNDQ, QDLP, &c.

III. Quoniam si duplicata sit ratio LC ad CN rationis DC ad CN [*seu si ratio*]

LC

LC ad CN composita sit ex duabus aequalibus rationibus LC ad DC, & DC ad CN, sunt continue (a) proportionales CN, CD, CL; *a def. 10. V. El.*
 tequabuntur spatia (b) VNDQ, QDLP, unde] *b per co. 2.*
 erit spatium VNLP dupum VNDQ; Et si esset triplicata prima ratio secundae, [seu si ratio LC ad CN componeretur ex tribus aequalibus rationibus LC ad CF, CF ad CD, & CD ad CN, continue forent (c) proportionales CN, CD, CF, CL, adeoque aequali deberent spatia VNDQ, QDFG, GF-LP; quare] esset primum spatium [VN-LP] triplum secundi [VNDQ], totidem enim aequalia spatia contineret, quot aequalibus rationibus eius ratio [nempe ratio LC ad CN] componeretur: Hinc [spatium VNLP tam multiplex est spatii VNDQ, quam ratio LC ad CN multiplex est rationis DC ad CN, seu spatium VNLP est ad spatium VNDQ, ut ratio LC ad CN ad rationem DC ad CN; & generatim] quodlibet spatium KOLP est ad aliud spatium QDLP, ut ratio LC ad CO, est ad rationem LC ad CD, iuxta quantitatem logarithmicam proportionum.

IV. Quae dicta sunt de his spatiis, valent etiam de sectoribus Hyperbolicis ICK, QCP, VCQ &c. quae correspondentibus spatiis asymptoto adiacentibus sunt semper (d) *d cor. 6. pr. 40.*
 aequalia.

V. Patet autem, totum spatium inter curvam Hyperbolicam, & eius asymptotos interiectum, & in infinitum productum, esse infinitae magnitudinis, quia cum possint ra-

tiones CA, CO, CN &c. in infinitum continuari, infinita spatia primo IAOK aequalia respondebunt hisce infinitis rationibus, in eodem asymptotico spatio contenta.

PROPOSITIO XLVII.

Fig. 125. **S**I recto latere NR, aequali transverso NQ Hyperbolae aequilaterae NM, ad eundem axem Parabola NB describatur, ducta quavis recta BD, axi parallela, conveniente cum axe secundario Hyperbolae CE in D, & cum Hyperbola in M, erit hyperbolicum spatium CNMD aequale rectangulo ex semiaxe transverso CN in curvae parabolicae portionem NB vertici, & eidem rectae BD interpositam.

Ordinata enim MK ad Hyperbolam, & BA ab parabolam, quam tangat BG, eique perpendicularis ducatur BP, iuncta DN erit ipsi BP aequalis, & parallela; Nam subnormalis AP aequatur NC, cum debeat a cor. 16. esse medietas (a) lateris recti, & AB est (b) prop. 9. aequalis CD, unde & basis BP trianguli re- b 34. I. ctanguli BAP aequatur (c) basi DN alterius Elem. trianguli rectanguli DCN; sed ipsa DN aequatur DM; quippe rectangulum QKN est c ex 4. I. Elem. aequale (d) quadrato KM, (ut diameter d cor. 7. transversa QN aequatur parametro NR) pr. 5. seu CD, & iuncto quadrato CN, quadratum (e) CK, seu DM, erit (f) aequale II. El. DN quadrato; quare etiam BP aequabitur f 47. I. DM. Ac sumpto in tangente BG puncto L Elem. in

infinite proximo ipsi B, ductaque HIE parallela BD, [vel AG, triangulum IBH simile (a) erit triangulo GBA: huic vero simile (b) est triangulum BAP; igitur etiam triangulum IBH simile (c) est triangulo BAP, unde] quoniam ob triangulorum IHB, BAP similitudinem est IB ad BH, sive ad DE, ut (d) BP ad PA, sive ut DM ad CN, erit rectangulum EDM (e) aequale CN in ipsam IB, quae ob infinitam proximitatem eadem est, ac portio infinite parva curvae parabolicae, uti rectangulum EDMO, ob rectam OE infinite proximam DM, idem fere est, ac spatium EDMF Hyperbolicum, a quo differt spatium FOM infinitesimiori; Idque cum semper eveniat, patet fore rectangulum ex CN in totam curvam parabolicam NB aequale spatium Hyperbolico CDMN ipsi correspondenti. Q. E. D.

COROLLARIUM.

EX quo DN ostensa est aequari DM, patet facilis modus describendi Hyperbolam aequilateram, inclinatis recto angulo NCD innumeris rectis NE, ND, mox ductis ipsi CN parallelis EF, DM, quae dictis inclinatis NE, ND sint aequales; nam puncta N, F, M erunt ad curvam Hyperbolicam aequilateram.

PRO.

PROPOSITIO XLVIII.

Fig. 126.
127.

SI eodem axe transverso NQ , & alio latere recto NG describatur Hyperbola $NABK$, sumpta media proportionali NT inter hoc latus rectum, & transversum, sive rectum NR Hyperbolae aequilaterae NFM , erit spatium NBK ad NMK , ut NG ad NT .

Ordinetur quaevis alia AH , secans aequilateram Hyperbolam in F . Erit quadratum BK ad rectangulum QKN , sive ad quadratum MK Hyperbolae aequilaterae, quod illi (a) aequatur, ut (b) GN ad NQ , sive ad NR ; ut autem GN ad NR , ita [est quadratum GN (c) ad rectangulum GNR , vel] quadratum GN ad quadratum NT (d) mediae proportionalis inter illas; ergo erit [quadratum BK ad quadratum MK , ut GN quadratum ad quadratum NT , &] BK ad MK , ut GN ad NT ; similiter autem erit AH ad HF , ut GN ad NT : ergo omnes lineae spatii Hyperbolici NBK ad omnes alterius NMK , adeoque & spatium descriptae Hyperbolae ad illud Hyperbolae aequilaterae, est ut latus rectum GN primae ad NT mediam proportionalem inter ipsum GN , & transversum NQ , aut rectum alterius NR . Q. E. D.

[LEMMA ad seq. prop.]

Fig. 128.

[Si fuerit AB ad DE , ut HO ad RM ; BN ad EF , ut OQ ad MS ; & NC ad FG ,
ut

ut QI ad ST , sintque aequales tam primis antecedentes AB , BN , NC , quam reliquis HO , OQ , QI ; erit summa primorum antecedentium AC ad summam suorum consequentium DG , ut reliquorum antecedentium summa HI ad summam suorum consequentium RT .]

[Quoniam (a) aequantur AB , BN , NC , a ex hypothesis. itemque HO , OQ , QI , estque AB ad DE , b ex hypothesis. ut (b) HO ad RM ; erit etiam BN ad DE , ut OQ ad RM , & NC ad DE , ut QI ad RM ; igitur est AC ad DE , ut (c) HI ad RM , & invertendo, DE ad AC , ut RM ad HI . Simili ratiocinio ostendetur, EF esse ad AC , ut MS ad HI , & FG ad AC , ut ST ad HI ; ergo (d) DG erit ad AC , ut RT ad HI , & invertendo, AC ad DG erit, ut HI ad RT . Q. E. D.] c 24. V. Elem. d 24. V. Elem.

PROPOSITIO II.

Spatium Parabolae CAK aequatur duabus tertius parallelogrammi ipsi circumscripti $IPCK$. Fig. 129.

Ordinetur DB ad diametrum AE , & per B ducta FBL diametro parallela, iungatur AC , secans BD in G , & LF in M . Ex revolutione parallelogrammi $APCE$, et trianguli ACP , circa AP , fiet cylindrus (e) triplus Coni; et cum sit circulus radii LF , sive PC (f) ad circulum radii ML , ut (g) quadratum illius ad quadratum huius, sive ut (h) quadratum AP ad quadratum AL , nempe ut quadratum EC ad DB quadratum, scilicet

e ex 10. XII. El.
f ex 34. I. El.
g ex 2. XII. El.
h ex 34. I. Elem.

a ex pr. licet ut (a) recta EA ad abscissam AD, sive
 4. ut (b) FL ad LB; [erit circulus radii LF
 b ex 34. in cylindro, ad circulum radii LM in Cono, ut
 I. Elem. recta FL in parallelogrammo APCE, ad re-
 ctam LB in trilineo ABCP. Eandem ob cau-
 sam, ducta ÆT parallela LF, erit circulus
 radii ÆT in Cylindro, ad circulum radii
 ÆR in Cono, ut ÆT in parallelogrammo,
 ad ÆS in trilineo; atque ita semper. Sunt
 autem aequales tum omnes circuli in cylindro,
 tum omnes lineae in parallelogrammo;] ideo
 c ex Lem- omnes (c) aequales circuli illius cylindri e-
 mat. præ. runt ad omnes circulos inscripti Coni, ut
 omnes aequales lineae parallelogrammi ad
 omnes lineas trilinei parabolici ABCP; [seu
 cylindrus genitus ex revolutione parallelo-
 grammi APCE, erit ad Conum ex revolu-
 tione trianguli ACP, ut parallelogrammum
 APCE ad trilineum ABCP;] quare ut cy-
 d 10. XII. lindrus est triplus (d) Coni, ita parallelo-
 Elem. grammum APCE triplum est trilinei ABCP;
 adeoque reliquum parabolicum spatium AB-
 CE aequatur duabus tertiis partibus dicti pa-
 rallelogrammi AECP, et duplicando utrum-
 que spatium, parabola integra CAK est ae-
 qualis duabus tertiis parallelogrammi IPCK.
 Q. E. D.

COROLLARIA.

I. **H**inc patet, esse parabolam sesquiter-
 tiam trianguli inscripti [KAC, seu
 parabolam ad hoc triangulum esse, ut 4. ad
 3.]; cum enim sit parabola [ad triangulum
 in-

inscriptum in ratione composita parabolae ad parallelogrammum, & parallelogrammi ad (a) a numer. triangulum, sitque parabola] ad parallelo- 12. par. grammum ut (b) 2. ad 3., & parallelogram- 3.V.El. mum ad triangulum, ut (c) 2. ad 1.; erit b *ex hac* parabola ad triangulum in ratione composita *prop.* ex 2. ad 3., et ex 2. ad 1., adeoque ut [*re-* c *ex 41.* ctangulum (d) ex 2. in 2. ad rectangulum ex I. Elem. 3. in 1., seu ut] 4. ad 3. d *cor. 2.*

II. Parabola ABCE ad partem ABD, *prop. 23.* sectam ordinata BD est, ut cubus EC ad cu- VI. El. bum DB; nam quia etiam ABD aequatur e *ex hac* duabus tertiis (e) parallelogrammi ADBL, *prop.* est ABCE ad ABD, ut AECP ad ADBL, f *cor. 2.* scilicet in ratione (f) composita basium EC, *prop. 23.* DB, et altitudinum EA, DA, quae (g) du- VI. El. plicata est illius, cum sit [EA ad DA,] ut g *cor. 1.* quadratum (h) EC ad DB quadratum; qua- *prop. 20.* re erunt haec spatia in ratione triplicata or- VI. El. dinatarum EC, DB, adeoque (i) ut cubi eo- h *ex pr.* rundem. 4.

[LEMMA ad seq. prop.]

[Circulorum peripheriae eam inter se ra- tionem habent, quam diametri.]

[Quoniam polygonorum similium circu- k *cor. 1.* lis inscriptorum ambitus sunt, ut (k) cir- *prop. 1.* culorum, quibus inscribuntur, diametri; XII. El. etiam similia polygona infinitorum infini- te parvorum laterum habebunt ambitus dia- metris circulorum, quibus inscribuntur, pro- portionales. Iam vero haec polygona in cir- cu-

a ex Lemmat. ad prop. 2. XII. El. **culos** (a) *desinunt, atque ita illorum ambitus in peripherias commigrant; ergo etiam circuli habent peripherias suis diametris proportionales. Q. E. D.]*

[COROLLARIUM.]

[**C**irculorum igitur peripheriae sunt suis etiam radiis proportionales.]

PROPOSITIO L.

Fig. 130. **C**irculus diametri AP aequatur triangulo rectangulo CAB, cuius altitudo radius, basis autem AB sit aequalis circumferentiae PAK.

b ex cor. Lemmat. praeced. c cor. 1. prop. 4. VI. El. d ex hypothesis. Nam per quodlibet punctum radii D ducta concentrica peripheria DFO, & in triangulo recta DE basi parallela, erit AB ad DE, ut peripheria PAK ad peripheriam FDO, cum (b) tam hae, quam (c) illae sint, ut AC ad CD; quare ut AB aequatur (d) peripheriae PAK, ita DE aequatur alteri peripheriae FDO, et hoc ubique accidet: omnes ergo lineae trianguli CAB aequantur omnibus peripheriis concentricis ipsius circuli; ergo est triangulum circulo aequale Q. E. D.

COROLLARIA.

e ex Sch. prop. 41. I. El. **I**ncirculus idem aequabitur (e) rectangulo ex radio in dimidiam circumferentiam, vel ex tota circumferentia in dimi-

midium radii, seu quartam partem diametri: unde quia (a) ex calculo archimedeo est circumferentia ad diametrum, ut ferme 22. ad 7., [seu diametro dati circuli existente 7., circumferentia est 22.; circulus aequalis erit factus ex 11. in 3. cum dimidio, seu ex 11. in 7. dimidia, nempe aequabitur dimidiis 77., seu 38. cum dimidio: iam vero quadratum diametri est 49.; igitur] erit circulus ad quadratum diametri, ut 38. cum dimidio ad 49., sive [ut 77. dimidia ad dimidia 98., vel utrumque rationis terminum duplicando,] ut 77. ad 98., hoc est [utroque rationis termino per 7. diviso], ut 11. ad 14.

II. [Etiam sector quilibet ACK aequatur triangulo rectangulo AMC , cuius altitudo radius CA , basis vero AM sit aequalis arcui AK . Nam circulus est ad sectorem ACK , ut (b) circumferentia ad arcum AK , seu ut AB ad AM (c): sed ut AB ad AM , ita est triangulum ABC ad triangulum AMC (d); ergo circulus est ad sectorem, ut triangulum ABC ad triangulum AMC : Sed circulus (e) aequatur triangulo ABC ; igitur sector aequalis est triangulo AMC .]

III. [Quare sector circularis ACK aequabitur (f) rectangulo ex radio AC in dimidium arcus AK , vel ex toto arcu AK in semiradium AC , aut in quartam partem diametri AP .]

IV. [Quemadmodum circulus PAK aequalis est triangulo ABC , ita circulus FDO aequabitur triangulo DEC , habenti basim DE aequalem (g) circumferentiae FDO ; unde huius pr.

a prop. 2.
de cir-
culi di-
mens.

b ex 33.
VI. El.

c ex by-
pothefi.

d I. VI.
Elem.

e ex hac
prop.

f ex Sch.
pr. 41.

I. Elem.

g ex de-
monstra.
huius pr.

iusmodi circulorum differentia, seu armilla utroque circulo intercepta, aequabitur trapezio ABED, quod est triangulorum ABC, DEC differentia.]

PROPOSITIO LI.

Ellipsis NEQ est ad circulum super axe minori NQ descriptum, ut minor axis ad maiorem.

Fig. 131.

Ordinata per centrum CE, quae est semiaxis minor Ellipsis, et producta ad circulum in B, tum qualibet alia ordinata KM, pertingente ad circulum in D, ut rectangulum QKN ad QCN, ita erit (a) quadratum MK ad quadratum EC, & quadratum DK priori rectangulo (b) aequale, ad BC quadratum aequale alteri QCN. Ergo [quadratum MK est ad quadratum EC, ut quadratum DK ad quadratum BC, & MK ad EC erit, ut DK ad BC, & permutando, MK ad DK, ut EC ad BC. Eandem ob causam ducta alia ordinata ST, pertingente ad circulum in R, erit ST ad RT, ut eadem EC ad BC; atque ita porro. Igitur] omnes lineae (c) Ellipsis ad omnes lineas circuli sunt, ut EC ad CB; adeoque spatium totius Ellipsis ad integrum circulum est, ut semiaxis minor EC ad radium CB, seu CQ semiaxem maiorem, adeoque ut axis minor ad maiorem. Q. E. D.

a ex pr.

6.

b ex cor.

1. pr. 2.

c ex 12.

V. Elem.

COROLLARIA.

I. **D**uctis ex centro rectis CM , CD , erit pariter sector Ellipticus CMQ ad sectorem circula-rem CDQ in eadem ratione minoris axis ad maiorem; nam segmentum MKQ ad (a) segmentum DKQ , & triangulum CMK ad (b) CDK , sunt, ut MK ad DK , ideoque (c) ut EC ad BC , seu CQ ; [igitur MKQ est ad DKQ , ut (d) CMK ad CDK , & summa antecedentium CMQ est ad summam consequentium CDQ , ut (e) antecedens unum ad suum consequens DKQ , seu ut semiaxis minor EC ad (f) maiorem semiaxem CQ , adeoque ut axis minor ad maiorem.]

II. [Hinc sector Ellipticus MCQ aequatur rectangulo ex minori semiaxe CE in dimidium circularis arcus DQ ; quippe circularis sector DCQ ad sectorem Ellipticum MCQ est, ut (g) radius CB ad minorem semiaxem CE , seu ut rectangulum (h) ex CB in dimidium arcus DQ , ad rectangulum ex CE in dimidium eiusdem arcus DQ : at sector circularis DCQ aequatur (i) rectangulo ex radio CB in dimidium arcus DQ ; igitur etiam (k) sector Ellipticus MCQ aequabitur rectangulo ex minori semiaxe CE in dimidium arcus DQ .]

III. [Quin & integrum Ellipseos spatium aequale est rectangulo ex minori semiaxe CE in dimidium circumferentiae, radio CB descriptae, seu in semiperipheriam QBN ; siquidem est circulus ad Ellipsim, ut CB (l) aequatur ad l ex hac prop.]

a ex hac
prop.
b ex 1.
VI. El.
c ex hac
prop.
d ex 11.
V. El.
e per 12.
V. El.
f ex de-
monstr.
g ex cor.
praeced.
h ex 1.
VI. El.
i ex cor.
3. prop.
praeced.
k ex 14.
V. El.

ad CE, seu ut rectangulum ex radio CB in semiperipheriam QBN ad rectangulum ex CE in semiperipheriam eandem; sed circulus aequatur (a) rectangulo ex radio CB in semiperipheriam QBN; ergo & Ellipsis integra aequabitur (b) rectangulo ex minori semiaxe CE in semiperipheriam QBN, radio CB descriptam.]

a cor. I.
prop. 50.
b 14. VI.
Elem.

[LEMMA ad sequent. prop.]

Fig. 130. [SI in circulo PAK ordinetur quaevis DS, atque radio CD describatur circulus priori concentricus FDO; armilla, hisce duobus circulis intercepta, aequabit circulum radio DS descriptum.]

[Quoniam circulus PAK est ad circulum FDO, ut quadratum (c) CA ad quadratum CD; dividendo, erit excessus circuli PAK supra circulum FDO, seu armilla utroque circulo intercepta, ad circulum FDO, ut excessus quadrati CA supra quadratum CD, seu (d) rectangulum PDA, ad quadratum CD: sed rectangulum PDA aequale (e) est quadrato DS; igitur armilla ad circulum FDO erit, ut DS quadratum ad quadratum CD, vel ut circulus (f) radii DS ad circulum FDO; quare armilla aequabit (g) circulum radio DS descriptum. Q. E. D.]

c 2. XII.
Elem.
d 5. II.
Elem.
e cor. 1.
pr. 2.
f 2. XII.
Elem.
g 9. V.
Elem.

COROLLARIA.

I. [**Q**uia armilla (a) aequatur trapezio a cor. 4.
 BEDA, huic trapezio aequabitur prop. 50.
 etiam circulus radio DS descri-
 ptus.

II. [Quoniam DS quadratum, utpote (b) b cor. 1.
 aequale rectangulo PDA, aequatur (c) diffe- pr. 2.
 rentiae quadratorum CA, CD; liquet, armil- c. ex 5.
 lam duobus circulis radiorum CA, CD inter- H. El.
 ceptam, circulo aequalem fore, cuius radii
 quadratum aequale est differentiae quadrato-
 rum CA, CD.]

PROPOSITIO LII.

SI quaelibet Sectio Conica AEB circa suum
 axem ED rotetur, cuius tangentes ex Fig. 132.
 terminis basis ductae AF, BH, cum vertica-
 li tangente EF conveniant in F, H, iunctis
 ad medium basis D, rectis FD, HD, erit
 solidum conoidale ex rotatione DEB genitum
 aequale solido, ex trianguli DHB rotatione
 circa eundem axem facta, prodeunti: solidum
 autem ex trilinei ENBH revolutione circa ip-
 sum axem aequatur Cono, ex trianguli EDH
 revolutione genito.

Ducta enim ubilibet basi, & tangenti
 verticali parallela LK, secante axem in I,
 tangentes in L, K, curvam in M, N, re-
 ctas FD, HD in O, P; erit rectangulum
 MKN ad quadratum KB, ut (d) quadratum, d ex pr.
 L 2 EH 16.

EH ad HB quadratum, & permutando, re-
 ctangulum MKN ad quadratum EH, ut qua-
 dratum KB ad quadratum HB, five (a) ut
 a ex cor. 1. pr. 2. DI quadratum ad quadratum DE, vel, ut (b)
 VI. El. quadratum IP ad quadratum EH; quare [re-
 b ex cor. ctangulum MKN ad quadratum EH est, ut
 1. pr. 4. quadratum IP ad idem EH quadratum, i-
 VI. El. deoque] IP quadratum aequatur (c) rectan-
 c 9. V. gulo MKN, scilicet differentiae quadrato-
 Elem. rum IK, IN: unde & circulus radio IP de-
 d cor. 2. scriptus, erit aequalis differentiae (d) circulo-
 Lemmat. rum a radiis IK, IN descriptorum, five ar-
 praeced. millae circulari, quae in revolutione trilinei
 ENBH circa axem ED gignitur a recta NK;
 & hoc semper eveniet; quare Conus a tri-
 angulo EDH circa ED revoluto descriptus,
 cuius Sectiones sunt circuli radiorum IP, ae-
 quabitur solido ex revolutione trilinei EN-
 BH circa eundem axem, cuius sectiones sunt
 armillae per rectas NK descriptae. Sed hoc
 solidum ex trilineo ENBH, cum solido co-
 noidali ex revolutione Conicae Sectionis EN-
 BD circa ED, aequatur solidis ex triangulo
 EDH, & ex triangulo DHB circa eundem
 axem revolutis; ergo ut solidum ex trilineo
 ENBH aequatur Cono ex triangulo EDH,
 etiam reliquum solidum conoidale ex revo-
 lutione ENBD aequatur residuo solido geni-
 to ex trianguli DIB revolutione circa eun-
 dem axem. Q. E. D.

[Scholium]

[Quod in solido conoidali est haecenus
 demonstratum, etiam in segmento sphaerico lo-
 cum

cum habet; si enim DENB sit circuli semisegmentum, ex cuius revolutione circa axem ED oriatur segmentum sphaericum AEB; erit tangents BK quadratum aequale (a) re-
 ctangulo MKN: aequantur vero (b) quadrata
 tangentium EH, BH; unde (c) reſtangulum
 MKN ad quadratum EH erit, ut quadratum
 BK ad BH quadratum, vel ut (d) quadra-
 tum DI ad DE quadratum, vel ut (e) qua-
 dratum IP ad quadratum EH; igitur (f) re-
 ctangulum MKN aequabitur IP quadrato; at-
 que ita superiorem demonstrationem segmento
 sphaerico applicando, ostendetur, segmentum
 sphaericum ex rotatione semisegmenti circularis
 DENB genitum aequari solido genito ex re-
 volutione trianguli DHB.]

a 36. III.
 Elem.
 b cor. 2.
 pr. 36.
 III. El.
 c ex pr.
 7. V. El.
 d ex cor.
 I. pr. 2.
 VI. El.
 e cor. I.
 pr. 4. VI.
 Elem.
 f 9. V. El.

COROLLARIA.

I. **P**RODUCTIS tangentibus collateralibus AF,
 BH, quae cum axe conveniant in G,
 & in basi secta DS, cuius quadratum aequet
 differentiam quadrati AD ab FE quadrato,
 iuncta GS, erit conoides ex revolutione EN-
 BD circa axem ED; aequalis Cono, ex ro-
 tatione trianguli SGD circa GD; nam Conus
 ex revolutione trianguli ADG est triens pro-
 ducti (g) ex circulo radii DA in DG, & co-
 nus ex triangulo FEG, cum Cono ex triangulo
 FED est triens producti ex circulo radii EF
 in (h) EG, plus ED, idest in eandem DG; ergo
 excessus Coni ex AD supra Conos ex FEG,
 & FED, hoc est solidum ex revolutione tri-
 anguli AFD, seu DHB circa ED, nempe

g ex pr.
 10. XII.
 Elem.
 h ex ea-
 dem pr.

- a ex hac prop. conois ex rotatione (a) ENBD aequabitur trienti producti, ab excessu circuli DA radio descripti supra circumulum radii EF, in eandem altitudinem DG; quare cum sit quadratum DS differentia (b) quadratorum DA, EF, etiam circulus radii DS est excessus (c) circuli [radii] DA supra circumulum [radii] EF; ideoque Conus a triangulo SGD genitus aequatur ipsi conoidi.
- b ex hypothesis. c ex cor. 2. Lemmat. ad prop. 52. II. Si curva AENB sit parabola, erit conoides ab ipsa procedens aequalis triplo solidi ex revolutione trianguli GFD circa ipsam GD; quia enim subtangens DG est dupla (d) GE, est AD (e) dupla FE, & illius quadratum huius quadruplum; unde circulus radii DS, [qui est circulorum radiis DA, EF descriptorum (f) differentia,] erit triplus circuli radii EF, ideoque Conus ex triangulo SGD, nempe ipsa Conois, triplo maior erit solido ex rotatione GFD, qui aequatur Cono ex circulo radii EF in ipsam altitudinem GD.
- d cor. 6. prop. 9. e ex cor. 1. pr. 4. VI. El. f ex cor. 1. III. quaelibet conois est ad Conum inscriptum a triangulo DEB circa axem ED revolutum, genitum, ut summa basis DB, & verticalis tangentis EH, ad ipsam DB; nam radio DB circulo BVA descripto, & ducta HV axi parallela, secante basim in T, circumulum in V, & iuncta DV perpendiculari TI, erit TV quadratum excessus (g) quadrati DV supra quadratum DT, seu differentia quadratorum DB, EH; quare cum sit conois aequalis (h) Cono, cuius basis circulus radii TV, & altitudo DG, erit [eadem conois] ad Conum
- Fig 133.
- g ex 47. I. Elem. hex co. I.

num inscriptum radii DB, & altitudinis DE in ratione (a) composita [ex ratione basium, nempe] quadrati TV ad (b) quadratum DB, seu DV, idest [*rectanguli DVI, quod TV quadrato (c) aequale est, ad quadratum DV, seu*] IV (d) ad VD, & [*ex ratione altitudinum, nempe*] GD ad DE, quae est eadem; ac (e) GB ad BH, seu (f) DB, aut DV ad TB; ergo conois ad inscriptum Conum est [*in ratione composita ex rationibus IV ad VD, & VD ad TB, seu*] ut IV (g) ad TB; sed in hac ratione est quoque (h) AT ad DV; nam *rectangula IVD, ATB sunt aequalia, eo quod (i) quadrato TV aequantur; ergo ratio conoidis ad inscriptum Conum est eadem, quae AT ad DV, idest DB plus EH ad DB.*

IV. [*Iam vero DB, plus EH est ad DB, ut DG, plus GE (k) ad GD*]. Vnde pariter conois ad inscriptum Conum erit, ut DG plus GE ad ipsam DG, idest producto axe ad R, ut sit GR aequalis GE, erit ratio conoidis ad Conum inscriptum, eadem quae DR ad DG.

V. Hinc conois parabolica erit sesquialtera Coni inscripti, quia DR erit tripla DE, cuius dupla (l) est DG, unde DR ad DG est, ut 3. ad 2. Et quia cylindrus conoidi circumscriptus esset (m) triplus inscripti Coni, foret is duplus conoidis Parabolicae sibi inscriptae, quippe cum sit cylindrus ad Conum, (n) ut [3. ad 1. seu ut] 6. ad 2., & Conus ad conoidem, ut 2. ad 3., erit [*ex aequo*] cylindrus ad conoidem, ut 6. ad 3.,

L 4

idest

a ex Sch.
pr. 15.
XII. El.
b 2. XII.
Elem.
c cor. 1.
prop. 8.
VI. El.
& 17.
VI. El.
d ex I. VI.
Elem.
e ex co. 1.
4. VI. El.
f ex co. 1.
4. VI. El.
g ex num.
12. par.
3. V. El.
h 16. VI.
Elem.
i cor. 1.
pr. 8. VI.
Elem. &
17. VI.
Elem. &
cor. 1.
pr. 2.
k 18. V.
Elem.
l cor. 6.
pr. 9.
m 10.
XII. El.
n per e-
andem.

ideft [*cylindrus erit*] duplus [*conoidis.*]
 VI. Si curva AEB fit femicirculus, aut
 Fig. 134. femiellipfis, quoniam laterales tangentes AF,
 BH, ex terminis alterius axis AB ductae, funt
 parallelae axi ED, erit tangens EH aequalis
 DB; ergo DB plus EH est dupla DB, adeo-
 que Hemispherium, five Hemispheroidis Elli-
 ptica dupla erit inscripti Coni; cylindrus au-
 tem circumscriptus hemispherio, aut hemi-
 spheroidi erit eius sesquialter; nam cylindrus
 a 10. ad Conum est, ut (a) 3. ad 1., Conus vero
 XII. El. ad hemispherium, aut hemispheroidem, ut (b)
 b ex de- 1. ad 2.; ergo [*ex aequo*] cylindrus ad il-
 monstr. lud solidum hemispherium, vel hemisphero-
 idem est, ut 3. ad 2. Idemque valet de cy-
 lindris integrae sphaerae, aut spheroidi cir-
 cumscriptis.

PROPOSITIO LIII.

Fig. 135. SI spatium Hyperbolae BH, & asymptoto
 CI interiectum revolvatur circa axem BE,
 solidum hinc genitum aequabitur cylindro ae-
 que alto basim habenti circulum radii BC.

Quoniam rectangulum IHG, nempe dif-
 c 5. II. ferentia (c) quadratorum EI, HE, aequatur
 Elem. quadrato tangents (d) BC, five (e) rectae
 d ex cor. EK, etiam differentia circulorum a radiis EI,
 1 pr. 38. EH [*descriptorum*], ideft armilla circularis
 e 34. I. genita a recta HI in rotatione spatii asympto-
 Elem. tici BHIC circa axem BE, aequabitur (f) cir-
 f cor. 2. culo radii EK in cylindro ex revolutione re-
 Lemm. ad ctanguli BCKE descripto; idque semper e-
 pr. 52. venit

venit; ergo omnes armillae circulares illius solidi aequantur omnibus circulis huius cylindri, & ideo solidum illud huic cylindro aequatur.

COROLLARIA.

I. **H**inc conois hyperbolica ex revolutione sectionis BHE circa axem BE, aequatur annulo procedenti ex revolutione trianguli CKI circa eundem axem; hic enim annulus cum cylindro orto ex rectangulo BCKE, adaequat summam ex conoide BHE, & ex solido genito ex asymptotico spatio BHIC; unde cum hoc sit aequale (a) dicto cylindro, etiam conois hyperbolica dicto annulo aequatur. *a ex hac pr.*

II. Similiter si asymptoticum spatium ABCD circa secundum axem AF revolvatur, solidum hinc ortum aequabitur cylindro orto ex revolutione rectanguli ABEF circa eundem axem; nam & rectangulum CDH, [quod est differentia (b) quadratorum FC, FD,] aequatur (c) quadrato AB, sive (d) FE: unde differentia circulorum ex radiis FC, FD, idest (e) armilla circularis genita a recta DC in dicto solido, aequatur circulo radii FE in illo cylindro, & hoc semper evenit, unde totum solidum toti cylindro aequo longo aequale erit. *Fig. 136. b ex 5. II. Elem. c ex pr. 39. d 34. I. Elem. e ex Lemmat. pr. 52.*

III. Annulus autem ex Hyperbolico trilineo BEC, circa AF revoluto, aequabitur Cono ex revolutione trianguli ADF circa eundem axem; nam ille annulus cum cylindro, & hic

& hic conus, cum solido ex asymptotici spatii revolutione, complet Hyperbolicam cylindroidem, ex revolutione spatii ABCF circa eundem axem AF, genitam: [sed solidum ex revolutione asymptotici spatii ABCD genitum, aequatur (a) cylindro ex revolutione rectanguli ABEF; igitur etiam Conus ex ADF aequari debet annulo ex revolutione trilinei BEC].

a ex cor.
2.

[LEMMA ad seq. prop.]

Fig. 137. [Cylindri recti ABFE superficies aequatur rectangulo BFKR, cuius altitudo BF est eadem, ac cylindri, basis vero FK aequatur circumferentiae cylindricae bases EFS.]

[Sumptis in altitudine BF punctis quotlibet C, N, perque illa traiectis planis, basi cylindricae parallelis, fiant sectiones DTC, MLN, quae circuli erunt, tum mutuo, tum basi EFS aequales, aganturque in rectangulo BFKR ipsi FK parallelae CQ, NO, quae invicem (b), rectaeque FK (c) aequabuntur. Quoniam circumferentia EFS aequatur rectae FK, etiam circumferentiae sectionum circularium DCT, MNL aequabuntur CQ, NO. Simili modo si ex singulis aliis punctis altitudinis BF circulares sectiones fiant, basi cylindricae parallelae, atque in rectangulo BFKR totidem rectae ex iisdem punctis ducantur, parallelae FK; singulis bisce rectis aequabuntur singulae huiusmodi sectionum circumferentiae; hae igitur simul sumptae circum-

b ex 34.
I. Elem.
c ex eadem pr.

cumferentiae illas simul sumptas rectas lineas adaequabunt : sed huiusmodi circumferentiae simul sumptae complent cylindricam superficiem, & rectae illae rectangulum BFKR; igitur cylindri recti ABFE superficies aequatur rectangulo BFKR. Q. E. D.]

[COROLLARIA.]

I. [**Q**uare rectorum cylindrorum superficies sunt, ut rectangula ex illorum altitudinibus in suarum basium circumferentias.]

II. [Quapropter si cylindri recti fuerint aequae alti, illorum superficies erunt peripheriis basium proportionales.]

PROPOSITIO. LIV.

Inscripto rectangulo DEAG inter Hyperbolam aequilateram DC, & eius asymptotos EA, AB, si totum asymptoticum spatium EDCKBA circa AB revolvatur infinities longum, efficietur solidum duplum cylindri a dicto re- Fig. 138.
ctangulo circa GA revoluto descripti. a cor. 3.
prop. 40.

Agatur quaelibet CI asymptoto parallela, secans rectanguli latera in F, I, eiusque diametrum EG in H. Erit [BA ad AG, b pr. 34.
I. Elem.
c coroll.
ut DG (a) ad CB, seu] CI (b) ad DE, Lemmat.
ad prop.
50.
ut EA ad AI, sive ut peripheria radio AE d ex Lem-
mat. prae-
ced.
descripta, ad (c) peripheriam radio AI de-
scriptam; Ergo rectangulum ex altitudine
CI, & peripheria circulari radii AI, quod
est (d) aequale superficiei cylindricae a recta
CI,

CI, circa AB revoluta, descriptae, aequatur
 rectangulo, ex altitudine DE, & basi peri-
 pheria radii AE, quae esset cylindrica super-
 a ex eo- ficiēs (a) ex revoluta DE circa AB, genita:
 dem Lem- quare cylindrica superficies genita a linea
 mat. CI, ad superficiem cylindricam genitam ab
 b pr. 7. FI est, ut (b) cylindrica superficies genita a
 V. Elem. DE ad ipsam genitam ab FI, nempe (c) ut
 c cor. 2. peripheria radii EA, ad peripheriam radii
 Lemmat. AI, nempe ut (d) EA ad AI, sive (e) ut
 praeced. DG ad GF, vel (f) ut DE, sive FI ad FH.
 d cor. [Eodem modo ostendetur, esse superficiem ge-
 Lemmat. nitam a c L, ad superficiem genitam ab f L,
 ad prop. ut f L ad f b ;] & hoc ubique eve-
 50. nient : ergo singulae superficies cylindri-
 e 34. I. cae, componentes solidum hyperbolicum,
 Elem. ex revolutione dicti spatii asymptotalis, ad
 f cor. 1. singulas cylindricas superficies constituentes
 prop. 4. cylindrum ex rectangulo DEAG genitum,
 VI. El. sunt, ut singulae lineae eiusdem rectanguli,
 g ex de- ad lineas illis correspondentes in triangulo
 monstr. DEG; cum itaque sint aequales omnes illae
 h Lemm. Cylindricae (g) superficies solidi hyperboli-
 ad prop. ci, nec non aequales lineae ordinatae in
 49. parallelogrammo rectangulo, erit (h) ipsum
 i ex pr. solidum Hyperbolicum ad dictum cylindrum,
 34. I. El. ut rectangulum ad inscriptum triangulum,
 scilicet in ratione (i) dupla; unde patet
 propositum.

COROLLARIA.

I. **H**inc [solidum ab asymptotico spatio EDC-
 KBA genitum, est ad cylindrum genitum
 a rectangulo GDEA, ut 2. ad 1.; igitur] dividen-
 do

do, solidum Hyperbolicum supra Cylindrum a rectangulo GDEA genitum existens, nempe à spatio DCKBG descriptum, erit aequale cylindro illi sibi supposito; & similiter alia portio dicti solidi ex revolutione folius cCKBb genita, aequabitur cylindro sibi supposito, per rectangulum cLAb descripto.

II. Et eiusmodi solida ex DCKBG, & ex cCKBb revolutis genita, erunt ut radii DG, cb suarum basium circularium, quippe in hac ratione sunt cylindri illis suppositi, quibus dicta solida aequantur, utpote in ratione (a) composita altitudinum ED, Lc (quae eadem est (b) reciproce LA ad AE, seu rectanguli (c) LAE ad AE quadratum), & [ex ratione basium, nempe circuli radio AE descripti, ad circulum radii AL, nempe] AE quadrati (d) ad quadratum AL, adeoque sunt, ut (e) LAE ad AL quadratum, scilicet ut (f) AE ad AL, seu (g) ut DG ad cb,

III. Ideo si divisa fuerit AE in aliquot partes aequales AI, IL, LH, HE &c. ductis asymptoto parallelis IC, Lc, HM, ED, atque ordinatis ad asymptoton CB, cb, MN, DG, ex revolutione huius spatii asymptotici circa AB, erunt partes a portionibus DMNG, M c bN, c CBb, & ultima infinite longa CKB descriptae, invicem aequales; cum enim sint illa integra solida, [genita ex revolutione spatiorum DCKBG, MCKBN, cCKBb, CKB,] ut (h) radii basium [DG MN, cb, CB], eorum differentiae [nempe solida genita a portionibus DM-

a ex Sch.
prop. 15.
XII. El.

b cor. 3.
prop. 40.

c ex pr.
I. VI. El.

d ex pr.
2. XII.
Elem.

e ex num.
12. par.

f ex pr.
3. V. El.

g ex 34.
I. Elem.

Fig. 139.

h ex cor.
praeced.

NG,

$NG, McbN, cCBb, CKB$] sunt, ut differentiae talium radiorum [*nempe* EH, HL, LI, IA], quae hic sunt aequales.

IV. Quod si totum spatium ex integra Hyperbola, & utroque infinito asymptoto contentum revolvatur circa unam asymptoton, nempe $AOQPDCK$ circa AB , erit hoc magnitudinis infinitae, quippe in ipsa infinita asymptoto AOQ infinitae partes aequales ipsis AI, IL &c. designari possunt, quibus totidem correspondebunt infinitae portiones huius solidi, invicem (a) aequales.

a ex cor. praeced.

FINIS.

